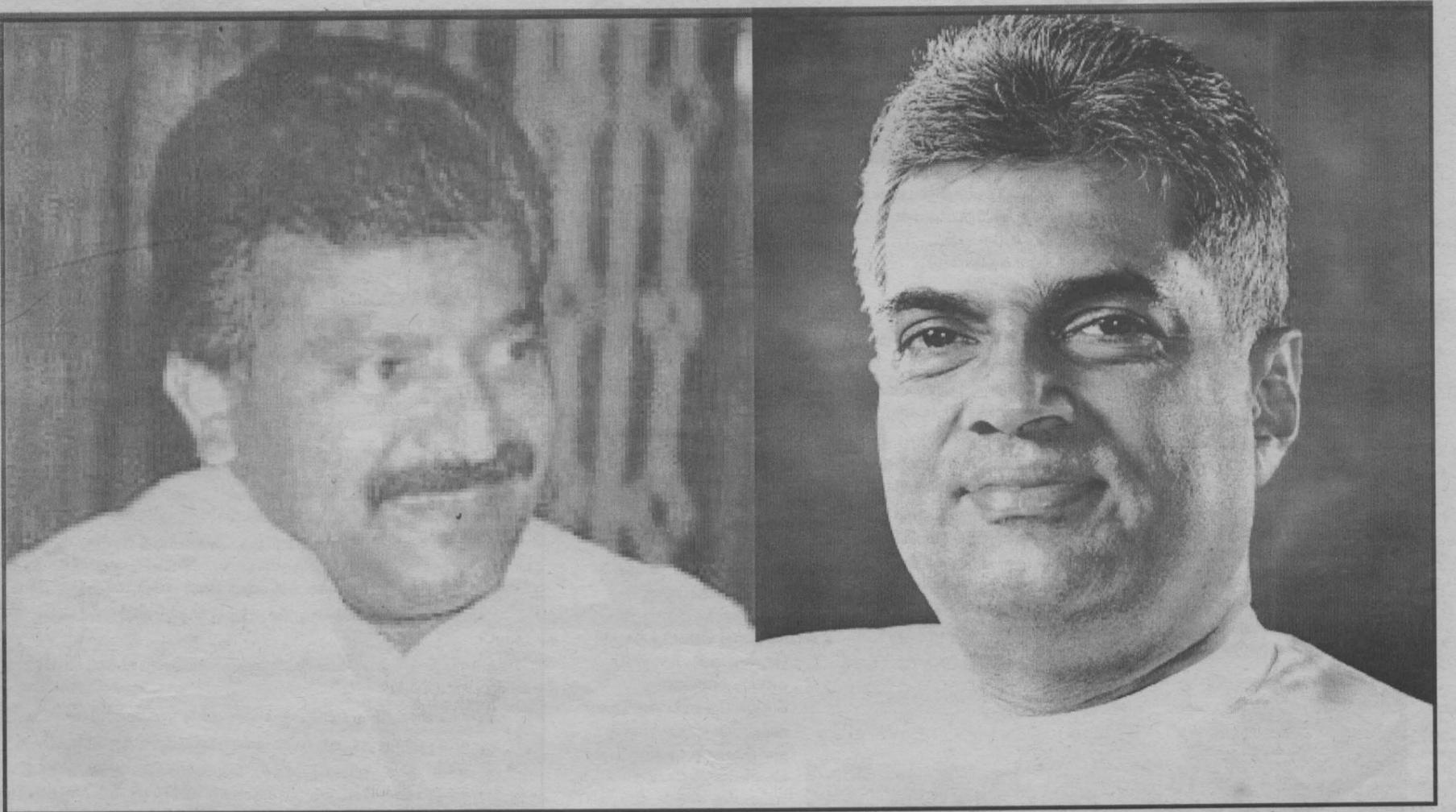

"மனிதர் யாரும் ஒரு நிகர் சமானமாக வாழ்வமே" - பாரதி

மூன்று மாதங்களில் பிரபாகரனுடன் நேரடிப் பேச்சு !

இனப்பிரச்சினைக்கு சுமுகமான நிரந்தரமான தீர்வுகாண்பதில் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கா பெரும் ஈடுபாட்டோடு காய்களை நகர்த்திக்கொண்டு வருகிறார். வியாழனன்று யாழ்ப்பாணத்துக்கும் நேரில் சென்ற பிரதமர் தமிழ் மக்களை பொறுமையோடு இருக்குமாறும் கேட்டிருக்கிறார்.

புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் கைசாத்தான தினத்திலிருந்து மூன்று மாதங்களுக்குள் விடுதலைப் புலிகள் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனை நேருக்கு நேர் கதைத்துப் பேசலாமென்பதில் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கா உறுதிபுடனிருக்கிறார்.

ஆனால், முன்னர் ஆட்சிபீடத்திலிருந்த பொதுஜன முன்னணிக்குத் தலைமை தாங்கும் இலங்கையின் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி திருமதி சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கா குமாரதுங்க நிரந்தர போர் நிறுத்தத்துக்கு வழிவகுத்துள்ள புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தை இரண்டு காரணங்களுக்காக

அங்கீகரிக்கவில்லை.

1. சுதந்திர தனி ஈழக் கோரிக்கையை விடுதலைப் புலிகள் உண்மையிலேயே கைவிட்டு விட்டார்களா என்பதில் சந்திரிக்காவுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நம்பிக்கை இல்லை.

2. இன நெருக்கடிக்கு அரசியல் தீர்வுகாண்பதில் விக்கிரமசிங்கா வெற்றியீட்டினால் இதன் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய பெருமை சந்திரிக்காவுக்கு இல்லாமல் போய்விடும்.

இப்படி "ஜப்பான் ரைம்ஸ்" பத்திரிகையின் விசேஷ

செய்தியாளர் கௌதம் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

இதைப் பற்றி ரணில் விக்கிரமசிங்க கவலைப்படவில்லை. செப்டெம்பர் 11ம் திகதி நடந்த நிகழ்ச்சி உலகில் பலவிஷயங்களில் பலமாற்றங்களைச் செய்திருக்கின்றது என்ற பிரதமர் ரணில் கருதுகிறார். இன்றைய சர்வதேச நிலைமைகளின் அடிப்படையில் நடந்து கொள்ள ரணில் விரும்புகிறார். விடுதலைப் புலிகளைப் பொறுத்தவரையில் தனி ஈழக் கோரிக்கைக்குப் பதிலாக மாற்று வழியொன்றைத் தேட வேண்டும் என்று ரணில் கூறுகிறார்.

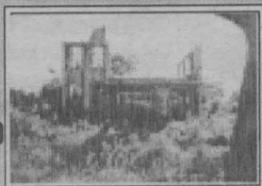
எவர் என்னதான் சொன்னாலும் புதிய பாதையில் பெரும் தடைகளைப் போடத் தரம் விரும்பவில்லையென்று கூறும் பிரதமர் ரணில் கடந்த பொதுத் தேர்தலில் வெற்றி பெறுவதற்கு முன்னர் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதிலேயே தாம் ஆர்வமாக இருப்பதாகக் கூறுகிறார் என்று மேலும் கௌதம் தமது செய்தியில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தமிழ்த் தேசியம்
4றுக்கணிக்கக்
கூடாது
சந்தனைகள்!

3

அம்பாறை
தமிழர்களும்
முஸ்லிம்களும்

9

ஜெனீவா
உடன்படிக்கை
மீறுகிறது அமெரிக்கா

10

மன்னார் - விடுதலை வேண்டும் எமக்கு!

- கனகரவி

மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள முருங்கன் பிரதேசத்தில் சர்வதேச மகளிர் தினத்தை முன்னிட்டு கடந்த மார்ச் ஒன்பதாம் திகதி பேரணியும், கூட்டமும் நடைபெற்றது. இந்த நிகழ்வில் பல்லாயிரக்கணக்கான பெண்கள் கலந்து பெண் விடுதலை, நாட்டின் சமாதானம் என்பவற்றை வலியுறுத்தினர். இந்தப் பெண்களின் எழுச்சி நிகழ்விற்கு தென்பகுதி யிருந்தும் பல பெண்கள் அமைப்புக்களைச் சேர்ந்த பெண்களும், சுதந்திர ஊடகவியலாளர் ஒன்றியத்தின் அமைப்பாளர் சுனந்த தேசப்பிரியாவும் வந்து கலந்து கொண்டனர் முருங்கன் சந்தி, மாவிளங்கேணி ஆகிய இடங்களில் இருந்து பேரணிகள் ஆரம்பமாகி முருங்கன்பிட்டி பொது மைதானத்தை வந்தடைந்ததும் அங்கு பொதுக்கூட்டம் நடைபெற்றது.

பேரணியில் பங்கு கொண்ட பெண்கள், அடக்குமுறைப் பெண்ணே விழித்தெழு, பெண் மையை வாழ்த்திடுவோம் போரை ஒழித்திடுவோம், சிறையில் உள்ள எழுந்தருளுகளை விடுதலை செய், நெல்விற்கு நியாய விலை வேண்டும் எனப் பல்வேறான கருத்துக்களை முன்வைத்து குரலெழுப்பினர். பேரணி தொடங்கியதிலிருந்து முடிவடையும் வரை போர் வேண்டாம் சமாதானம் வேண்டுமென்ற குரல் மேலெழுந்தது.

போரினால் பெண்களும் பல் வேறான பாதிப்புக்களைச் சந்திக்கின்றனர். இதனால் தான் போர் வேண்டாமென்ற குரல் அவர்களிடமிருந்து மேலெழுகின்றது. பெண் விடுதலைக்காக பெண்கள் குரல் கொடுக்க வேண்டிய சர்வதேச பெண்கள் தினத்தில், சமாதானம் வேண்டும், போர் வேண்டாம் என்ற குரல், மேலோங்குவதை பாராட்டத் தான் வேண்டும். இந்த

4) முருங்கன் வைத்தியசாலைக்கு நிரந்தர வைத்தியர் ஒருவரையும், தாதிகளையும் உடனடியாக நியமிக்க முன் M.O.H. ஒருவர் நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

5) எமது பிரதேசத்தில் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற நெல்லுக்கு உத்தரவாத விலையைத்தர வேண்டும். சதொச நிறுவனம் திறக்கப்பட வேண்டும்.

6) எமது பிரதேச வீதிகள் யாவும் திறக்கப்பட வேண்டும்.

7) எமது பிரதேசங்களின் பாடசாலைகளுக்கான வெற்றிடங்களை பயிற்றப்பட்ட விசேட பாட ஆசிரியர் களைக் கொண்டு நிரப்பப்பட வேண்டும்.

8) நீர்ப்பாசன, விவசாய திணைக்களங்கள் மீண்டும் எமது பகுதிக்கு வரவேண்டும்.

9) பெண்களுக்கு, அரசியலில் ஈடுபடுவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

10) பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறைகள் நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

பெண்கள் பெண் விடுதலை - யென்று போராட முற்படும் போதெல்லாம் பெண்கள் ஆண்களிற்கெதிராக கிளர்ந்தெழுகின்றனர் என்ற குற்றச்சாட்டு மேலொங்குகின்றது. முருங்கன்பிட்டியில்

பாதிப்புக்களைக் காணும் போது தான் போர் வேண்டாம் என்ற குரல் நாடு முழுவதும் ஒருமித்த குரலில் ஒலிக்க வேண்டும் என்பதை மனதிலிருத்திக் கொண்டேன் என்றொருவர் கூறினார். இது தமிழர் வாழும் கிராமங்கள், இங்கு ஏன்? படையினராக எம்மவர் ஆயுதமேந்தி தமது உறவுகளை எல்லாம் விட்டுவிட்டு தனிமையிலிருக்க வேண்டும்? இது தனிமனித வேதனை என்று விட்டுவிடும்

ஒன்றாக இல்லாது நாமெல்லோரும் போர் நிறுத்தம் நிரந்தரமாக இருக்க அமைதி நிலைத்துவிட ஒன்று திரண்டு உழைத்தோமனால் இந்தப் போரை ஒழித்து விடலாம் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு ஏற்படுகின்றதெனவும் இன்னொரு பெண் கருத்துக் கூறினார்.

முருங்கன்பிட்டியில் கூடிய தமிழ்ப் பெண்களிடம் கருத்துக் கேட்டபோது, தமது நிலைப்பாட்டை ஒரு பிரகடனமாக வெளியிட்டுள்ளோம் என்பதைக் கூறியதுடன், தென்பகுதியிலிருந்து பெண்கள் வந்து கலந்து கொண்டு இங்குள்ள உண்மை நிலையினை அறிந்து கொண்டது இன்றைய காலத்தில் ஒரு சிறப்பம்சமாகக் கருத இடமுண்டு. காரணம் இங்குள்ள உண்மை நிலை தென்பகுதிக்குச்

செல்லக் கூடிய வாய்ப்புள்ளதென்று கருதுவதே என்பதை அவர் கூறும்போது அவர்களின் துன்பமான வாழ்வை வெளியார் அறிவதை எவ்வளவு விரும்புகின்றனர் என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

ஆகவே இந்த வடக்கு கிழக்குப் பிரதேச நிலமைகள் தென்பகுதிக்கு மட்டுமல்ல அனைத்துலகிற்கும் தெரியப்படுத்த முழுமையான வாய்ப்புள்ள இன்றைய நிலையில் இதனைச் சரியாக பயன்படுத்தி சிங்கள தமிழ் மக்களிடையே நல்லெண்ணச் சூழலை உருவாக்குதல்

அவசியம். நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களான செல்வம் அடைக்கலநாதன், வெள்ளிமலை (கிருஷ்ணபிள்ளை) ஆகியோரும், மன்னார் மாவட்டத்திலுள்ள 21 பெண்கள் அமைப்புக்களைச் சேர்ந்தோரும், பங்குத் தந்தை ரூபன், பெண்கள் அமைப்பைச் சேர்ந்த சாந்தி சச்சிதானந்தன், தென்பகுதி பெண்கள் அமைப்புக்களைச் சேர்ந்தவர்களும் கலந்து கொண்டனர். நிகழ்வை ஜீவோதய பெண்கள் இணையம் சிறப்பாக நடாத்தியது.

பெண்கள் முன்னிறுத்திய விடயங்கள் அனைத்துதையும் நோக்குகையில் பெண்கள் எவ்வாறான கொள்கையுடன் போராடுகின்றனர்? அவர்கள் கேட்டது என்ன? அதனை வழங்குவதன் மூலம் யார் துன்பப்பட்ட போகின்றனர்? அவர்களுக்காக எதனைக் கேட்கின்றனர்? என்பதை ஆழ நோக்குகையில் பெண்விடுதலை என்பதற்குள் அவர்கள் கொண்ட டக்கியுள்ள விடுதலை கோரலின் தத்துவத்தை விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

தென்பகுதியிலிருந்து வந்த பெண்களில் பலரிடம் கருத்துக் கேட்டபோது, இங்கு வந்து போரின

பெண்விடுதலை

இது வரதரின் கதை!

நாங்கள் கொஞ்சக் காலமாக மறந்து போய் விட்ட ஒரு 'தலைவர்' பற்றிய ஞாபகம் திடீரென வந்தது.

அந்த ஞாபகத்திற்குக் காரணம் அவர் சர்வதேச சமூகத்திடம் விடுத்திருந்த ஒரு வேண்டுகோள் தான்.

தமக்குப் பாதுகாப்புத் தர சர்வதேச சமூகம் முன்வர வேண்டும் என்று அவர் வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தார்.

புலிகளுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் இடையில் கைச்சாத்தான புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை இந்தத் தலைவரின் அணியினருக்கு புதிய தலையிடையை ஏற்படுத்தி விட்டிருக்கிறது.

அவர் வேறு யாரும்ல்ல. நமது வடகிழக்கு மாகாண சபையின் முன்னாள் முதலமைச்சர் வரதராஜப்பெருமாள் தான் வரதராஜப்பெருமாள் அவர்களுக்கு எப்போதும் தமது பாதுகாப்பில் விஷேட அக்கறை இருந்து வந்திருப்பது புதிய விடயம் அல்ல!

ஈழப் பிரகடனப் புகழுடன் ஓரிசா சென்ற அவருக்கு இந்திய அரசு தொடர்ந்து பாதுகாப்பு வழங்கி வந்தது. சந்திரிகா அரசமைத்து அபயக்கரம் காட்டி இலங்கைக்கு வரவழைக்கும் வரை அவர் அங்கு குடியும் குடித்தனமுமாக வாழ்ந்து வந்தார்.

இலங்கைக்கு வந்தும் அவர் மிகவும் இரகசியமாகவே செயற்பட்டார். தான் இங்கு வந்திருப்பது யாருக்குமே தெரியக் கூடாது என்பதில் அவர் மிகக் கவனமாக இருந்தார்.

புலிகளின் அச்சுறுத்தல் அவருக்கு இருந்ததை யாரும் மறுக்க முடியாது தான். ஆனாலும் அவர் அந்த அச்சுறுத்தலுக்கும் அதிகமான - பாதுகாப்புடன் தனது 'அரசியலை' நடாத்தி வந்தார்.

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப். இன் ஆயுதக் குழுக்களை ஒன்றுபடுத்தி தலமையை கையிலெடுத்துக் கொள்ள தீவிரமாக முயன்றார். விளைவு கட்சி இரண்டாக உடைந்தது. இரண்டாவது தடவையாகவும் கட்சி உடைவதற்கு காரணமாக இருந்த அவர் ஜனாதிபதியுடன் மேலும் நெருக்கமாக ஒட்டிக் கொண்டார்.

இப்போது புதிய அரசாங்கம் பதவிக்கு வந்ததும், புலி-அரசு ஒப்பந்தம் கைச்சாத்தாகியதும், ஆயுதக் குழுக்களின் ஆயுதங்களை களையும் முடிவு எடுக்கப்பட்டதும் அவருக்கு பெரும் பிரச்சினையாகி விட்டது.

உடனடியாக தன்னால் மட்டுமல்ல, ஜனாதிபதியாலும் எதுவும் செய்ய முடியாது என்பதை புரிந்து கொண்ட அவர் இப்போது சர்வதேச சமூகத்திடம் பாதுகாப்புக் கோரி நிற்கிறார்.

அவர் அப்படிக்கோருவதை யாரும் பிழை சொல்ல முடியாது. ஈழ விடுதலையை இந்தியாவே பெற்றுத் தரமுடியும் என்று நம்பிய ஒருவரால் வேறுவிதமாக சிந்திக்க முடியும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது தான்.

ஆனால், அவர் அந்தக் கோரிக்கையில், இன்னொரு விடயத்தையும் சொல்லியிருக்கிறார்.

அதுதான் இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தின் பின் நாம் அரசியல் நீரோட்டத்தில் இணைந்த போதும், தம்மால் சுதந்திரமாக அரசியல் நடாத்த முடியவில்லை என்பது.

ஆனால்... அவரது இந்தியப் படைகால் 'அரசியல் நீரோட்டத்தின் போது, சுதந்திரமாக அரசியல் நடத்த அவரது அணி யாரையும் அனுமதிக்கவில்லை என்பதை அவர் வசதியாக மறந்து விட்டார்.

அவரது அணியும், ஈ.என்.டி.எல்.எப். அணியுமாக சேர்ந்து வேட்பாளர் பட்டியல் தாக்கல் செய்ய வந்தவர்களை மிரட்டி அனுப்பிய, கட்டுப்பணத்தைப் பறித்த 'ஜனநாயகக்' கதையை அவர் வசதியாக மறந்து விட்டார்.

தமக்கு வசதியாக எல்லாவற்றையும் நகர்த்துவதில் அவருக்கு நிகர் அவரே.

அவரது இந்த புதிய வேண்டுகோளுக்கு யார் செவியாக்கப் போகிறார்கள் என்று பார்ப்போம்.

ஆனால் வரதருக்கு எப்போதும் ஒரு நல்ல ராசி உண்டு.

அவரைப் பாதுகாக்க யாராவது அவருக்குக் கிடைத்து விடுவார்கள்.

ஆனால் ஒரு விடயத்தைச் சொல்ல வேண்டும். அவரது ஆலோசனையைக் கேட்டும் பாதுகாப்புக் கொடுத்தும் வந்த எவரும் இதுவரை அரசியல் ரீதியாக வெற்றி பெற்றதில்லை.

இதை சர்வதேச சமூகம் புரிந்து கொள்ளுமோ என்னவோ?

நுவீன பரிமேலழகர்

திருக்குறளுக்கு உரை எழுதியவர்கள் எத்தனை பேர்? பள்ளிப் பாடப் புத்தகங்களில் படித்தது உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கலாம். பலபேர் எழுதிய போதும், பரிமேலழகர் உரையே அவற்றில் சிறந்தது. என்ற சொல்லப்பட்டு வந்தது.

ஆனால் அமெரிக்காவின் விடுதலைப் புலிகள் தொடர்பான அறிக்கைக்கு சொல்லப்பட்ட உரைகளில் சிறந்தது எது?

எனக்குத் தெரிந்தவரை பேராசிரியர் பீரிஸ் அவர்களின் உரையே சிறந்தது. என்று சொல்வோம்.

புலிகளால் உடன்படிக்கை மீறப்படும் சந்தர்ப்பத்தில், அமெரிக்காவின் ஆதரவு அரசுக்கு கிடைக்கும் என்பதே அந்த உரையின் சூசகமான செய்தி என்று அவர் தெரிவித்திருக்கிறார்.

பரிமேலழகர் அன்றைய சூழலுக்கு ஏற்ற விதத்தில், சமூக நியதிகளை நியாயப்படுத்தி உரை எழுதினார் என்றால், அதே பணியை தான் பேராசிரியர் பீரிசும் செய்திருக்கிறார்.

ஆக, புலிகள் உடன்படிக்கையை மீறாமல் செயற்பட்டால், அமெரிக்காவின் ஆதரவு இலங்கை அரசுக்குக் கிடைக்காதா?

இதை பீரிஸின் உரையின் சூசகமான வெளிப்பாடு என்று சொல்லலாமா? பரிமேலழகர் உரைக்கு பலநூறு உரைகள் இப்போது வந்துவிட்டன.

பீரிஸின் உரைக்கு விளக்கவுரைகள் எப்போது வரப்போகின்றன? பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்!

நாளில் அனைத்துலக, உள்ளூர் சமூகங்களுக்கு பெண்கள் தமது பிரச்சினைகளை முன் வைத்ததுடன் பொதுவான பிரச்சினைகளையும் தெரியப்படுத்தினர்.

1) போர் நிறுத்தம் சரியான முறையில் கடைப்பிடிக்கப்பட இருபகுதியினரும் முழு ஒத்துழைப்பை வழங்க வேண்டும்.

2) A 9 பாதை திறக்கப்பட்டு யாழ்குடாநாட்டு மக்கள் சமூகமான வாழ்க்கைக்குத் திரும்ப உதவ வேண்டும்.

3) விடுதலைப் புலிகள் மீதான தடை நீக்கப்பட்டு பேச்சுவார்த்தை உடனடியாகத் தொடங்கப்படல் வேண்டும்.

- சி. சகாதேவன்

கிராம மட்டத்தில், ஒரு குழந்தையை ஒரு தாய் பெற்றெடுக்கும் பொழுது அந்தப் "பெறுகை" நடவடிக்கையை "இரண்டு உயிரும் தெரிந்தல்" என்பர்.

கிரண்டு உயிரும் தெரிந்தல் எனும் பிரயோகம் சில முக்கியமான உண்மைகளை உள்ளடக்கியது. பெறுகையாகிய நடவடிக்கையின் பொழுது, பெறுபவருக்கும் ஆபத்து ஏற்படலாம், பெறப்படுவதற்கும் ஆபத்து ஏற்படலாம். அதுவும் மருத்துவ வசதியில்லாத அந்தக் காலத்தில் இது ஒரு வைத்திய யதார்த்தமாக இருந்தது. தாயும் பிள்ளையும் "தப்ப" வேண்டும். அப்பொழுது தான் பிரசவத்தினால் மகிழ்ச்சி ஏற்படும்.

பிரசவத்தின் பின்னர், தாய் தன் சுயபிரக்ஞையைப் பெற்ற பின்னர், முழுக்கவனமும் பிறந்த சிசு பற்றியே இருத்தல் வேண்டும். இயல்பான உடற் தொழிற்பாடுகளைத் தவிர, அது ஒன்றும் செய்யாது. அதற்கு ஒன்றும் தெரியாது. பிறந்தவுடன் தலைகீழாய்த் தூக்கிப்பிடித்தல் முதல், அழ அழ கைகால் பிடித்தல், குரல் நன்கு வருவதற்காக அழவிடுதல் எனப் பலவற்றைச் செய்ய வேண்டி வரும். குழந்தையின் நன்மைக்காகக் குழந்தையை ஓரளவு வருத்த வேண்டி வரும்.

இந்தச் சிசுநிலை தாண்டி, குழந்தை (infant to child) நிலைக்கு வந்ததும் வேறுசில சவால்கள் கிளம்பும். குழந்தையை வளர்த்தல் என்பது மிகச்சிக்கலான விடயமாகும். குழந்தை வளர்ப்பு என்பது அது ஒரு மனிதராக (ஆண்/பெண்ணாக) இருப்பதற்கான பயிற்சியாகும். அதன் குழந்தைத் தன்மை கெடாமலும் அதேவேளையில் சிறுபிள்ளைத் தன்மையாகப் போகவிடாமலும் வளர்க்க வேண்டும். திசை முகப்படுத்தப்பட்ட நோக்கும் முனைப்பும் மிகமிக முக்கியம்.

குழந்தையைச் சரியாக வளர்க்காவிட்டால், பெற்றதன் பிரயோசனமே இல்லாது போய்விடும்

இதனால் சிசு ஆரட்சனை குழந்தை வளர்ப்பு ஆகிய கிரண்டுமே முக்கியம். அதாவது சிசு உயிர் தப்ப வேண்டும். தப்பியதும், அதுசரியாக வளர்க்கப்பட வேண்டும்.

இலங்கையின் "தமிழ்த் தேசிய"ப் பிரசவத்தைப் பார்க்கும் பொழுது மேற்குறிப்பிட்ட எண்ணங்கள் என் மனதில் கிளம்புகின்றன. அவ்வாறு கிளம்புவதில் பல நியாயங்கள் இருப்பதாகவே கருதுகிறேன்.

முதலில், இந்தத் **தமிழ்த் தேசியத்தின்** அடையாளம், இயல்பு பற்றிப் பார்த்தல் வேண்டும். தமிழ்த் தேசிய உணர்வு நிலைப்பட்ட போக்குகளும் செயற்பாடுகளும் முன்னர் காணப்பட்டனவெனினும், இப்பொழுது தான் **தமிழ்த் தேசியம்** என்பது தன்னை ஒளிவு மறைவின்றி அடையாளப்படுத்திச் சுயவிவரணத் துணிவுடன் வருகிறது.

இதன் பிரசவத்தில் பல்வேறு நிலைப்பட்டவர்கள் சங்கமித்துள்ளனர். முதலில் அது பற்றிய தெளிவு வேண்டும். இந்தப் பிரசவத்தில் சம்பந்தப்பட்டோரைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1) தமிழ் இன உணர்வு பற்றிய பிரக்ஞையை முதன் முதலில் அரசியல் நிலைப்படுத்தியவர்கள்.

விடுபட்டுப் போய்விடக் கூடாத சில விடயங்கள் - 1

2) பெரும்பான்மை ஒடுக்குமுறையை, அந்த ஒடுக்குமுறையின் "நடைமுறை"யான வன்மை நிலை

அம்சம் என்னவென்றால், **இந்த ஒன்றுபடுகையில் "மக்கள்" கிணைவு காரணகாரியமாகத் தெரிந்தது.**

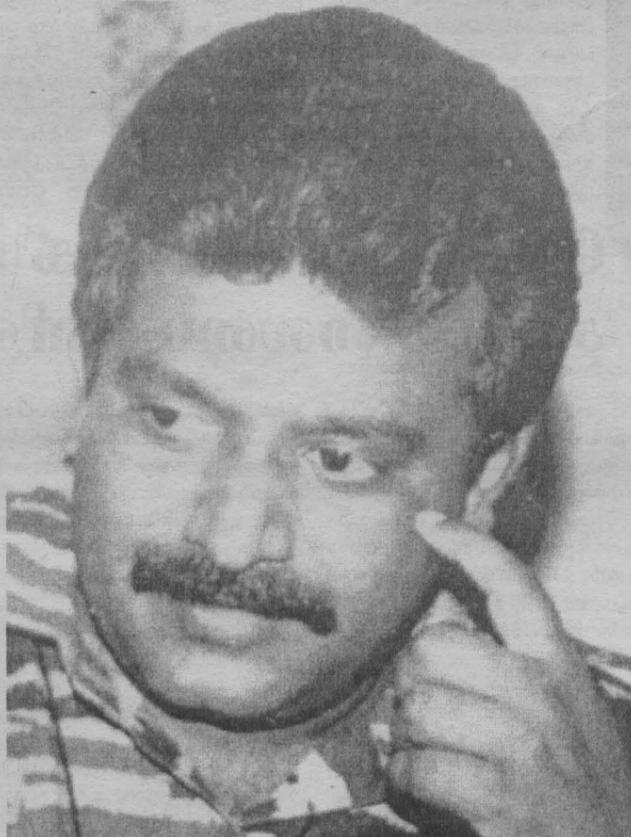
சீசுப்பராமரிப்பும் குழந்தை வளர்ப்பும் "தமிழ்த் தேசியம்" எனும் பிரயோகம் வழிக்கிளம்பும், புறக்கணிக்கப்படக் கூடாத சில சிந்தனைகள்

நடைமுறையைக் கையாண்டு, அரசியலின் போக்கை மாற்றியவர்கள்.

இவர்கள் தான் தமிழ் நிலை

இந்தத் தேசியம் இதுவரை "எமது" போராட்டங்களாக இருந்தவற்றை இப்பொழுது "நமது" போராட்டமாக்கியிருக்கிறது.

இந்த உண்மை நன்கு

எதிர்ப்பு வெறும் பேச்சாக இராது. வரன்முறையான யுத்தம் வரையும் செல்லும். அந்த யுத்தம் முழு நாட்டினது பலத்தையும் உறிஞ்சி உமிழ்ந்துவிடும் என்பதைக் காட்டியவர்கள்.

இவர்களில் பலர் தமிழின உணர்வுடன் தொடங்கியிருப்பினும், கால ஓட்டத்தில், உலகின் பிற விடுதலை இயக்கங்களுடன் தொடர்பும் உறவும் கொண்டவர்களாகினர்.

இவர்களுக்குப் போராட்டமானது இன 'மேன்மைக்கான' ஒன்றாக இல்லாது இன விடுதலைக்கான ஒரு தளையுக்கம் (Liberation Struggle) ஆகும்.

3) தொடக்கத்தில் இனவாத, இன அடையாள அரசியலை வெறுத்தவர்களாக இருந்தவர்கள். பின்னர் இன ஒடுக்குமுறையின் யதார்த்தத்தையும், நிதர்சனத்தையும் கண்டு, அந்தச் சூழலில் இனக்குழு அடையாளம் முக்கியமென்பதை உணர்ந்து, நடக்கும் போராட்டம், சமூக விடுதலைக்கும் இடமளிக்க வேண்டும் என்று கருதுபவர்கள்.

இந்த மூன்று சக்திகளும் ஒன்றிணைந்த நிலையிலேயே **தமிழ்த் தேசியம்** என்ற சுய அடையாளம் சந்தேகமில்லாமலும், பலமில்லாமலும் வெளிவந்தது.

இதில் மிகமிக முக்கியமான

அரசியலின் சிசு என்று அவர்களும் கொள்ளக் கூடாது, மற்றவர்களும் கொள்ளக் கூடாது. அந்த நிலைக்கும், இன்றுள்ள நிலைக்கும் பெருந்த "தர" வேறுபாடு உண்டு.

இலக்கிய நிலை நின்று இதனை நன்கு உணர்த்தலாம். காசி ஆனந்தன் கவிதைக்கும் புதுவை

முடியாதவர்களும், மறைத்துக் கொள்ள விரும்பாதவர்களும் தங்கள் தமிழ் அடையாள நிலையை முன்னிறுத்தும் மனத்துணிவினதும், எண்ணத்துணிவினதும் வெளிப்பாடே ஆகும்.

இது, அரசு பயங்கரவாத ஒடுக்குமுறைகளாலும், அரசியல் நிராகரிப்புக்களாலும், மாற்றுவழிகள் எல்லாவற்றினது தோல்விகளாலும் ஏற்பட்ட ஒரு தலைமுறைக் கால (1972-2000) எண்ணவெளிப்பாடு ஆகும்.

இதனைத் "தேசியம்" என்று பெயர் சூட்டுவதற்குக் காரணம், மூன்றாவது உலக நாடுகளின் பின் காலனித்துவ வரலாற்றுக் கட்டத்தில் வந்த சில வரலாற்றுப் பிரசித்தமான சொற்பிரயோகம் காரணமாகவே (ஒரு முக்கிய உதாரணம் - **அழக்தேசியம்**) ஆகும்.

இந்தத் தமிழ்த் தேசியத்தினுள், எந்த அளவு தமிழ் இன அடையாளம் உள்ளதோ, அந்த அளவுக்கு, சமூக சமத்துவக் கோரிக்கையும் கோஷமும் உண்டு.

இந்தத் தமிழ்த் தேசியத்தில் வரும் "தமிழ்" ஒரு மதம் சார்ந்த தமிழ் அல்ல. ஒரு சாதி தவிர்ந்த தமிழ் அல்ல. இது இலங்கையின் சகல தமிழருக்கும் பொதுவான தேசியம்.

இலங்கையின் இந்தத் தமிழ்த் தேசியம், தமிழகத்தில் கோட்டை விட்ட, கைகுழவிப் போன, திராவிடத் தேசியம் அல்ல.

இதன் அரசியல், மார்க்சிய வழிவரும் சுயநிர்ணய உரிமைக் கோட்பாட்டை வற்புறுத்துவது. அதேவேளையில் சமூகச் சமவீனங்களை ஒழிப்பதற்கான ஒரு வேலைத் திட்டத்தைக் கோரி நிற்பது. **கிது அண்களால் மாதிரி வென்றெடுக்கப்பட்ட ஒரு தேசியம் அல்ல. கிதில் பெண்ணுக்கும், பெண்ணலை வாத்தாக்கும் கிமுண்டு.**

சோவியத் மார்க்சிசம். தவறவிட்டவற்றை இது இணைத்துக் கொண்டது. இது சீனப்புரட்சியின் கலாசாரப் புரட்சி வழி செல்லாது என்று எதிர்பார்க்கப்படுவது.

இது தமிழின் ஒரு புதிய பரிமாணம். தேசியத்தின் ஒரு புதிய விஸ்தரிப்பு.

இந்த உண்மைகளை ஒளிவு மறைவின்றி விளங்கிக் கொள்ள வேண்டும், ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த எண்ணத்தெளிவு இல்லை யென்றால், சிசுப்பராமரிப்பிலும் சரி குழந்தை வளர்ப்பிலும் சரி பிழைகள் தான் ஏற்படும்.

தமிழ்த் தேசியத்தின் இயல்பு, இலக்குகள் பற்றிய புலமைத்துவ ஊடாட்டங்கள் வரவேண்டும். அந்த ஊடாட்டங்கள் தந்தக் கோபுரங்களிலிருந்து சொல்லப்படாமல், மக்களின் நிலையையும், போராடிகளின் எதிர்காலத்தையும், போராட்டத்தின் வருங்காலத்தையும் கணக்கிட்டுக் கொள்வதாக இருக்க வேண்டும்.

இந்தப் பெரு முயற்சி, காட்டிக் கொடுப்பவர்களின் நடவடிக்கைகளினூடேயும், துரோகங்களினூடேயும் தான் நடப்பெறும். அத்தகையோர் புறப்படுபவரின் சகுனத்தடைக்காகத் தமது முக்கையையும் அறுப்பார்கள். எங்கள் மூச்சையும் முடக்கப் பார்ப்பார்கள்.

அந்தப் பகை பெரிதல்ல. தமிழ்த் தேசியத்தின் சொக்கியமான வளர்ச்சிக்குப் பெற்றோரே பகையாகக் கூடாது. அதுதான் என் கவலை.

ரத்தினதுரையின் கவிதைக்குமுள்ள ஒற்றுமையிலும் வேற்றுமையிலும் இந்த வேறுபாட்டை உணரலாம்.

எனவே இந்தத் தமிழ்த் தேசியம் "காலம் தாழ்த்தி உணரப்பட்ட ஓர் உண்மை" என்று எந்த தீர்க்கதரிசிகளும் கூறக் கூடாது.

அதேவேளையில் தேசியம் என்ற இந்தத் தொடர் இனவாத உள்ளடக்கத்தைக் கொண்ட ஒரு இனிப்பு மூலம் என்று ஐரோப்பிய நிலைத் தேசியவாத அனுபவத்தைக் (ஜேம்ஸ் அல்லது இத்தாலி) கொண்டு, ஒதுக்கி விடவும் கூடாது.

இதில் எரிந்த கட்சி, எரியாத கட்சி ஆகுவதற்கு இடமில்லை.

இந்தத் தேசியத்தைச் சரிவரப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இன்று ஈழத்தமிழரின் அரசியல் அங்கீகாரமும் ஏற்பும் கொண்டுள்ள **கிரந்தத் தேசியம்**,

1970களில் தமிழ் மக்கள் மீது பட்டவாத்தனமாகத் திணிக்கப்பட்ட பாரபட்சங்களினடியாகவும்,

1980களில் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட அரசு பயங்கரவாதங்களாலும்,

1990களில் கொண்டு வரப்பட்ட நிர்வாகக் கொடுமைகளாலும் திணிக்கப்பட்ட அடக்கு முறைகளுக்கும், ஒடுக்கு

இன்று ஈழத்தமிழரின் அரசியல் அங்கீகாரமும் ஏற்பும் கொண்டுள்ள இந்தத் தேசியம், 1970களில் தமிழ் மக்கள் மீது பட்டவாத்தனமாகத் திணிக்கப்பட்ட பாரபட்சங்களினடியாகவும், 1980களில் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட அரசு பயங்கரவாதங்களாலும், 1990களில் கொண்டு வரப்பட்ட நிர்வாகக் கொடுமைகளாலும் திணிக்கப்பட்ட அடக்கு முறைகளுக்கும், ஒடுக்கு முறைகளுக்கும் எதிராக தமது உயிர்ப் பேணுகைக்கும், சுய கௌரவத்தைப் பேணுகைக்குமாக தமது குழு அடையாளத்தை மறைத்துக் கொள்ள விரும்பாதவர்களும், மறைத்துக் கொள்ள விரும்பாதவர்களும் தங்கள் தமிழ் அடையாள நிலையை முன்னிறுத்தும் மனத்துணிவினதும், எண்ணத்துணிவினதும் வெளிப்பாடே ஆகும். இது, அரசு பயங்கரவாத ஒடுக்குமுறைகளாலும், அரசியல் நிராகரிப்புக்களாலும், மாற்றுவழிகள் எல்லாவற்றினது தோல்விகளாலும் ஏற்பட்ட ஒரு தலைமுறைக் கால (1972-2000) எண்ணவெளிப்பாடு ஆகும்.

விளங்கப்படுவது அவசியம். ஏனெனில் இது விளங்கப்பட்டால் தான் இந்தத் தேசியத்தின் உண்மையான இயல்பு - அதன் ஆத்மா உணரப்படும். இந்தத் தேசியத்தை இன நிலை

முறைகளுக்கும் எதிராக தமது உயிர்ப் பேணுகைக்கும், சுய கௌரவத்தை பேணுகைக்குமாக தமது குழு அடையாளத்தை மறைத்துக் கொள்ள

சிசைரே

தென்னாபிரிக்காவின் 1967 ஆம் ஆண்டின் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம், வட அயர்லாந்தில் பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தினால் பிரயோகிக்கப்படும் (1973 ஐத்திருத்திய) 1978 ஆம் ஆண்டின் 'வட அயர்லாந்து (அவசரகால ஏற்பாடுகள்) சட்டம்', பிரிட்டிஷ் ஆள்புலம் முழுவதிலும் ஏற்படையதாகும். 1974 ஆம் ஆண்டின் பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் என்பவற்றின் முக்கிய பிரிவுகள் ஒன்றாகத் தொகுக்கப்பட்டன. மற்றும் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட ஜேர்மனிய, இத்தாலிய, இஸ்ரேலிய, நெதர்லாந்துச் சட்ட ஏற்பாடுகள் சிலவும் ஆங்காங்கே மெருகூட்டுவதற்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டன. இந்தச் சட்டங்களுக்கும் வலித் தயாரித்த சட்டத்துக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகளை அவ்வப்போது பொருத்தமான இடங்களில் சுட்டிக்காட்டுவோம். பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் தயாராகி விட்டது.

இலங்கையின் புதிய அரசியல் அமைப்பின்படி (1978) நாடாளுமன்றம் குறிப்பிடவகைச் சட்டங்களை ஆக்கும் போது அதற்கு விசேட வழிமுறைகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியிருக்கும்.

அரசியலமைப்பு ஆக்கப்பட்டு அப்போது சரியாக ஒரு வருடந்தான் கடந்திருந்தது. அதன் உறுப்புரை 84 (2) பின் வருமாறு கூறுகின்றது: அரசியலமைப்பின் ஏதாவது ஏற்பாட்டினைத் திருத்துவதாக, நீக்குவதாக அல்லது பதிலீடு செய்வதாக அமையாத சட்டமூலம் எதுவும் அதேவேளை அது அரசியல் அமைப்பின் ஏற்பாடுகளுடன் முரண்படுவதாக இருப்பின் அச்சட்டமூலம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எண்ணிக்கையின் மூன்றிலிரண்டு பங்கு பெரும்பான்மை வாக்குகளை ஆதரவாகப் பெற்றதன் மேலேயே சபாநாயகரின் ஒப்புப் பெற்றுச் சட்டமாக வடிவம் பெற முடியும்.

வழக்கத்தில் பாராளுமன்ற ஒழுங்குப் பத்திரத்தில் இடம்பிடிக்க ஒருவாரத்துக்கு முன்னர் ஒவ்வொரு சட்ட மூலமும் அரசாங்க வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்பட வேண்டும் (உறுப்புரை 78). இதன் மூலம் பொதுமக்கள் குறிப்பிட்ட சட்டமூலத்தின் தன்மைபற்றி அறிந்து கொள்ளப் போதிய காலஅவகாசம் வழங்கப்படுகின்றது. இது ஜனநாயக நாடொன்றில் வாக்காளர் தங்கள் கடமைகளைச் சரிவர ஆற்றுவதற்கு உதவியெய்யும் ஏற்பாடு என்பதில்

பாலரட்சணம்

இலங்கையை ஒரு குடியரசு நாடாகப் பிரகடனப்படுத்தும் புதிய அரசியலமைப்பில் தமிழ் மக்களுக்குப் பழைய அரசியலமைப்பில் இருந்த சலுகைகள் கூட இல்லாதொழிக்கப்பட்டது. இப்புதிய அரசியலமைப்பை தமிழ் மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லையென்பதை நிரூபிப்பதற்கு தமது காங்கேசன்துறைத் தொகுதி நாடாளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவத்தை ராஜினாமாச் செய்து மீண்டும் உபதேர்தலில் போட்டியிடுவதாக தந்தை செல்வநாயகம் நாடாளுமன்றக் கூட்டத்திலேயே அரசுக்கு சவால் விடுத்து அறிவித்திருந்தார்.

தேர்தல் நடத்துவதற்கான சூழ்நிலை இல்லை என்ற கூறி உபதேர்தல் நடத்தாமல் காலம் கடத்தி வந்த சிறிமாஸின் ஐக்கிய முன்னணி அரசு இனியும் காலம் கடத்த முடியாதென்ற நிலையில் 1975 ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் ஆறாந்திகதி தேர்தலை நடத்தியது. ஐக்கிய முன்னணியில் அங்கம் வகித்த இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த பிரமுகர் வி.பொன்னம்பலம் செல்வநாயகத்தை எதிர்த்துப் போட்டியிட்டார்.

1970 ஆம் ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலில் காங்கேசன் துறைத் தொகுதியில் செல்வநாயகத்தை எதிர்த்துப் போட்டியிட்ட "அடங்காத-

பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டம் சமூக கொல்லி ஒன்றின் சமகால அனாகுதங்கள் - 4

ஐயமில்லை. ஒரு சட்டமூலம் அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடுகளுடன் முரண்படுகின்றதா என்பதைச் சட்டமா அதிபதி ஆராய்ந்து (அரசியலமைப்பைத் திருத்துவதாக இருப்பின் ஜனாதிபதிக்கும் வேறுவகையில் முரண்படின் சபாநாயகருக்கும் அறிவிக்கும் கடமையைக் கொண்டுள்ளார் [உறுப்புரை 77(1)&(2)]. இதேவிட ஜனாதிபதி தானாகவே முன்வந்து, குறிப்பிட்ட ஒரு சட்ட மூலம் அரசியலமைப்புக்கு எவ்விதத்தில் முரண்படுகின்றது என்பதைக் கண்டறிந்து தனக்கும் சபாநாயகருக்கும் தெரியப்படுத்துமாறு பிரதம நீதியரசரைக் கோர முடியும் [உறுப்புரை 121(1)]. இதே உறுப்புரையின்படி ஒரு சட்டமூலம் அரசியல-

மன்றத்துக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் குறுக்குவழி உறுப்பரை 122 இல் கூறப்பட்டுள்ளது. 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பு அறிமுகம் செய்துள்ள நிறைவேற்றுதலுறை ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறைமையின் ஆட்சேபத்துக்குரிய பல்வேறு ஏற்பாடுகளில் உறுப்புரை 122 மிகமுக்கியமானதாகும். வலுவேறாக்கத்தத்துவம் என்று அறியப்படுவதான அதிகாரப் பிரிப்பின்படி சட்டமாக்கத்தத்துவமும் நிறைவேற்றுதலுறைத் தத்துவமும் வெவ்வேறாக இருக்க வேண்டும். ஆனால் இங்கே சட்டமூலம் ஒன்று எத்தகையது என்பதைப் பாராளுமன்றத்துக்குப் பதிலாக அமைச்சரவை தீர்மானிப்பதற்கு இந்த உறுப்புரை வழி செய்கின்றது. அத்தோடு ஜனநாயகப் பாதுகாப்பு

கேட்டிருந்தேன். இங்கே அது எங்ஙனம் சட்டவாக்க விடயத்தில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றது என்பதைப் பாருங்கள். அத்துடன் அமைச்சரவையின் தலைவராக இருப்பவர் ஜனாதிபதி. அவருக்கும் சட்ட வாக்கத்துறைக்கும் எவ்வித சம்பந்தமும் கிடையாது. ஆனால் அவர் இங்கு தலைமை வகித்து சட்டம் எப்படி ஆக்கப்பட வேண்டும் என்று தனது அமைச்சர்களுக்குக் கூறப்போகின்றார். அதன் விளைவுவென்ன?

அமைச்சரவை அங்ஙனம் ஒரு சட்டமூலம் தேசிய நலனுக்கு அவசரமானது என அபிப்பிராயப்பட்டால் அச்சட்டமூலம் அரசாங்க வர்த்தமானியில் பிரசுரிக்கப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை.

இதன் மூலம் பொதுமக்கள் அச்சட்டமூலம் பற்றித் தெரிந்து கொள்ளதல் தடுக்கப்படுகின்றது. இனி, ஒழுங்குப் பத்திரத்தில் ஏழு நாட்களுக்கு இடம்பெற்றிருக்க வேண்டும் என்பதும் அவசியமில்லை. இதன் மூலம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட அச்சட்டமூலம் பற்றி விபரமாக அறிந்து கொள்வதற்கான கால அவகாசம் மறுக்கப்படுகின்றது. எதைப்பற்றி விவாதிக்கப் போகின்றார்கள் என்பது தெரியாது. யாருடனும் கலந்தாலோசிப்பதற்கான அவகாசமும் கிடையாது. பொது-

அம்சங்கள் எனக் கருதப்பட்டுப் பொதுமக்கள் நீதிமன்றம் செல்லுவதற்கு வசதிசெய்து தரும் ஏற்பாடுகளையும் பயனற்றதாக்கும் வகையில் இங்கே ஏற்பாடுள்ளது. நீண்ட விவாதங்கள் பாராளுமன்றத்தில் நடத்தப்படுதல், பொது விவாதங்கள் பாராளுமன்றத்துக்கு வெளியில் நடத்தப்படுதல், நீதிமன்றம் சென்று வாதிடுவதன் மூலம் பொதுமக்கள் விழிப்படைவதற்கான வாய்ப்பை

வழங்கல் போன்ற எவ்வித ஜனநாயக உத்தரவாதங்களையும் தடுக்கும் விதத்தில் இந்த ஏற்பாடு அமைந்துள்ளது. உறுப்புரைகள் 78, 121 வழங்கும் பாதுகாப்புக்களை ஏற்புடையதற்றதாக்கும் வகையில் அமைந்ததே உறுப்புரை 122 ஆகும். யாரால் எப்படி இது செய்யப்படுகின்றது என்பாருங்கள்.

ஒரு சட்டமூலம் தேசிய நலனுக்கு மிக அவசியம் என அமைச்சரவை கருதினால் போதும். உறுப்புரைகள் 78, 121 பயனற்றதாகப் போய்விடும். இது எந்தளவுக்கு ஜனநாயகமானது என்பதை வாசகர்களே தீர்மானிக்க வேண்டும். அமைச்சரவை என்பது நிறைவேற்றுதலுறையைச் சார்ந்தது. அது சட்டவாக்க விடயத்தில் தலையிடலாமா என்பதை மேலே

மக்களும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் இருட்டில் வைக்கப்படுகின்றார்கள். இதற்குப் பதிலாகச் 'சிக்கட்டல்' ஏற்பாடொன்று உறுப்புரை 122(1) (ஆ)வில் காணப்படுகின்றது. அமைச்சரவைச் செயலாளரது கையெழுத்தில் அவசரமானது எனக் குறிப்பிடப்பட்ட அச்சட்டமூலத்தை ஜனாதிபதி பிரதம நீதியரசருக்கு அனுப்பி அது அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடுகளுடன் முரண்படுகின்றதா என்று நீதிமன்றின் கருத்தைக் கேட்க வேண்டும்.

ஆனால் நீதிமன்றின் அபிப்பிராயம் ஜனாதிபதிக்கும் சபாநாயகருக்கும் மட்டுமே அறிவிக்கப்படும். இதற்கும் மேலான இன்னொரு தந்திரமான ஏற்பாடு உறுப்புரை 120 (இ) யில் காணப்படுகின்றது. அமைச்சரவையின் கருத்தில் அவசரமானது

எனக்கருதப்படும் சட்டமூலம் ஒன்று அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடுகளுடன் முரண்படுகின்றதென அமைச்சரவை தானாகவே தீர்மானிக்க முடியும்.

அப்படித் தீர்மானித்தால் உயர்நீதிமன்றின் பணி இன்னும் சுருக்கப்படுகின்றது.

ஜனாதிபதி மேற்படிச் சட்டமூலத்தை உயர்நீதிமன்றத்துக்கு அனுப்பும் போது அது மூன்றிலிரண்டு பங்கு பெரும்பான்மையுடனேயே பாராளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்படவுள்ளது என்பது ஏற்கனவே தெரிந்திருக்கின்றபடியால் ஒரேயொரு விடயத்தை மட்டுமே நீதிமன்றம் தீர்மானிக்க வேண்டியிருக்கும். அதாவது இச்சட்டமூலம் உறுப்புரை 83 இன் படிக்கு மக்கள் தீர்ப்புக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டுமா என்பதை மட்டுமே நீதிமன்றம் தீர்மானிக்க வேண்டும்.

ஒரு சட்டமூலம் அரசியல் அமைப்பின் ஏற்பாடுகளுக்கு முரண்படுகின்றது என்றால் எந்தெந்த ஏற்பாடுகள் எப்படியெப்படி எல்லாம் முரண்படுகின்றன என்பதற்கான காரணங்களை நீதிமன்றம் கூறியேயாக வேண்டும் (123). ஆனால் முரண்படுகின்றது என்று அமைச்சரவையே கூறிவிட்டால் நீதிமன்றம் காரணங்களைக் கூறும் அவசியம் எழாது. மக்கள் தீர்ப்புத் தேவையா இல்லையா என்பதை மட்டுமே கூறவேண்டும். குறிப்பிட்ட அச்சட்டமூலம் பற்றிய விபரங்கள் நீதிமன்றப் பதிவேட்டில் கூட இடம்பெறாது இதன்

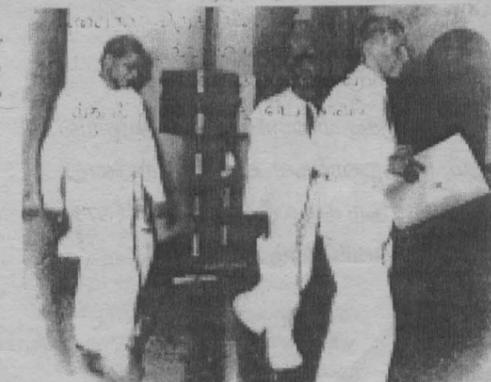
ஜே.ஆர். சாணக்கியமும் தமிழ் தலைமைகளின் சூன்யமும்

பயங்கரவாதம் எது? பயங்கரவாதிகள் யார்? - 6

தமிழன்" செ.சுந்தரலிங்கம் இந்த உபதேர்தலில் செல்வாவை மிகப் பெரும்பான்மையான வாக்குகளால் நாடாளுமன்றத்துக்குத் தெரிவு செய்து அனுப்பி புதிய அரசியலமைப்பை தமிழ் மக்கள் ஏற்காமல் நிராகரித்து விட்டார்கள் என்று நிரூபிக்க வேண்டுமென்ப பிரச்சாரம் செய்தார்.

தொகுதிக்கு வந்து செல்வாவின் வெற்றிக்குப் பிரசாரம் செய்தார். புதிய குடியரசு அரசியல் அமைப்பை தமிழ் மக்கள் ஏற்கவில்லையென்பதை சவால் விடுத்தபடி செல்வா நிரூபித்துக் காட்டினார். ஆனாலும் என்ன

செல்வாவும் தமிழீழமும் பேசப்படாத விடயங்கள்

இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவர்களும் காங்கேசன்துறைத்

இலங்கையில் பெரும்பான்மை ஜனநாயகம் தனது விருப்பத்தைத் தானே நிறைவேற்றும்! காங்கேசன் துறைத் தொகுதி உபதேர்தலில் மகத்தான வெற்றி பெற்ற தந்தை செல்வநாயகம் கடந்த கால நூற்றாண்டுக்கு மேலாக இலங்கை பெற்ற சுதந்திரத்தைத் தமிழ் மக்களும் அனுபவிக்க வேண்டுமென்பதற்காக, சிங்கள மக்களுடன் ஐக்கிய இலங்கையில் எங்கள் அரசியல் உரிமைகளைப் பெறுவதற்கு நாங்கள் எடுத்த ஒவ்வொரு முயற்சியும் ஆட்சிக்கு

வந்த சிங்கள அரசுகளினால் நிராகரிக்கப்பட்டு தமிழ் மக்கள் அடிமைகளாக நடத்தப்பட்டவே நாடு பெற்ற விடுதலையை சிங்களத் தலைவர்கள் பயன்படுத்தினர் என்று கூறிய தந்தை செல்வா இன்று மக்கள் அளித்த தீர்ப்பிலிருந்து தமிழ் ஈழம் சுதந்திரமாகச் செயல்படுத்தப்படுவதற்கான வழியைக் காண வேண்டுமென உறுதி பூணுவோம் என்று உறுதிபடக் கூறினார்.

இந்த உரையைக் கேட்ட இளைஞர் பலர் உணர்ச்சி வசப்பட்டுத் தமிழ் ஈழம் வாழ்க் எனக் கோஷமிட்டதுடன் தங்கள் விரல்களில் ஊசியினால் குத்தி அதிலிருந்து வழிந்த இரத்தத்தினால் தந்தை செல்வாவின் நெற்றியில் இரத்தத் திலகமிட்டனர்.

இதுவரை காலமும் இன்னப்பாட்சி என்ற சமஷ்டி அமைப்பையே எந்த கட்டத்திலும் கூறிவந்த தந்தை செல்வா புதிய குடியரசு அரசியல் அமைப்பை தமிழ் மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள் என்று அரசுக்கு சவால் விடுத்துப் பதவி துறந்து மீண்டும் உபதேர்தலில் போட்டியிட்டு வெற்றி பெற்று நிரூபித்த சமயத்தில் முதல் தடவையாக ஈழம் என்ற வார்த்தையைச் சொன்னார்.

1958 ஆம் ஆண்டு வெவ்விடையில் நடந்த இலங்கைத் தமிழ் அரசுக் கட்சியின் ஆண்டு மகா நாட்டில் கலந்து கொள்வதற்கு மட்டக்களப்பிலிருந்து வந்த தமிழரசுக் கட்சிப்

மூலம் தடுக்க முடியும். இந்த ஏற்பாடுகளின் அடிப்படையில் அவசரச் சட்டமூலம் என்றால் அதில் ஏதோ இரகசியத் தன்மை இருக்கின்றதென்று கட்டாயமாக அனுமானிக்கப்பட முடிகின்றது. தனக்கு எத்தகைய அதிகாரங்கள் இருக்க வேண்டும் எனத் திட்டமிட்டிருந்த ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனாவின் சர்வாதிகார விருப்பினை நிறைவேற்ற அரசியலமைப்புக்குள் புகுத்தப்பட்ட ஏற்பாடுகளே இவையாகும். பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டமூலத்துக்கு இந்த ஏற்பாடுகளைப் பயன்படுத்துமாறு லலித் அத்துலத் முதலிக்கு அவர் அறிவுறுத்தியபோது ஜே. ஆர். சாணக்கியமும் எழுது தலைமைகளின் "சூன்யமும்" பரிசீசென்று வெளிப்பட்டது.

தொடரும்...

பிரதிநிதிகளும் தொண்டர்களும் பொலனறுவையில் தாக்கப்பட்டனர். சிலர் உயிரிழந்தனர். இதைத் தொடர்ந்து நாடு முழுவதிலும் தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக பெருமளவில் முதல் தடவையாக இனக்கலகம் தரண்டிவிடப்பட்டுத் தமிழ் மக்கள் பலர் உயிரிழந்தனர். பொருள் இழந்தனர். முதல் தடவையாகத் தமிழ் மக்கள் குடும்பம் குடும்பமாக பல்லாயிரக் கணக்கில் அகதிகளாகக் கப்பல்களில் தங்கள் தாயக பூமியாகிய வடக்கு கிழக்குக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டனர். இந்த நிலையில் வவுனியா மகா நாட்டிலேயே சமஷ்டிக் கோரிக்கையைக் கைவிட்டு தனிநாடு என்ற தமிழ் ஈழக் கோரிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு பிரேரணைக் கொண்டு வரப்பட்ட போது "கூட" தந்தை செல்வா தலையிட்டு அப்பிரேரணையைத் திரும்பப் பெறச் செய்திருந்தார்.

வவுனியா மகா நாட்டில் மட்டுமல்ல இதன் பின்னர் நடந்த மகாநாடுகளிலும் செயற்கு முக்கூட்டங்களிலும் கூட இளைஞர்கள் தனித்தமிழ் ஈழக் கோரிக்கைகள் கொண்டு வரப்பட்டபோது தந்தை செல்வா தாமே தலையிட்டு அதைத் தடுத்ததுடன் அமிர்தலிங்கத்தைக் கொண்டும் தனிநாடு என்ற பிரிவினைக் கோரிக்கை தலைதூக்காமல் தடுக்கப்பட்டது.

தொடரும்...

- எஸ். எம். ஜி

பரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்துக்கு எதிராகத் தொடரப்பட்டிருள்ள வழக்கில் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவின் சார்பில் சட்டமா அதிபர் ஆஜரானார் என்றும் எதிர்மனுதாரர்களில் மற்றொருவரான விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன் சார்பில் எவரும் ஆஜராக வில்லையென்றும் செய்திகள் தெரிவித்தன.

1976ம் ஆண்டில் அரசுக் கெதிராக சட்டத்தை மீறி துண்டுப்பிரகரம் விநியோகித்ததாக அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம் மீதும் மற்றும் மூன்று இலங்கைத் தமிழ் அரசுக் கட்சியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் மீதும் குற்றம் சாட்டிய அற்பார் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடரப்பட்டது.

இவ்வழக்கில் நான்கு எதிராளிகளுக்காகவும் எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் தலைமையில் 127 சட்டத்தரணிகள் ஆஜராகி வாதாட முன்வந்தனர்.

இந்த வழக்கு விசாரணை தொடங்கிய போது செல்வநாயகம் தாமும் மற்றும் வழக்கறிஞர்களும் எதிர்மனுதாரர்கள் சார்பில் ஆஜராவதாக நீதிமன்றில் அறிவித்தார்.

ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம், எம்.திருச்செல்வம், வி.எஸ்.ஏ.புள்ளநாயகம் ஆகிய மூவரும் தான் இந்த வழக்கில் வாதாடி வென்றவர்கள். மற்றும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சட்டத்தரணிகளும் எதிர்மனுதாரர்கள் சார்பில் வாதாடுவதற்காகத் தங்கள் பெயர்களைப் பதிவு செய்து கொண்டதுடன் நீதிமன்றில் ஆஜராகி எதிர்மனுதாரர்களுக்குத் தார்மிக பலத்தைக் கொடுத்தனர்.

இன்று அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகளும் செய்து கொண்டுள்ள புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் அரசியல் சாசனத்துக்கு முரணானது என்று பிரகடனப்படுத்தி அதனைச் செல்லு-

படியற்றதாகக் வேண்டும் என்று நீதிமன்றில் மனுத் தாக்கல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சிஹல உறுமயவும் மக்கள் விடுதலை முன்னணியும் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றில் இம்மனுக்-

என்று கோரியது. தேர்தலின் பின்னரும் இதையே வற்புறுத்தி வருகிறது. இன்று வடக்கிலும் கிழக்கிலும் நடந்து வரும் பொங்குதமிழ் நிகழ்வுகள் யாவும் விடுதலைப் புலிகளே தமிழ் மக்களின் ஏகப்பிரதிநிதிகள் என்பதை

இந்த மனுமீதான விசாரணை சிங்களப் பிரதேசத்தில் சிங்கள நீதிமன்றத்தில் சிங்களக் கட்சிகளால் தாக்கல் செய்யப்பட்டுள்ளதால் இந்தவழக்கு விசாரணைக்கும் தமக்கும் சம்பந்தமில்லையென்று பிரபா-

முகவரிக்கு இந்த நோட்டீஸ் அனுப்பி வைக்கப்பட்டதென்றும், இதை அலரிமாளிகை அலுவலர்கள் திருப்பி அனுப்பி விட்டதாகவும் ஒரு செய்தி கூறுகிறது.

பிரதிவாதிகளின் முகவரி கூடச் சரியாகத் தெரியாமல் வழக்குத் தொடரும் நிலையிலுள்ள சிஹல உறுமயவின் பரிதாப நிலையை இது எடுத்துக் காட்டுகிறது.

தமிழ் சட்டத்தரணிகள் இல்லையா? அசட்டையா?

கடந்த பொதுத் தேர்தல் சமயத்தில் தீவுப்பகுதியில் தேர்தல் பிரசாரத்துக்கு சென்ற தமிழர் கூட்டமைப்பு வேட்பாளர்களும் ஆதரவாளர்களும் தாக்கப்பட்டு வேட்பாளர் சிலர் படுகாயமடைந்ததுடன் இவர்களுடன் சென்ற ஆதரவாளர் இருவர் கொல்லப்பட்டது தமிழர் கூட்டமைப்பினருக்கு நினைவிற்குக் கிறதோ இல்லையோ வாசக நேயர்களுக்கு நினைவிற்குக் குமர்.

இந்தத் தாக்குதல் சம்பந்தமான விசாரணை தற்போது நடைபெற்று வருகிறது. இந்த விசாரணைகளில் கொல்லப்பட்டவர்களின் நலன்களைக் கவனிப்பதற்கு ஒரு சட்டத்தரணி கூட இதுவரை ஆஜரானதில்லை.

தமிழர் கூட்டமைப்பில் இல்லாத சட்டத்தரணிகள் வேறு எங்கே இருக்கிறார்கள்? மாமனிதர் குமார் பொன்னம்பலம் இப்போது உயிருடனிருந்திருந்தால் இந்த வழக்குகள், விசாரணைகளிற்கெல்லாம் சொல்லாமலே சென்று ஆஜராகியிருக்க மாட்டாரா?

தேர்தல் முடிந்து விட்டது. கூட்டமைப்பின் வெற்றி பெற்று விட்டது இனிச் செய்துப் போனவர்களைப் பற்றிக் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை என்று கூட்டமைப்பு முடிவு செய்து விட்டதா? உயிரைப்பலி கொடுத்த குடும்பங்களைப் பற்றிச் சிறிதாவது கவலைப்படுவதற்கு கூட்டமைப்பில் எவரும் இல்லையா?

பிரபாகரனுக்காக வாதாட சட்டத்தரணிகள் யாரும் இல்லையா?

களைத் தாக்கல் செய்துள்ளன.

இந்த மனுமீதான விசாரணையில் பிரதமர் ரணில் சார்பில் சட்டமா அதிபர் ஆஜராகியிருந்தார். விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன் சார்பில் எவரும் ஆஜராகவில்லை.

ஏன்? எவரும் ஆஜராகவில்லை? தமிழர்கள் மத்தியில் வழக்கில் வாதாடக்கூடிய சட்டத்தரணிகள் இல்லையா?

தமிழ்க் கூட்டமைப்பு கடந்த தேர்தலில் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் போட்டியிட்டபோது இனப்பிரச்சினைக்கும் பேச்சுவார்த்தை மூலம் நிரந்தரமான சுமுகமான தீர்வுகாண்பட வேண்டுமானால் விடுதலைப் புலிகளை மட்டும் தமிழ் மக்களின் ஏகப்பிரதிநிதிகளாக ஏற்று அவர்களுடன் மட்டுமே பேச்சு நடத்த வேண்டும்

வலியுறுத்தி வருகின்றன. இந்த நிகழ்வுகளில் தமிழ் கூட்டமைப்பு முக்கிய பங்கேற்று வருகின்றது.

இந்நிலையில் தலைவர் பிரபாகரனை ஒரு எதிர்மனுதாராக நீதிமன்றத்தில் தொடரப்பட்டுள்ள ஒருவழக்கில் அவர்சார்பில் ஒரு சட்டத்தரணி ஆஜராகி வாதாடாவிட்டாலும் அவருடைய நலன்களைக் கவனிப்பதற்காகவாவது ஒரு சட்டத்தரணி நீதிமன்றத்தில் ஆஜராகியிருக்க வேண்டாமா?

கூட்டமைப்பில் பிரபல சட்டத்தரணிகள் இருக்கின்றார்கள். கூட்டமைப்புக்கு வெளியேயும் பிரபல சட்டத்தரணிகள் உள்ளனர். கூட்டமைப்பு நினைத்தால் வெளிநாடுகளிலிருந்து விடுதலை வீரர்களுக்காகப் போராடக்கூடிய சட்டத்தரணிகளைக் கொண்டு வந்து நிறுத்த முடியாதா?

கரன் சொன்னதாகவும் தெரியவில்லை.

செல்வநாயகம் போன்று ஒருவர் முன்வந்து பிரபாகரன் சார்பில் நீதிமன்றில் ஆஜராவதாக அறிவித்தால் தான் மற்றைய சட்டத்தரணிகள் தாங்களும் ஆஜராவதாக முண்டியடித்துக் கொண்டு முன்வருவார்களா?

பிரபாகரன் சார்பில் தாங்கள் ஆஜராவதாக முன்வந்தால் தென்னிலங்கையில் தங்கள் உயிருக்கு ஆபத்து ஏற்படலாமென்று தமிழ் சட்டத்தரணிகள் அச்சமடைந்தால் தமிழ் மக்களின் ஏகப்பிரதிநிதி பிரபாகரனை என்று வாதிடும் தமிழர் கூட்டமைப்பு சார்பாக இவ்வழக்கில் சட்டத்தரணிகள் பிரபாகரனுக்காக நீதிமன்றத்தில் ஆஜராகி வாதிடுவார்கள் என்று அறிவிக்கலாமே?

ஒப்பந்தத்துக்கு எதிராக சிஹல உறுமய நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்த மனுவில் பிரதிவாதியாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத் தலைவர் பிரபாகரனுக்கு வழக்குத் தொடர்பான நோட்டீஸ் அனுப்பி வைக்கப்பட்டதாம்.

மனுதாரர் என்ற முறையில் சிஹல உறுமயத் தலைவர் திலக்கருணாரத்த இந்த நோட்டீஸை அனுப்பி வைத்தாராம்.

வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரன், பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க மேற்பார்த்து அலரிமாளிகை, காலிவீதி, கொள்ளப்பிட்டி, கொழும்பு-3, என்ற

குறிப்பிடலாம். இதன் காரணமாக முன்பு தமிழ் பகுதி பிரதேச செயலகங்களாக விளங்கிய பகுதிகள் எல்லாம் தற்போது

பொல்லாதவராகவும் வரலாம். அது வேறு விடயம். ஆனால், அவர் சிங்களவராகவே இருப்பார். முஸ்லீம் மக்கள் இது விடயத்தில் கவலைப்படுவதும் இல்லை, உரிமையைக் கேட்பதும் இல்லை. அப்படி அவர்கள் விழித்திருந்தால் அம்பாறையில் ஒரு முஸ்லீம் அரசு அதிபரைப் பெற்றிருக்க முடியும்! ஆனால், அவர்கள் அதற்காகப் போராடியதில்லை.

கிராணுவக் கோட்டையான பிரடீக் கோட்டை

திருகோணமலையின் ஒரு சில பிரதேச செயலகங்களிலேயே பெயருக்கு என்றாலும் தமிழ் மொழி நிர்வாக செயற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. அதுவும் எப்போ அகற்றப்படுமோ தெரியாது. நாம் தொகுதி உறுப்பினரை தெரிவு செய்வதுடன் திருப்பதியடைந்து விடுகின்றோம். தொகுதி உறுப்பினரும் வெற்றிகளில் ஆறு வருடங்களை கடத்தி விடுவார். இடையில் எம்க்கு மிக நீண்ட உறக்கம் வந்து விடும்!

திருகோணமலை மாவட்ட செயலகமான கச்சேரியும் மற்றும் முக்கியமான அரசு செயலகங்களும், திணைக்களங்களும் பிரடீக் கோட்டைக்குள்ளேயே இயங்குகின்றன. இந்த பிரடீக் கோட்டை தற்போது முற்று முழுதான கிராணுவ கோட்டை ஆகும். இதற்குள் அவர்களின் அனுமதி பெற்றே போக முடியும்! இந்தக் கோட்டைக்குள் தான் வரலாற்று பிரசித்தி பெற்ற திருகோணேஸ்வரம் ஆலயமும் உள்ளது. ஆலயத்துக்கு செல்வது என்றால் அனுமதிபெற்று கட்டுப்பாட்டுடனேயே சென்று வர வேண்டும். அந்தளவுக்கு பாஸ் தொடர்ச்சி 11ம் பக்கம்...

சுழியன்

வடக்கு-கிழக்கு மாகாணங்களின் தலைநகரம் திருகோணமலை. அதே நேரம் தமிழ் தேசியத்தின் இலட்சினையும் திருகோணமலை தான். ஆனால், இங்கு இரண்டு வகையான நிர்வாக செயற்பாடுகள் இருவகையாக நடைபெறுவது கண்கூடு. ஒன்று இலங்கையில் மத்திய அரசின் நிர்வாகமான மாவட்ட செயலகம் அரசு அதிபரின் கீழ் இயங்குகின்றது. மற்றது வடக்கு-கிழக்கு மாகாண சபையின் தலைமைச் செயலகம் மற்றும் திணைக்களங்கள் திருகோணமலையில் ஆளுநரினதும், தலைமைச் செயலாளரினதும் கீழ் இயங்குகின்றன. ஒன்று பேரினவாதத்தின் முத்திரையாகவும் மற்றது அடக்கப்பட்ட இனத்தின் முத்திரையாகவும், அதாவது வடதுருவம் தென்துருவம் ஆக இயங்குவது தான் வியப்பு! தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பில் உள்ள கட்சிகளும் தமிழினி பாரம்பரிய தலைமையான தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியும் திருகோணமலையை தமிழர்களின் தலைநகரமாகக் கோஷித்தே வந்துள்ளன. ஆனால், உண்மையில் இதனை தமிழர் தலைநகர் ஆக்குவதற்கு இவர்கள் ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகள் என்ன செய்தார்கள்? என்று கேட்கப்படுவதும் முக்கியமாகும்!

தமிழ்த் தலைமைகள் செயற்படுத்தவில்லை
திருகோணமலையில் நெடுங்காலமாக திட்டமிட்ட குடியேற்றங்கள் நடைபெற்று வந்ததும் உண்மை. பேரினவாதம் நிர்வாக ரீதியாகவும், திட்டமிட்ட செயற்பாட்டுடனும் இதனைச் செயற்படுத்தி வந்துள்ளது. இதற்காகவே கந்தளாய், சேருவில்

நீர்ப்பாசனத் திட்டமும், குடியேற்றமும் தொடக்கப்பட்டன. ஆனால், இதனைத் தடுப்பதற்கும், தமிழ் மக்களைக் குடியேற்றுவதற்கும் ஆக்கபூர்வமான ஏதும்

திருமலை தமிழர்களின் தலைநகரம் வெறும் கனவு தானா?

செயற்றிட்டங்களை தமிழ் தலைமைகள் செய்ததும் இல்லை. செயற்படுத்தியதும் இல்லை. அதற்கு மாறாக சிங்களப் பேரினவாத அரசின் செயற்பாட்டுக்கு உடந்தையாக சேருவதில் தொகுதியை பிரித்துக் கொடுத்ததே அவர்கள் செய்த புண்ணியம்! அன்று திருகோணமலை மாவட்டத்தில் எல்லாமாக மூன்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். ஒன்று திருகோணமலைத் தொகுதி, மற்றையது இரட்டை அங்கத்தவர் தொகுதியான மூதூர் ஆகும். இந்த இரட்டை அங்கத்தவர் ஆன மூதூரில் இருந்து ஒரு முஸ்லீம் மக்கள் பிரதிநிதியும், ஒரு தமிழ் மக்கள் பிரதிநிதியும் தெரிவாகி வந்தார்கள். இந்த நிலையை உடைக்க பேரினவாதம் ஒரு குயுத்தியைக் கையாண்டது. மூதூர் தொகுதியை இரண்டாகப் பிரித்து சேருவில் என்ற புதுத் தொகுதி ஒன்றை உருவாக்கி அதனுடன் திருகோணமலையின் வளமான பகுதிகள் சிலவற்றையும் சேர்த்துக் கொண்டது பேரினவாத அரசு. இதில் சேருவிலவை பிரிக்கும் போது தமிழ் மக்களின் சனத் தொகை

பாதிப்பை ஏற்படுத்தாதவாறு அவர்கள் வாழும் பிரதேசங்களை ஒன்று சேராதவாறு மூதூர், சேருவில் தொகுதிகளுக்குள் சாதாரணமாக சிதறவிட்டுச் சாதித்துக்

கொண்டனர். இந்த உடன்பாடுகளுக்கு எல்லாம் நமது தமிழ்த் தலைவர்கள் அன்று உடன்பட்டு தாரை வார்த்து கொடுத்தார்கள். அப்படி சட்டரீதியாக உருவாக்கப்பட்ட சிங்களத் தொகுதியான சேருவில்வில் அவர்கள் சிங்களக் குடியேற்றங்களை சட்டரீதியாக உருவாக்கி தொகையைக் கூட்டிக் கொண்டார்கள். பின்பு தொகுதி ரீதியான தெரிவு ரத்துச் செய்யப்பட்டு விகிதாசார தெரிவு கொண்டு வந்தாலும் பேரினவாதம் தனக்கென்று இடத்தையும் திடமாக தேடிக்கொண்டது. இதற்குக் காரணமாக இருந்து மனப்பூர்வமாக செயற்பட்டவர்களும் தமிழ் தலைமைகள் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்!

கிடங்கள் அழிக்கப்பட்டன உருமாற்றம் செய்யப்பட்டன
இப்படியான மாற்றங்கள் காரணமாகவும் யுத்த சூழ்நிலையில் இனவாத அழிப்பு காரணமாகவும் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்த இடங்கள் அழிக்கப்பட்டன, உருமாற்றம் செய்யப்பட்டன. உதாரணத்துக்கு கந்தளாய், பன்குளம், நொச்சிக்கொளம், தென்னமரவாடி, சீனன்குடா போன்ற இடங்களைக்

சிங்களப்பகுதி பிரதேச செயலகங்களாக மாற்றப்பட்டு, அங்கே சிங்கள மொழி நிர்வாகம் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது கவனிக்கத்தக்கது. திருகோணமலை மாவட்ட செயலகமான கச்சேரியை எடுத்துக் கொண்டால், அது எப்போதும் பேரினவாத அரசின் செயற்பாட்டு பிரச்சார தளமாகவே இயங்கி வந்துள்ளது. அதன் நிர்வாக மொழியாகவும் சிங்களமே கோலோச்சுகின்றது. தமிழ் மக்கள் தமிழ் மொழியில் கரும் ஆற்ற முடியாத நிலையே காணப்படுகின்றது.

உண்மையில் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் வாழும் தமிழ் முஸ்லீம் மக்களை சேர்த்துக் கொண்டால் தமிழ் மொழி பேசும் மக்களே கூடுதலாக வாழ்கின்றனர் என்ற போதிலும், அரசு அதிபர் எப்போதும் பேரினம் சார்ந்த ஒருவராகவே நியமிக்கப்படுவது ஒன்றும் தற்செயல் நிகழ்வு அல்ல! இந்த விதி மீறப்படுவதும் இல்லை. விதிவிலக்காக முதலமைச்சராக வரதராஜப் பெருமாள் இருந்த போது ஒரு சில மாதத்துக்கு விட்டுக் கொடுக்கப்பட்டது! வரும் அரசு அதிபர் சில சமயம் நல்லவராகவும் வரலாம், சில சமயம்

-சுனந்த தேசப்பிரிய

விமல் வீரவன்ச மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் மிக முக்கியமான அரசியல் "அடையாளமாவதோடு", பிரபலமான அரசியல் பேச்சாளராகவும் ஆதர்சமிக்க தலைவராகவும் இருக்கின்றார். தனது உடை, சிகை அலங்காரம் என்பவற்றின் மீது அதிக கவனம் கொள்வதைப் போன்றே ஆதாரங்களோடு கவனமாக பாராளுமன்ற விவாதங்களில் கலந்து கொள்ளும் ஒரு பேச்சாளரும் கூட. அவரது உடை, சிகை அலங்காரம் என்பவை பற்றி நான் இங்கு குறிப்பிட்டது தவறான கருத்தில் அல்ல. அவர் சிறு சிறு விடயங்களிலும் அதிகக் கவனம் கொள்பவர் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டுவதற்கே.

இருந்தாலும் இப்போது அவரது பேச்சுக்களைக் கேட்கும் போது எமக்கு பல சந்தேகங்கள் எழுகின்றன. நுகேகொடையில் நடைபெற்ற முதலாவது மக்கள் விடுதலை முன்னணிச் கூட்டத்தில் ஐக்கிய தேசிய கட்சித் தலைவர்களை அவர் விமர்சனம் செய்து பேசும்போது நிதி அமைச்சர் சொக்ஸியின் முகம் அரசியல் யாப்பைப் போன்றதெனக் குறிப்பிட்டார். அரசியல் யாப்பொன்றைப் போன்ற ஒரு முகம் ஒருவருக்கு இருக்க முடியாது. இருந்தாலும் விமல் வீரவன்ச அதன் மூலம் முயற்சி செய்தது குறைபாடொன்றுடன் கூடிய அமைச்சர் சொக்ஸியின் முகத்தைப் பரிசீலனை செய்து உட்படுத்துவதே. சொக்ஸியின் அரசியலை விமர்சனம் செய்ய இது போன்ற கீழ்த்தரமான உதாரணங்கள் அவசியமில்லை. அந்தக் குறைபாடுகளை விமர்சனம் செய்யும் இதுபோன்ற கீழ்த்தரமான குணவியல்புகள் விமல் வீரவன்ச போன்ற அரசியல் வாதிகளிடம் கூட இருப்பதன் மூலம் தெரிய வருவது எமது சமுதாயத்தினுள் இதுபோன்ற மனித விசேஷ குணவியல்புகள் எந்தளவு ஆழமாகப் பதியப்பட்டுள்ளது என்பதேயாகும்.

மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் ஆரம்ப காலகட்டத்திலும் மரபார்ந்த இடதுசாரிகளை விமர்சனம் செய்வதற்காக வேண்டிய பயன்படுத்தியதும் இதுபோன்ற கீழ்த்தரமான உதாரணங்களை யேயாகும். இதுபோன்ற ஏனைய அரசியல் வாதிகளை நிந்தனைக்கு உள்ளாக்கும் கீழ்த்தரமான அரசியல் பேச்சுக்கள் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி, ஐக்கிய தேசிய முன்னணி மேடைகளில் நித்தமும் கேட்பவைகளாகும். இந்த அரசியல் கலாசாரம் மக்கள் விடுதலை முன்னணி அரசியல் மேடைகளிலும் புகுந்துள்ளதன் மூலம் சுட்டிக்காட்டப்படுவது எமது அரசியல் பாஷையில் நிலவும் சீரழிவின் அளவேயாகும்.

நுகேகொடையில் நடைபெற்ற இரண்டாவது கூட்டத்தில் பேசிய விமல் வீரவன்ச தற்போது அதிக இலாபம் தரும் வியாபாரம் சமாதானமும் - காமமும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்த வசனப் பொருத்தத்தை ஒரு புறம் தள்ளிவிட்டுப் பார்க்கும்போது மீதமாவது எந்தளவு அரசியல் சீரழிவு என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. அதிக அளவில் இலாபத்தையும் பெற்றுத்தரும் வியாபாரம் ஆயுத வியாபாரமே என்பது உலகம் பூராவும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகும். சமாதானத்தை வியாபாரமாகக் கொண்டவர்கள் எந்த நாட்டில் வாழ்கின்றார்கள்? பலஸ்தீனில் சமாதானத்திற்காக வேண்டிச் செயற்படும் சிவில் சமுதாயக் குழுக்கள், எல்சல்வடோரில், கெதமாலாவில் செயற்படும் சமாதான இயக்கங்கள், இந்திய - பாசிஸ்தான் யுத்தத்தால் சமாதானத்தை வேண்டி நிற்கும் மக்கள் குழுவினர் சமாதான

வியாபாரிகளா? ஊடகங்கள் மக்கள் குழுவினர் சமாதான வியாபாரிகளா? ஊடகங்கள் அதிக இலாபத்தைப் பெறுவதற்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்வது யுத்தத்தையும் இனவெராக்கியத்தையும்மல்லவா? மக்கள் விடுதலை முன்னணியினர் தற்போது மேடைகளில் ஏலத்தில் விட்டுக் கொண்டிருப்பதும் யுத்தத்தையல்லவா? அவர்கள் தமது பிரதான அரசியல் தலையங்கமாகப் பயன்படுத்தி வருவதும்

விமல் வீரவன்சவின்

யுத்தத்தையும், விடுதலைப் புலிகளைத் தேற்கடிக்க வேண்டுமென்ற கோஷத்தையுமல்லவா? அவர்களது மேடையில் பொதுச் சொத்து முறைகள் பற்றி, ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பற்றி, சோசலிச அரசியல் முறைபற்றி இப்போது எதுவுமே பேசப்படுவதில்லை. சமாதானத்தை வைத்து பணக்காரரான ஒருவர் இருப்பாரெனில் அவரைச் சுட்டிக் காட்டுவது விமல் வீரவன்சவின் பொறுப்பாகும். யுத்த அரசியலை, யுத்த ஆயுதங்களைக் கொண்டு கோடும்வர்களாகிய அரசியல் தலைவர்களும், யுத்தத் தலைவர்களும் அதிக அளவில் உள்ளனர்.

அவரது இரண்டாவது கூற்றான சமாதானம் நல்லதொரு வியாபாரம் என்று கூறுவதன் மூலம் அவர் முயற்சி செய்வது சமுதாயத்தில் வாழும் மிகவும் பிற்போக்குவாத, பழமைவாதிகளுடன் நெருக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வதே. இது ஹிட்லரிடம் கூட காணக்கூடியதாக இருந்த ஒரு தன்மையாகும். பெண்களைக் கட்டுப்படுத்துவது தவிபான்களின் கொள்கையாக இருந்தது. விடுதலைப் புலிகளும் ஒருகால கட்டத்தில் விவாகமான பெண்கள் நித்திரைக்குச் செல்லும் போது சாரி அணிய வேண்டுமென்ற ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருந்தனர். நவீன சமுதாயத்தில் பாலியல் விழிப்புணர்வை பழமைவாதிகளினால் புரிந்து கொள்ள முடியாது போயுள்ளது. சமாதானம் பற்றிய விமல் வீரவன்சவின் வசனச் சேர்ப்பும், அதாவது

“ 1970ம் ஆண்டு ஐக்கிய முன்னணியின் கொள்கைகளைக் கடைபிடிப்பார்களேயாயின் தான் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திர கட்சிக்கு ஆதரவு வழங்குவதாக சோமவன்ச அமரசிங்க கூறியுள்ளார். அவரது கருத்துப்படி ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி முற்போக்குக் கொள்கை கொண்ட கட்சியாயின் 1977 - 1982ம் ஆண்டுக் கால கட்டங்களில் விஜேவீரவின் தலைமையில் நாடு பூராவும் “ஸ்ரீலங்கா சுதந்திர கட்சியின் இறுதிப் பயணம்” என்ற தலைப்பில் கூட்டத் தொடரொன்றை நடாத்தியதன் காரணமென்ன? 1971ம் ஆண்டு அரசாங்கத்திற்கு எதிராக கிளர்ச்சியொன்றை மேற்கொண்டதன் காரணமென்ன? 1977ம் ஆண்டு சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க அம்மையாரின் பிரஜா உரிமையை இல்லாமல் செய்வதற்காக ஜே.ஆர்.ஜயவர்தனாவிற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கியது ஏன்? 1989ம் ஆண்டு ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர்களையும் ஆதரவாளர் - களையும் படுகொலை செய்தது ஏன்? ”

சமாதானத்தோடு காமத்தை ஒன்று சேர்ப்பது முழுதாகவே அடிப்படையாக, பழமைவாத சக்திகளிடம் மேற்கொள்ளும் ஒரு வேண்டுகோளாகும். இது மக்கள் விடுதலை முன்னணி அரசியலில் காணக்கூடிய இன்னொரு கவலைக்குரிய வளர்ச்சியே. விமல் வீரவன்சவின் மற்றுமொரு பிரசித்தமான பேச்சு ஐக்கிய தேசிய முன்னணியின் உபதலைவர் நஞ்சு கொடுத்துக் கொலை செய்யப்பட்டார் என்பதாகும். அவரது கருத்துப்படி காமியின்

அத்துகோரான அவ்வாறு கொலை செய்யப்படக் காரணம் அவர் யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்ததே. யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்ததன் காரணமாக அவர் தேசப்பற்று கொண்ட ஒரு தலைவராகவும் மாறக்கூடும்.

இது போன்ற அடி நுனி இல்லாத பேச்சுக்களை விமல் வீரவன்ச எல்லா மேடைகளிலும் சுவைபடக் கூறி வருகின்றார். இதுபோன்ற கதைகளை அதிக

முடியாதா? யுத்தத்தை சரியான முறையில் முன்னெடுக்க முடியாமல் போகக் காரணம் அரசியல் வாதிகளின் தவறான ஆலோசனைகளினாலேயே எனவும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். மக்கள் விடுதலை முன்னணி அரசியல் தலைவர்களின் ஆலோசனைகளின் படி 1971 - 1989 ம் ஆண்டுகளில் இரண்டு கிளர்ச்சிகளை முன்னெடுத்து ஏற்படுத்திய அழிவுகள் பற்றி அவர்கள் எதுவுமே பேசுவதில்லை. மக்கள் விடுதலை முன்னணி கூறுவதன் பிரகாரம் அறுபதாயிரம் இளைஞர்கள் கொலை செய்யப்

“விடுதலை கீதம்”

அளவில் அவர் தொடர்புபடுத்திப் பேசுவது இனப்பிரச்சினை சம்பந்தமான அவரது நிலைப்பாட்டுடனேயாகும். ஐக்கிய தேசிய முன்னணி தமிழ், முஸ்லிம் கட்சிகளுக்கு கப்ப

பட்டது அவர்களது இரண்டாவது கிளர்ச்சியின் போதேயாகும். மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் தலைவர்கள் அனைவரும் துரோகத்தனமான அரசாங்கத்தின் ஒத்துழைப்போடு, ஆக்கிரமிப்புப் போக்குடைய இந்தியாவுக்குத் தப்பிச் சென்று உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்ட சோமவன்ச அமரசிங்கவைத் தவிர) கொலை செய்யப்பட்டனர். அதுபோன்ற - தொரு சாதனையை நிலைநாட்டியுள்ள ஒரு கட்சியிடம் ஆலோசனை கேட்டால் யுத்தத்தின் நிலை என்னவாகும்? இரண்டு கிளர்ச்சிகளும் படுதோல்வியடைந்து ஜனநாயக அரசியலின் காரணத்தால் திரும்பவும் களத்துக்கு வரச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ள மக்கள் விடுதலை முன்னணிக்கு யுத்தத்தைக் கொண்டு நடாத்துவதற்கான ஆலோசனைகளை வழங்கும் தகுதியுண்டா?

அவர் இன்னுமொரு கருத்தையும் தெரிவித்துள்ளார். ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஒரு முற்போக்குக் கொள்கையுடைய கட்சியென்பதே அது. 1970ம் ஆண்டு ஐக்கிய முன்னணியின் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிப்பார்களேயாயின் தான் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திர கட்சிக்கு ஆதரவு வழங்குவதாக சோமவன்ச அமரசிங்க கூறியுள்ளார். அவரது கருத்துப்படி ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி முற்போக்குக் கொள்கை கொண்ட கட்சியாயின் 1977 - 1982ம் ஆண்டுக் கால கட்டங்களில் விஜேவீரவின் தலைமையில் நாடு பூராவும் “ஸ்ரீலங்கா சுதந்திர கட்சியின் இறுதிப் பயணம்” என்ற தலைப்பில் கூட்டத் தொடரொன்றை நடாத்தியதன் காரணமென்ன? 1971ம் ஆண்டு அரசாங்கத்திற்கு எதிராக கிளர்ச்சியொன்றை மேற்கொண்டதன் காரணமென்ன? 1977ம் ஆண்டு சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க அம்மையாரின் பிரஜா உரிமையை இல்லாமல் செய்வதற்

காக ஜே.ஆர்.ஜயவர்தனாவிற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கியது ஏன்? 1989ம் ஆண்டு ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சித் தலைவர்களையும் ஆதரவாளர்களையும் படுகொலை செய்தது ஏன்?

2002ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் நாட்டைப் பிரிக்கும் சமஷ்டி முறைக்கு எதிராக பொதுமக்களை வீதியில் இறங்க வைப்பதாக விமல் வீரவன்ச உறுதியளித்திருந்தார். சமஷ்டி முறையொன்று கண்களுக்கு எட்டிய தூரத்தில் இருக்காததால் அது நிறைவேறவில்லை. பின்னர் யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தத்தைப் பகிரங்கப் படுத்தமாறு கோஷம் செய்தனர். தற்போது ஒப்பந்தம் பகிரங்கமாக பாராளுமன்ற விவாதமும் நடந்து முடிந்துள்ளது. இப்போது நாட்டை இரண்டாகப் பிளவுபடுத்தும் நோர்வேஜியர்களை நாட்டை விட்டுத் திரும்பிச் செல்லுமாறு கோஷமெழுப்பி வருகின்றனர். அவர்கள் நாட்டைப் பிளவுபடுத்த மாட்டார்களென்பதைக் காலம் பதில் சொல்லும். விமல் வீரவன்சவிற்கு இப்போ ஒரு தலையங்கமும் இல்லையென்றே கூற வேண்டும். ஆபாசக் கதைகள், பழமைவாதிகளைச் சந்தோஷப்படுத்தல், குழ்ச்சிகள் போன்றவற்றில் அவர் இப்போது தங்கி நிற்க நோந்துள்ளது.

விடுதலைப் புலிகளைத் தேற்கடிப்பதற்காக சர்வதேச பயங்கரவாத எதிர்ப்பு அலையைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டுமென இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னர் மக்கள் விடுதலை முன்னணி கூறி வந்தது. சர்வதேச பயங்கரவாத எதிர்ப்பு அலையொன்று செப்டம்பர் 11ம் திகதியின் பின்னர் அமெரிக்க தலைமையில் முன்னெடுக்கப்பட்ட சர்வதேச யுத்த நடவடிக்கையேயாகும். அதன்படி விமல் வீரவன்ச இருந்தது பயங்கர

வாத எதிர்ப்பு சர்வதேச யுத்தக் கூட்டணியுடனேயே. இருந்தாலும் ஆப்கானிஸ்தானுக்கு எதிரான தாக்குதலின் பின்னர் அமெரிக்க ஜனாதிபதி புஷ் கூறியது, அடுத்த தாக்குதல் பயங்கரவாதத்தின் பிறப்பிடமான ஈரானிற்கும் வட கொரியாவுக்கும் எதிராகத் தொடுக்கப்பட வேண்டுமென்பதேயாகும். அவைகளுள் இரண்டு நாடுகளான ஈராக்கும் வட கொரியாவும் மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் தோழமை நாடுகளாகும். இப்போது பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான சர்வதேச அமைப்பு பற்றி விமல் வீரவன்ச எதுவுமே பேசுவதில்லை. அதற்கான காரணம் மேல் கூறப்பட்டவைகளே. அடுத்தது இந்த சர்வதேச பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான அமைப்பு ரணில் - பிரபா ஒப்பந்தத்திற்கு ஆதரவை வழங்கி வருவதோடு ரணிலுக்கு விஷேட ஒத்துழைப்பையும் வழங்கி வருகின்றது.

மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் அரசியல் மேடை இதுபோன்ற முரண்பாட்டுப் பேச்சுக்களினால் நிரம்பி வழிகின்றது. இதற்கு முக்கிய காரணம் இந்நாட்டு இனப்பிரச்சினை சம்பந்தமாகவும் பொருளாதார அபிவிருத்தி பற்றியும் மக்கள் விடுதலை முன்னணிக்கு தெளிவான, தர்க்க ரீதியான கொள்கைகள் இல்லாதிருப்பதே.

தற்போது விமலும் மக்கள் விடுதலை முன்னணியும் யுத்த நிறுத்த ஒப்பந்தத்திற்கு எதிராகவும் யுத்தத்திற்காகவும் முன்னிற்கின்றனர். எக்காரணம் கொண்டேனும் யுத்த நிறுத்தம் தோல்வியடைந்து திரும்பவும் யுத்தம் ஆரம்பிக்கப்படுமேயாயின் கொடி இயற்கையாகவே முதலாளித்துவ ஆட்சியாளர்களினதும், சர்வதேச முதலாளித்துவத்தினதும் கைகளுக்கே செல்லும். அதற்கு உரிமை கோர மக்கள் விடுதலை முன்னணியினரால் முடியாது.

குவேனி

அரசியலில் பெண்களின் பங்கேற்பு குறித்து தென்னாசிய நாடுகளின் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களில் தீவிர உரையாடல்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. நாடாளுமன்றத்தில் பெண்களின் பிரதிநிதித்துவத்தை 30 வீதமாக உறுதிப்படுத்த வேண்டும் எனும் ஐ.நா. பெண்கள் சபையின் தீர்மானத்தையே இந்த விடயம் விரிவான தளங்களில் உரையாடலுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கையின் அரசு சார்பற்ற பெண்கள் நிறுவனங்களும் பெண்களை சுயேட்சை வேட்பாளர்களாக நிறுத்தி பெண்களின் ஆதரவை அவ்வேட்பாள பெண்களுக்கு ஈட்டித்தரும் முயற்சிகளிலும் இறங்கியுள்ளன. இச்சர்வதேச பெண்கள் தின மாதத்தில் பெண்களின் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் எனும் இவ்விடயம் பிரதான பேசுபொருளாகியுள்ளது.

பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பு பற்றி உரையாடலில் ஈடுபடும் அனைவரும் ஸ்ரீலங்கா நாடாளுமன்றத்தில் பெண்கள் அங்கத்துவம் வகிப்பது என்பதைத்தான் இலக்காகக் கொள்கின்றனர். அதைத்தான் அவர்கள் பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பாகப் பார்க்கிறார்கள்.

ஈழத்தமிழர் ஸ்ரீலங்கா நாடாளுமன்றத்தில் இருந்து முறித்துக் கொண்டு தமக்கான அரசியல் தலைவியை தாமே தீர்மானிக்கும் முடிவை மேற்கொண்டு 25 வருடங்களுக்கும் மேலாகிவிட்டது. அந்நிலையில் ஈழத்தமிழ் பெண்களது அரசியல் பங்கேற்பு என்பது ஸ்ரீலங்கா நாடாளுமன்றத்தை மையப்படுத்தி கணிக்கப்பட முடியாததாகும்.

ஈழத்தமிழ் சமூகத்தில் பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பு 50 வருடங்களுக்கும் மேலான வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளது. எனினும் 70களின் ஆரம்ப காலத்திலேயே தீவிர அரசியல் செயற்பாட்டாளர்களாக பெண்கள் உருவாகத் தொடங்கி விட்டனர். ஸ்ரீலங்கா நாடாளுமன்றத்துக்கு வெளியே, ஈழத்தமிழரின் தனியரசை ஸ்தாபிக்கும் அரசியல் செயற்பாட்டில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருந்த பெண்களில் திலகவதி, அரங்கயற்கண்ணி, ஊர்மாளிதேவி, புஷ்பராணி ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாக உள்ளனர். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் மூல அமைப்பான புதிய தமிழ் புலிகள் அமைப்பில் அங்கத்தவராயிருந்த ஊர்மாளிதேவி, ஸ்ரீலங்கா அரசினால் தேடப்பட்டு தலைமறைவாகி நாடுகடந்த அரசியல் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்ட முதலாவது

தமிழீழ பெண் போராளியாவார். போராட்ட பங்களிப்பு காரணமாக நீர்வேலி வங்கி உபரி மீட்பு நடவடிக்கைக்கு ஒத்துழைப்பு சிறைசென்ற முதல் தமிழீழ பெண் அரசியல் போராளியாக புஷ்பராணி அடையாளம் பெறுகிறார். இந்த பெண்கள் தான் ஈழத்தமிழ் பெண்களின் இன்றைய சாதனைகளுடன் கூடிய அரசியல் பங்கேற்புக்கு அத்திவாரமிட்டவர்கள் என்பதை வரலாறு மறந்து விடாது.

அரசியல் பங்கேற்பு எழுச்சி தணிந்து போனது. எனினும் பெண்கள் போராட்டத்தில் தீவிரமாக இணைந்ததானது சமூகத்தில் ஆழ்ந்த அதிர்வை ஏற்படுத்தி விட்டிருந்தது. பெண்கள் தாமே சுயமாக தீர்மானித்து தம்மை போராட்டத்துடன் இணைத்துக் கொள்ள முடியும் தமது அரசியல் பங்கேற்பை தீர்மானிக்க முடியும் எனும் நம்பிக்கையை ஏற்படுத்திய காலகட்டமாக இக்காலப் பகுதியை அடையாளப்படுத்த முடியும்.

செயற்பாட்டிற்கான பிரதான நிறுவனமாக விடுதலை புலிகள் அமைப்பு அடையாளம் பெறத் தொடங்கியது.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பில் பெண்களின் பங்கேற்பு பயன்படுத்தல் சார்ந்ததா? துணைப்பாத்திரமா? என்பது குறித்து அறிவுத்துறையினர் பெண்ணியவாதிகள் மத்தியில் பல்வேறு வாதப் பிரதிவாதங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. ஆணாதிக்க சமூக அமைப்பில் செயற்படும் ஆணாதிக்க பண்புடைய

யல், சமூகம், பெண்விடுதலை சார்ந்து நிறையவே கற்றுக் கொண்டிருக்கின்றனர். தாம் அங்கம் வகிக்கும் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பிலும் பெண்கள் தமது ஆளுமையை குறிப்பிட்ட அளவுக்கு ஸ்தாபித்தே இருக்கின்றனர். பெண்களது பங்கேற்பு இன்றி போராட்டம் முன்னகர முடியாது எனும் உண்மையை விடுதலைப் புலிகள் தலைமைக்கும் நடைமுறையில் உணர்ந்தி வருகின்றனர். அவ்வகையில் இவையாவும் தமிழீழப் பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பில் சாதகமான பரிணாமங்களாகும்.

போராளிகளாக மாத்திரமல்லாது வெகுஜன அரசியலிலும் பெண்கள் காத்திரமான பாத்திரம் ஆற்றி வருகின்றனர். மக்கள் எழுச்சி அரசியலின் இன்றைய பெரும் வெற்றிகளுக்கு பெண்களின் பங்கேற்பு பிரதானமாகும். இவ்வாறு போராட்ட அரங்கிலும் வெகுஜன அரசியலிலும் பங்கேற்பதன் மூலமாக பெண்கள் ஈழத்தமிழ் தேசத்தின் விடுதலை அரசியலை பலப்படுத்தி முன்னகர்த்தி வருகின்றனர்.

எனினும் தமிழீழப் பெண்கள் தமது தலைமைத்துவத்தை ஈழத்தமிழரின் அரசியல் அரங்கிலும், போராட்ட அமைப்புகளிலும் ஸ்தாபிப்பதற்கு இன்னும் நீண்ட தூரம் பயணிக்க வேண்டியுள்ளது. இவ்வாறு தமது தலைமைத்துவத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கான பெண்களது பயணமானது ஆணாதிக்க முறைமையுடன் கடும் போராட்டத்தை நாத்திடும் பயணமாக இருக்கும்.

இந்த தலைமைத்துவப் போராட்டத்தில் பெண்கள் வெற்றி பெறுவதன் மூலமாகதான் தமிழீழ அரசொன்று அமைகையில் பெண்களும் அரசியல் அதிகாரங்களை அனுபவிக்கும் சமூகப் பிரிவினராக முடியும்.

சாதனைகள் பல படைத்துள்ள தமிழீழப் பெண்கள் எதிர்காலத்திலும் ஆணாதிக்க முறைமைக்கெதிரான போராட்டங்களை முன்னெடுப்பதன் மூலமாக தமது உரிமைகளை பெறும்படி வாய்ப்புகள் என நம்பிக்கை கொள்ள முடியும்.

பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பு பற்றி உரையாடுபவர்கள் தனித்துவமான அரசியல் வரலாற்றைக் கொண்டுள்ள ஈழத்தமிழ் பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பை ஸ்ரீலங்கா நாடாளுமன்றத்திற்குள் தேடுவது உண்மையைக் கண்டறியவிடாது. உண்மையைக் கண்டறிய அவர்கள் முதலில் தம்மை சோவினிசு மாயைகளில் இருந்து விடுவித்துக் கொள்வதும் அவசியமாகும்.

அரசியலில் பெண்கள்: பிரக்ஞைக்கு எட்டாத சில உண்மைகள்!

ஆயுதப் போராட்ட செயற்பாடுகள் வளர்ச்சியடைய அடைய அதைச் சார்ந்து பெண்களின் பங்கு-பற்றலும் வளர்ந்து வந்தது. 83 ஆடிக்கலவரத்தின் பின்னரான காலப்பகுதி ஈழத்தமிழ் பெண்களின் வரலாற்றில், பெண்களின் சமூக அரசியல் பங்கேற்பில் தீவிர புரட்சியை ஏற்படுத்திய காலமாக

85இன் பிற்பகுதியும் 86 காலப்பகுதியும் போராட்டத்தில் ஒரு சிக்கலான காலமாக இருந்தது. பன்முக போராட்ட அமைப்புகள் என்பதிலிருந்து ஏக போராட்ட அமைப்பு என்பதாக வன்முறை பிரயோகத்துடன் போராட்டம் மாறின

போராட்ட அமைப்பில் பெண்களது அரசியல் பாத்திரம் துணைப்பாத்திரமாக இருந்தாலும் கூட போராட்டத்தில் பங்கேற்பதன் மூலமாக பெண்கள் அரசியலில் பங்கேற்க தமக்குள்ள உரிமையை, போராற்றலை, துணிகரத்தை தீவிரமாக வெளிப்படுத்த முடிகிறது. அத்துடன் இதுவரையிலான பெண்கள் பற்றின சமூக ஐதீகங்களை தகர்ப்பது, பெண்பற்றின பிற்போக்கு சமூக வாழ்வியல் சட்டங்களை தகர்ப்பது, தாம் எப்படி வாழ்வது என்பதை தாமே தீர்மானிப்பது, தமது ஆளுமையை வளர்ப்பது, பெண் விடுதலையில் விழிப்புணர்வு பெறுவது, பெண்ணிய வாழ்வியல் முறை நோக்கி நகர்வது எனும் பண்புகளை வரித்துக் கொண்டு தான் வருகின்றனர்.

அமைந்தது. தமிழர் தாயகத்தின் அனைத்துப் பகுதியிலிருந்தும் இளம் பெண்கள் போராட்டத்துடன் தம்மை இணைத்துக் கொண்டனர். அன்றைய காலகட்டத்தில் தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகம், ஈழமக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி ஆகிய அமைப்புகளே பெண்களைப் பெருமளவில் உள்வாங்கிக் கொண்ட அமைப்புகளாக இருந்தன.

காலமாக இது இருந்தது. இக்காலப் பகுதியில் பெண்களை அதிகளவில் உள்வாங்கின அமைப்புகள் சிதைக்கப்பட்டும் அழிக்கப்பட்டும் போக சமூக அளவில் பெண்களின் அரசியல் பங்கேற்பு பெரும் வீழ்ச்சியுற்றது. எனினும் போராட்டத்தில் பங்கேற்பதற்கான அரசியல் தேவை ஈழத்தமிழ் பெண்களுக்கு மென்மேலும் உருவாகி வந்தது.

தமிழீழ பெண்கள் ஆயுதப் போராட்டத்தில் பங்கேற்பு செய்யத் தொடங்கி 15 வருடங்கள் ஆகின்றன. இந்த 15 வருடகால அரசியல் வாழ்வினாடாக போராளிகளான பெண்கள் சமூகத் தளத்தில் அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தியே இருக்கின்றனர். களம் புகுந்து போராடும் பெண்களைக் கொண்டு தமிழ் சமூகத்து பெண்கள், போராளிப் பெண்களைச் சார்ந்து தமக்குள் துணிகர உணர்வை வளர்த்துக் கொள்வது, அவர்களின் வீரப் பண்புகளில் தம்மை இனங்காண்பது, சுயாதீனமாக செயற்படுவதில் ஆர்வம் கொள்வது, தம்மீதான அடக்குமுறைகளை குறிப்பிட்டளவேனும் இனங்காண்பது ஆகிய பண்புகளை தமக்குள் வளர்த்துக் கொண்டு வருகின்றனர். ஒட்டுமொத்தத்தில் பெண்கள் போராட்ட அரசியலில் பங்கேற்பதன் மூலமாக பெண்விடுதலை எனும் கருத்தாக்கம் தமிழ் சமூகத்தில் பரவியிருக்கிறது.

தமது 15 வருடகால போர்முனை வாழ்வினாடாக போராட்ட அரசியலில் பங்கேற்றிருக்கும் பெண்கள் அரசியல்

எனினும் பெண்களின் தலைமைத்துவம் போராட்ட அமைப்புகளில் குறைந்த வீதத்திலாயினும் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்புகளோ அரசியல் விழிப்புணர்வோ அக்கட்டத்தில் இருக்கவில்லை. 86 முற்பகுதியுடன் போராட்டத்தில் உக்கிரமடைந்த அக முரண்பாடுகளின் காரணமாக பெண்களின் இந்த

86 பிற்பகுதியில் இக்காலமாகதான் இருக்க வேண்டும் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு பெண்கள் போராட்டத்தில் பங்கேற்பது தொடர்பாக கடைப்பிடித்து வந்த கடும்போக்கை தளர்த்தி பெண்களை அணிதிரட்ட தொடங்கியதுடன் தமிழீழ பெண்கள் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பில் அணிதிரண்டனர். ஈழத்தமிழ் பெண்களின் அரசியல்

ஏ. ஐ தீந்திரா

அண்மையில் திருகோணமலை மாவட்ட வெகுஜன அபிவிருத்தி அமைப்பு நடாத்திய தேசிய இனப்பிரச்சினையும் சமாதான முயற்சிகளும் என்ற தலைப்பிலான கருத்தரங்கு ஒன்று திருமலை சமூக சேவைகள் நிலையத்தில் சட்டத்தரணி காசிவபாலன் தலைமையில் இடம்பெற்றது. வெகுஜன அபிவிருத்தி அமைப்பின் உறுப்பினர் ஏ.யதீந்திராவின் நெறிப்படுத்தலில் இடம்பெற்ற இந்நிகழ்வில் இராணுவ ஆய்வாளர் டி. சிவராஜ் தேசிய இனப்பிரச்சினையும் ஜனநாயக வழி தமிழ்க் கட்சிகளும் என்ற தலைப்பிலும் அரசியல் விமர்சகர் எஸ்.ஜோதிவிங்கம் சமாதான முயற்சிகளும் இனவாத இடையூறுகளும் என்ற தலைப்பிலும் கருத்துரை நிகழ்த்தினர்.

டி.சிவராஜ் தனது உரையில், தரப்பட்டுள்ள தலைப்பிற்கு அப்பால் தற்போதைய அமைதி முயற்சிகள் குறித்து சில விடயங்களை நோக்குவது

பொருத்தமாக இருக்கும் என்றே நினைக்கின்றேன். அரசு கடந்த ஆண்டு புலிகளை போரின் மூலம் தோற்கடிக்க முடியாது என்ற

தவிர்க்க முடியாததாகவே இருந்திருக்கும். சிறிலங்கா படைத்துறையும் இம்முயற்சியில் ஊறுவிளைவிக்காமல் ஒதுங்கிக்

ஆட்களை புலிகளில் இணைப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதாகவும், திருகோணமலை மூதூர்

அமைதி முயற்சியில் இறங்க வேண்டிய இக்கட்டான நிலையைத் தோற்றுவித்தது. சிறிலங்கா அரசு நிறுவனமும் (படைத்துறை, புலனாய்வுப் பிரிவு அதிகார மட்டம்) தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள இதுதான் ஒரே வழி என்ற முடிவிற்கு வந்தது.

எப்போதும் இவ்வொப்பந்தம் குறித்து நாம் அவதானமாக இருக்க வேண்டும். இதே போன்றதொரு நிலைமையே கொலம்பிய அரசிற்கும் ஏற்பட்டது. 1997 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்க படைத்துறை ஒரு குறிப்பிட்ட காலப் பகுதிக்குப் பின் கொலம்பிய அரசு இருக்க முடியாது என்றும் விடுதலைப் படைகள் நாட்டைக் கைப்பற்றும் தறுவாயில் இருக்கின்றன என்றும் எச்சரித்ததைத் தொடர்ந்தே கொலம்பிய அரசு அமைதி ஒப்பந்தத்திற்கு முன்வந்தது. அவ்வேளையில் விடுதலைப் படைகள் நாற்பது வீதமான நிலப்பரப்பை தம்வசப்படுத்தி இருந்தனர். இவ்வொப்பந்தத்தின் மூலம் கொலம்பிய அரசு விடுதலைப் படைகளின் உத்தேகத்தைத் தடுத்ததுடன் விடுதலை இயக்கத்தை ஒரு தொடர்ச்சி 11ம் பக்கம்...

போரை நிறுத்த அரசு முனைந்ததேன்?

நிலைமையிலேயே அமைதி முயற்சியில் இறங்கி இருக்கின்றது. கடந்த ஆண்டு எந்தக் கட்சி (ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, பொதுஜன

கொண்டதற்கும் பல காரணங்கள் இருக்கின்றன. அதாவது கடந்த ஆண்டு நடுப்பகுதியில் சிறிலங்கா புலனாய்வுப்பிரிவு புலிகளின்

பகுதிகளிலும் புலிகள் ஆள் திரட்டலும் பிராந்திய பலப்படுத்தலும் ஈடுபட்டு வருவதாகவும் தகவல்களை வெளியிட்டது.

ஐக்கிய முன்னணி பதவிக்கு வந்திருந்தாலும் இந்நிலைமை

மட்டக்களப்பு தளபதி கருணா மூவாயிரம் போர் வரையான

இதனைத் தொடர்ந்து சிறிலங்காப் படைத்துறையும், படைத்துறைக்கு உதவி வழங்கும் சில வெளிநாட்டு நிறுவனங்களும் புலிகள் திருமலை மீது பாரிய தாக்குதல் ஒன்றை மேற்கொள்வதற்குத் தயாராகி வருகின்றனர் என்ற செய்தியை வெளியிட்டனர். அமெரிக்க பிரித்தானிய தூதரகங்களிலும் இது தொடர்பாக கேள்விகள் எழுந்தன. இந்நிலைமையில் யாழ் அக்கினிச் சுவாலையின் படுதோல்வி, திருகோணமலையின் பலவீன நிலை குறித்த அச்சம் ஆகிய இரண்டும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் விருப்பிற்கு அப்பால்

சுயநிர்ணய உரிமை IV

- வி. சி. தயிழ் மறன்

உலகளாவிய சோசலிசத்தை ஏற்படுத்தும் நோக்கில் லெனின் சுயநிர்ணய உரிமையை வலியுறுத்திக் கொண்டிருந்த அதே வேளையில் உலகின் இன்னொரு பகுதியில் முக்கியமான தலைவர்களின் ஒருவரும் இதே உரிமைப் பற்றி தனது முழுக்கவனத்தைச் செலுத்தி வந்ததுடன் ஐரோப்பிய நாடுகளின் மத்தியில் ஒரு பிரச்சாரப் போரையே நடாத்திக் கொண்டிருந்தார்.

அவர்தான் அமெரிக்க ஜனாதிபதி வூட்ரோ வில்சன். சுயநிர்ணய உரிமை என்பதற்கு அவர் தனது சொந்தச் சிந்தனையிலுதித்தவற்றை ஐரோப்பிய சமூகத்தின் முன்னால் வைத்தார்.

லெனினுடைய கருத்தேற்பானது சோசலிச அரசியல் தத்துவத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வில்சனுடைய சிந்தனையானது அச்சொட்டான மேற்கத்தைய ஜனநாயகக் கோட்பாட்டினை அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது.

அமெரிக்க ஜனாதிபதியைப் பொறுத்தளவில் சுயநிர்ணய உரிமை என்பது பொதுமக்கள் இறைமையின் தர்க்க ரீதியான விளைவாகும். அரசாங்கம் என்பது ஆளப்படுவோரின் சம்மதத்தின் அடிப்படையில் உருவாகுவது என்ற கோட்பாட்டினை ஒத்ததே இதுவாகும். வேறுவிதமாகச் சொல்வதானால், வில்சனுடைய சுயநிர்ணய உரிமையானது அடிப்படையில் மக்கள் குழுக்கள் தமது சொந்த அரசாங்கத்தைச் சுதந்திரமாகத் தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையைக் கொண்டதாக அமையும்.

இங்ஙனம் பார்ப்பின் ஏற்கனவே லெனின் அறிமுகப்படுத்தியிருந்த மூன்றுவகையான சந்தர்ப்பங்கள் தவிர நான்காவது வகையான சந்தர்ப்பம் ஒன்றையே வில்சன் அறிமுகப்படுத்தி வைத்தார். இதன்படி, சுயநிர்ணய உரிமையென்பது ஒவ்வொரு அரசினதும் மக்கள் குழுக்கள் தமது அரச அதிகாரிகளையும் அரசியற் தலைவர்களையும் சுதந்திரமாகத் தாமே தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையைக் கொண்டதாக அமையும்.

இருந்த போதிலும், முதலாம் உலகப் போர் உக்கிரமடைந்ததும் சுயநிர்ணய உரிமை பற்றிய வில்சனின் கருத்தும் வித்தியாசமான பரிமாணங்களை எடுத்தது. மக்கள் தமது இறைமையைத் தாமே தெரிந்தெடுக்கும் சுதந்திரத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றார். மக்கள் குழுக்கள் ஓர் இறைமையிலிருந்து மற்றோர் இறைமைக்கு வெறுமனே விளையாட்டில் நகர்த்தப்படும் காய்களாக இருக்கக் கூடாது என்று வாதிட்டார்.

சர்வதேச மட்டத்தில் அவர் நான்கு வகைப்பட்ட சுயநிர்ணய உரிமையினை முன் வைத்தார் எனலாம். முதலாவதாக, மக்கள் குழுவொன்று தான் யாருக்குக் கீழ் வாழவேண்டும் என்பதைத் தீர்மானிக்கும் வகையில் அரசாங்கத்தின் வடிவத்தினைத் தேர்ந்தெடுத்தலாகும்.

1918 ஜனவரி 18 ஆந் தேதி பொதுமக்களுக்கு அவர் ஆற்றிய 14 அம்சப் பேருரையில் இது ஆறாம் இடத்தைப் பிடித்திருந்தது. ஆனால் ஆரம்பத்தில் இந்த, வகையினை வெகுவாக வலியுறுத்திவிட்டுப் பின்னர் படிப்படியாக அதன் மீதான தனது கவனத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளத் தொடங்கிவிட்டார்.

இரண்டாவதாக, மத்திய ஐரோப்பாவிலுள்ள அரசுகளை தேசியங்களின் விருப்பத்துக்கு ஏற்ற வகையில் கட்டியெழுப்புவதாக இருந்தது. புதிதான சர்வதேச மோதல்கள் எதுவும் ஏற்படுவது பெருமளவுக்குத் தவிர்க்கப்படும் என்று நம்பியதால் அவர் ஒற்றமென் மற்றும் ஆஸ்திரிய-ஹங்கேரிப் பேரரசுகள் பிரிக்கப்படும் போது சுயநிர்ணய உரிமையே வழிகாட்டிக் கோட்பாடாக இருக்க

வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியதுடன் அதற்கமைவாகவே ஐரோப்பாவின் எல்லைகள் மீள்வரையப்பட வேண்டும் என்றும் மனப்பூர்வமாக வாதிட்டிருந்தார்.

மூன்றாவதாகவும் மிக முக்கியமானதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டிருந்த அம்சம்: ஆட்டல் மாற்றங்களை ஆளும் உரைகல்லாகும். அதாவது சுயநிர்ணய உரிமையின் அடிப்படையிலேயே ஆட்டல் மாற்றங்கள் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும் என்பதாகும். எல்லைகள் மாற்றப்படுதல் என்பது சம்பந்தப்பட்ட மக்களின் விருப்பப்படியும் அவர்களது நலன்களை மனதில் கொண்டுமே செய்யப்பட வேண்டும் என்பதுடன்

சுயநிர்ணய உரிமையை உள்வாசிப் பரிமாணம் (internal dimension) கொண்டதாகவும் அரசாங்கம் பற்றித் தீர்மானிக்கும் உள்நாட்டுச் சுதந்திரமாகவும் கருதியிருந்தமை.

(3) சுயநிர்ணய உரிமையை செயற்படுத்தும் வேறுபட்ட வழிமுறைகள், என இந்த மூன்று வித்தியாசங்களையும் பார்க்கலாம். இதில் மூன்றாவது விடயம் பற்றி இப்போது நம் கவனத்தைச் செலுத்துவோம்.

சுயநிர்ணய உரிமைப் பிரயோகம் என்பது வன்முறை மூலமான புரட்சிகளைச் செய்வதற்கான அனுமதிப்பத்திரத்தை வழங்கும் என்று வில்சன் கருதியிருக்கவில்லை. குடியேற்ற ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த நாடுகளுக்கு

வூட்ரோ வில்சனும் சுயநிர்ணய உரிமையும்

பகைமை கொண்டுள்ள அரசுகளிடையே விட்டுக் கொடுப்பை சமரசத்தை, முன்னெடுக்கும் நோக்கில் செய்யப்படக்கூடாது என்பதாகும்.

"every territorial settlement in this war must be made in the interest and for the benefit of the

populations concerned, and not as a part

of any mere adjustment or compromise of claims amongst rival States."

(War and Peace, Presidential Messages, ed.

R.S. Baker, 1927)

நான்காவதாக, குடியேற்றவாத ஆட்சியிலிருந்து விடுதலைபெறும் நாடுகளைப் பொறுத்த வரை அவற்றின் கோரிக்கைகளை வழங்கும்போது கவனத்தில் எடுக்கப்பட வேண்டிய தொன்றாக சுயநிர்ணய உரிமையைக் குறிப்பிட்டிருந்தார். ஆனாலும் அதுவே ஒரேயொரு அளவுகோலாக இருக்க வேண்டும் என்றில்லையாயினும் குடியேற்றவாத நாடுகளின் நலன்களுடன் ஒத்துப்போகும் விதத்தில் இக்கோட்பாடு பொருள் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

சுயநிர்ணய உரிமையென்பது ஒவ்வொரு அரசினதும் மக்கள் குழுக்கள் தமது அரச அதிகாரிகளையும் அரசியற் தலைவர்களையும் சுதந்திரமாகத் தாமே தேர்ந்தெடுக்கும் உரிமையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பதாகும். அதாவது சுயநிர்ணய உரிமை என்றால் சுயஅரசாங்கம் (Self-government) என்று பொருள்படும்.

இதுவரை பார்த்ததில் லெனினுடைய கருத்துக்களும் வில்சனுடைய கருத்துக்களும் மூன்று விடயங்களில் வேறுபடுவதைக் காணமுடிகின்றது:

(1) சுயநிர்ணய உரிமை பற்றிய அரசியல், சித்தாந்த அடிப்படையேறுபாடுகள்.

(2) வில்சன் சர்வதேச மட்டத்தில் மிகக்குறைந்தளவு அழுத்தத்துடன்

உடனடியாகவே விடுதலை வேண்டும் என்று லெனின் வலியுறுத்தி நிற்க, வில்சனோ எனில் ஒழுங்கான, தாராளவாத சீர்திருத்தவாதத்தை முன்னெடுத்தார்.

உதாரணமாக, குடியேற்ற நாட்டு மக்களது உரிமைகள் பற்றிப் பேசுகை-

பட்டமெவகளுக்கு அங்கீகாரம் வழங்கி வந்திருப்பதனால் அச்சமூகத்தின் அமைப்பும் கேள்விக்குட்படுத்தப்பட்டக் கூடியதே என்ற வாதத்தையும் முன் வைப்பதாக இருந்தது. இந்த அடக்குமுறைக்குட்பட்ட தேசியங்களும் மக்களும் உரிமைகள் பற்றியே அவர் முன்பு விளக்கியிருந்தார்.

இதற்கு மாறான விதத்தில், வில்சனின் கருத்தில் சுயநிர்ணய உரிமையென்பது சர்வதேசச் சட்டத்தின் வழிகாட்டலின் கீழ் ஒழுங்காகவும் வன்முறையற்ற விதத்திலும் செயற்படுத்தப்பட வேண்டியதொரு கோட்பாடாக இருந்தது. ஐரோப்பாவில் நன்கு திட்டவாட்டமாக வரையறுக்கப்-

பட்டதான தேசியங்களது அபிப்பிராயங்கள் என்பன பூரண திருப்தியைப் பெறும் வகையில் துய்க்கப்பட வேண்டியிருந்தன என்கிறார் வில்சன். மறுவார்த்தையில் கூறுவதானால், சுயநிர்ணய உரிமையானது சர்வசன வாக்கெடுப்பின் மூலமும் எல்லைப் பிணக்குகளை ஆராய்வதற்கென நியமிக்கப்பட்ட சர்வதேச ஆணையங்களது (Commissions) நிபுணர்களது அறிக்கைகளுக்கு அமைவாகவும் எய்தப்பட வேண்டியிருந்தது.

ஆபிரிக்காவிலும் தூரகிழக்கு மற்றும் மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலும் இந்த உரிமையானது படிப்படியாக நாடுகள் பேரவை என்ற அமைப்பின் (League of Nations) நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின்படி துய்க்கப்பட வேண்டியிருந்தது.

வில்சனுடைய கருத்தேற்புப் பற்றி நான்கு பிரதான ஆட்சேபனைகள் கோட்டாட்டு ரீதியில் முன்வைக்கப்படலாம்:

முதலாவதாக, இது மிகவும் பரந்ததாகவும் எல்லாப் பக்கமும் இழுபடத்தக்க விதத்தில் இறுக்கமற்றதாகவும் இருந்தது எனலாம். இதனால் முன்வைக்கப்பட்ட

தீர்வுகள் தெளிவற்றதாகவும் எல்லாவற்றையுமே உள்ளடக்கத்தக்க விதத்திலும் அமைந்து காணப்பட்டன.

1918 இல் ஜனாதிபதி வில்சனுடைய நெருங்கிய சகாவாக இருந்த இராஜாங்க அமைச்சரான ரொபேர்ட் லான்சிங் (Robert Lansing) இந்தக் குறைபாடு குறித்து ஜனாதிபதியிடமே சுட்டிக்காட்டியிருந்தார். லான்சிங் குறிப்பிட்டிருந்த விடயமும் பொருத்தமுடையது தான்.

"When the President talks of self-determination what unit has he in mind? Does he mean a race, a territorial area, or a community? Without a

definite unit which is practical, application of this principle is dangerous to peace and stability." (The Peace Negotiations- A Personal Narrative, New York, 1921)

'ஜனாதிபதி சுயநிர்ணய உரிமை பற்றிப் பேசும்போது அவர் எந்த

அலகினை மனதில் கொண்டுள்ளார்? அவர் கருதுவது ஓர் இனமா? ஆள்புலப் பிரதேசமா? அல்லது சமுதாயமா? நடைமுறைக்குச் சாத்தியமான திட்டவாட்டமான ஓர் அலகு இல்லாமல் இந்தக் கோட்பாட்டினைப் பிரயோகித்தல் அமைதிக்கும் ஸ்திரீப்பாட்டுக்கும் ஆபத்தானதாகும்! என்று லான்சிங் எழுதியிருந்தார்.

இரண்டாவதாக, சர்வதேச அரசுகில் மிக ஆணித்தரமாகவும் அழுத்தம் திருத்தமாகவும் தனது கோட்பாட்டோடு தொடர்புடைய எல்லாவகையான சிக்கல்கள் பற்றியும் அவர் அறிந்திருந்ததாகத் தெரியவில்லை. அதாவது, உலக அரசுகில் தன்னுடைய கோட்பாடு உருவாக்கக் கூடியதான விளைவுகளின் பாரதூரமான தன்மையை அவர் மிகவும் குறைத்தே மதிப்பிட்டிருந்தார் என்ற குற்றச்சாட்டு. இதன் பாரதூரத் தன்மைப்பற்றி தான் அறிந்திராதது பெருந்தவறே என்று வில்சன் பின்னாட்களில் ஒப்புக் கொள்ளும்-ளவுக்கு லான்சிங் இது குறித்தும் விமர்சித்திருந்தார். ஆனாலும் அவர் விட்டிருந்த தவறே பின்னர் தூரநோக்கிலும் சமகாலக் கருத்தியல்களின் படியும் சுயநிர்ணய உரிமைக்குப் பெரிதும் சாதகமானதாக அமைந்துவிட்டது எனலாம்.

மூன்றாவதாக, வில்சனின் கருத்துக்கள் வெளிநாடுகளுக்குப் பொருத்தமாகும்படி கூறப்பட்டதே தவிர அமெரிக்க நிலைமைக்குப் பிரயோகிக்கப்படக் கருதப்பட்டதல்ல என்று குறைபாடுகளைப்படுத்தி அதாவது நடைமுறையில், ஐக்கிய அமெரிக்க மக்களது சுயநிர்ணய உரிமை பற்றிக் கூறலோ அவர்களுக்கு அந்த உரிமையைப் பிரயோகிக்கலோ அவர் தயாராக இருந்திருக்கவில்லை.

சிறுபான்மையினரை அல்லது இனத்துவக் குழுக்களைப் பாதுகாத்தல் என்றளவில் அமெரிக்க மக்களுக்கு இது ஏன் ஏற்புடையதாகாது என விளக்க அவர் முன்வரவில்லை. எனவே ஏனைய நாடுகளுக்கு மட்டும் பொருந்தக் கூடியதான மட்டுப்பாட்டுடன் பிரயோகிக்கப்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் கூறப்பட்ட கோட்பாடு என்பதால் இது எந்தளவுக்கு உண்மையாகவே சிறந்ததாக இருக்க முடியும் என்ற கேள்வியும் எழுப்பப்பட்டது.

நான்காவதாக, சர்வதேச மட்டத்தில் வில்சன் தனது கோட்பாட்டினை விடாப்படியாகவும், தொடர்ச்சியாகவும் வலியுறுத்திவந்து அதன் மூலமாக ஏனைய அரசியல் அறிஞர்களையும் இந்தக் கோட்பாட்டினை ஏற்கச் செய்வதற்கு அவர் பாடுபட்டதாகத் தெரியவில்லை என்ற வருத்தமும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது. பின்னாட்களில் நாம் கண்டுகொண்டதைப் போல முதலாம் உலக யுத்தத்தையடுத்து வந்த சமாதான உடன்படிக்கைகளோ (Peace Treaties) அல்லது நாடுகள் பேரவையை உருவாக்கிய கட்டுறத்தோ (Covenant of League of Nations) வில்சனின் கருத்துக்களை எற்றுக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. அப்படி ஏற்றுக் கொண்டதான சமாதான உடன்படிக்கைகளும் வெறுமனே பெயரளவில் மட்டுமே இந்த உரிமை பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தன.

இதற்கு மறுபக்கத்தில் வில்சனை நியாயப்படுத்துவதற்காகக் கூறப்படும் காரணம் ஒன்றுமுண்டு. நாடுகள் பேரவையின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் பழைய பேரரசுவாத முறைமையானது படிப்படியாக அகற்றப்பட்டு அந்த இடம் புதிய தாராளவாத ஒழுங்கொன்றினால் பதிவிடப்படும் என அப்பாவித்தனமாக நம்பியிருக்கலாம் என்று வாதிடப்படுவதுமுண்டு.

நாடுகள் பேரவைக்கான யாப்பு வரையப்பட்டபோது வில்சன் தெரிவித்த யோசனையானது ஆட்டல் ஒருமைப்பாட்டுக் கோட்பாட்டுடன் இவ்விடயத்தில் நேரடியாகவே சம்பந்தப்படும் மக்களது நலன்கருதி ஆட்டல் மாற்றங்களில் செய்யப்படும் சில சரிக்கட்டல்களையும் சேர்த்து சுயநிர்ணய உரிமை குறிப்பிடப்பட வேண்டும் என்பது. ஆனால் அது நகல் வரைவில் இடம்பெறவில்லை. ஐக்கிய அமெரிக்க நாடுகளின் தூதுக்குழுவுக்குள்ளேயே இருந்த சந்தேகங்கள் தான் அதற்குக் காரணம் என்று கூறப்பட்டது. எப்படியிருந்தாலும் பிரிட்டன் கொடுத்த பாரிய அழுத்தமே இந்தத் தகிடுத்தத்துக்குக் காரணம் என்பது வெளிப்படையாகவே தெரிந்திருந்தது.

- நிராஜ் டேலிட்

முஸ்லிம்கள் வடக்கில் தமது வாழ்விடங்களில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட

சோகம் பற்றியும், அவர்கள் தமது இருப்பிடங்களில் மீளக் குடியேற்றப்பட வேண்டியதன் அவசியம் பற்றியும், தற்பொழுது பரவலாக குரல் எழுப்பப்பட்டு வருகின்றது.

முஸ்லிம்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதிகள் பற்றியும்,

முஸ்லிம்கள் தமது வாழ்விடங்களில் மீளக் குடியேற்றப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தியும், பேசிக் கொள்வதும், எழுதிக் கொள்வதும் தற்பொழுது ஒரு அரசியல் நாகரீகமாகவே மாறிவருகின்றது.

தமிழ்-முஸ்லிம் உறவுகளில் என்றமில்லாத விரிசல்கள் ஏற்பட்டிருந்த 90ம் ஆண்டின் நடுப்பகுதியில், பல்வேறு காரணங்களுக்காக வடக்குதீயில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்ட முஸ்லிம்கள் மீண்டும் தமது இருப்பிடங்களில் மீளக் குடியேற்றப்பட வேண்டும் என்பதில் எவருக்கும் மாற்றுக் கருத்து கிடையாது.

ஆனால், இதே காலப்பகுதியில் கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழர்கள் மரபுவழியாக வாழ்ந்து வந்த பல பிரதேசங்களில் இருந்து முஸ்லிம்களால் அடித்து விரட்டப்பட்ட சம்பவங்கள் பற்றியும், முஸ்லிம்களின் நெருக்குதல்கள் காரணமாக தமது வாழ்விடங்களை விட்டு வெளியேறிய தமிழ் மக்கள் மீளவும் தமது இருப்பிடங்களில் குடியேற்றப்பட வேண்டியதன் அவசியம் பற்றியும்

இச்சந்தர்ப்பத்தில் குரல் எழுப்ப வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயமாகின்றது.

இரண்டாம் கட்ட ஈழப்போர் ஆரம்பமாகி ஸ்ரீலங்காவின் ஆக்கிரமிப்புப் படைகள் கிழக்கு மாகாணத்திற்குள் நுழைந்ததைத் தொடர்ந்து, தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக ஒரு இன அடக்குமுறைப் போரை அது கட்டவிழ்த்து விட்டிருந்தது.

சிங்களப் படைகளின் இந்த இன அடக்குமுறைப் போரை தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான ஒரு 'இன அழிப்பு' அல்லது 'இனச் சுத்திகரிப்பு' போராக மாற்றிய பெருமை கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள முஸ்லிம்களையே சாரும்.

இங்கு நான் 'முஸ்லிம்கள்' என்று குறிப்பிடுவது, தமிழ் மக்கள் மீதான வன்முறைகளை மேற்கொண்ட முஸ்லிம் காதையர்கள், முஸ்லிம் ஊர்காவல் படையினர், முஸ்லிம் தீவிரவாத அமைப்புக்கள், முஸ்லிம் அரசியல்வாதிகள் போன்றோரை மட்டுமே

குறிப்பாக, அம்பாறை மாவட்டத்தில் தமது இருப்பைப் பலப்படுத்திக்கொள்ள முஸ்லிம் தரப்பினர் மேற்கொண்ட முயற்சிகள், அப்பிரதேசங்களில் ஆண்டாண்டு காலமாக வாழ்ந்துவந்த ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் மக்கள் தமது வாழ்விடங்களையும், தமது உறவுகளையும் இழந்து தவிக்க வேண்டிய நிர்வந்தங்களை அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தியிருந்தது.

ஸ்ரீலங்காப் படைகள் அம்பாறை மாவட்டத்தின் பெரும் பகுதிகளை கைப்பற்றி நிலை - கொண்டிருந்த அந்தக் காலப்பகுதியில், முஸ்லிம் தரப்பினர் தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான ஒரு இனச் சுத்திகரிப்பு நடவடிக்கையைத் திட்டமிட்டு கட்டவிழ்த்து விட்டிருந்தார்கள்.

ஸ்ரீலங்காப் படைகளின் ஆசியுடன் நடைபெற்ற அம்பாறை மாவட்ட தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான இந்த இனச்சுத்திகரிப்பு நடவடிக்கைகளில் தமிழ்க் கல்விமான்கள் பலர் கொல்லப்பட்டார்கள். இந்து ஆலயங்கள் பல தீக்கிரையாக்கப்பட்டு அழிக்கப்பட்டன. தமிழ் மக்கள் தமது விளை நிலங்கள், வீடுகள், உடைமைகள் என்பனவற்றை இழந்தார்கள்.

தமிழர்கள் நூற்றாண்டுகளாக இருந்த சுவடு தெரியாமல் அழிக்கப்பட்டன.

உதாரணமாக, அம்பாறை மாவட்டத்தில் பரம்பரை பரம்பரையாக தமிழர்கள் வாழ்ந்து வந்த பாலமுனை, பாணமை, மீன் ஓடைக்கட்டு, ஓலுவில், நிந்தவூர், சம்மாந்துறை, கரவாகு, தீகவாவி, மாந்தோட்டம், கொண்டவெட்டு-வான், பூரணி, செம்மணிக் குளம், தங்கவேலாயுதபுரம், உடுப்பின்குளம் போன்ற தமிழ்க் கிராமங்கள், தற்பொழுது தமிழர்கள் 'புதினம் பார்ப்பதற்கு' கூடச் செல்லமுடியாத தனி முஸ்லிம் கிராமங்களாக மாற்றப்பட்டு விட்டன.

அதேபோன்று அம்பாறை மாவட்டத்தில் முற்றிலும் தமிழர்களே வாழ்ந்து வந்த அட்டப்பள்ளம், சவளக்கடை, திராயக்கேணி, சொறிக்கல்முனை, வீரச்சோலை போன்ற தமிழ்க் கிராமங்கள், படிப்படியாக முஸ்லிம்களின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார ஆக்கிரமிப்புகளுக்கு உள்ளாகி எந்தநேரமும் தமிழ் மக்களால் கைவிடப்பட்டக்கூடிய நிலைமைக்கு வந்துள்ளன.

இப்பிரதேசத்திலிருந்த தமிழ் மக்கள் மீதும், அவர்களது பொருளாதார இலக்குகள் மீதும் இராணுவ அடக்குமுறையை முற்றுமுழுதாகக் கட்டவிழ்த்துவிட்டு, அவற்றின் பெறுபேறுகளை முஸ்லிம்கள் தமதாகக் கொண்டார்கள்.

1990களின் ஆரம்பத்தில் முஸ்லிம்கள் மீது விடுதலைப் புலிகளால் வன்முறை கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டதைப் போன்று, அம்பாறை மாவட்ட தமிழ் கிராமங்கள் மீது முஸ்லிம் காதையர்களால் வன்முறை கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. இதன் காரணமாக பல கிராமங்கள் அழித்தொழிக்கப்பட்டன. கோவில்கள் உடைக்கப்பட்டன. தமிழ் இளைஞர்கள் காணாமல் போயினர். பாதிக்கப்பட்ட முஸ்லிம்களுக்கு புனர்வாழ்வும் மீள் குடியேற்றமும் எவ்வளவு அவசியமானதோ அவ்வளவு அவசியம் இந்த அம்பாறை மாவட்ட தமிழ் மக்களின் புனர்வாழ்வும் மீள்குடியேற்றம் என்பதும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டும்.

வாழ்ந்து வந்த தமது கிராமங்களைக் கைவிட்டு வெளியேற்றிப் பறிப்பதிக்கப்பட்டார்கள்.

பொருளாதார ரீதியாகவும், அரசியல் ரீதியாகவும் அம்பாறை மாவட்டத்தில் மிகவும் பலம்பெற்றுக் காணப்பட்ட முஸ்லிம்கள், போரின் கொடூரம் காரணமாக அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டிருந்த அப்பகுதி தமிழ் மக்கள் மீது திட்டமிட்ட ஒரு அரசியல் ஆக்கிரமிப்பை மிகவும் கச்சிதமாக மேற்கொண்டிருந்தார்கள்.

விளைவு: தமிழ் தளம் அமைத்து தலைமை தாங்கி வன்னிமை மக்கள் மீதும், அவர்களது பொருளாதார இலக்குகள் மீதும் இராணுவ அடக்குமுறையை முற்றுமுழுதாகக் கட்டவிழ்த்துவிட்டு, அவற்றின் பெறுபேறுகளை முஸ்லிம்கள் தமதாகக் கொண்டார்கள்.

இப்பிரதேச வாழ் தமிழ் மக்கள் திட்டமிட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டார்கள்.

விவசாயம் செய்யமுடியாத, செய்த விவசாயத்தின் விளை பொருட்களை பிற்கமுடியாத, சுதந்திரமாக பிரயாணம் செய்யமுடியாத நிலை என்பன,

இப்பிரதேச வாழ் தமிழ் மக்கள் அவர்களது கிராமங்களை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டவேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் திட்டமிட்டு ஏற்படுத்தப்பட்டன.

இப்பிரதேசங்களில் ஆண்டாண்டு காலமாக இருந்து வந்த இந்து ஆலயங்களை அழித்து விடுவதற்கும், தமிழ் மக்களை இப்பிரதேசங்களில் இருந்து

செய்யப்பட்டார்கள். உயிரிழந்தவர்களும், குறை உயிரில் கிடந்தவர்களும் கோயிலுடன் சேர்த்து எரியூட்டப்பட்டார்கள்.

இந்த முருகன் கோயில் இருந்த இடம் தற்பொழுது அப்படி ஒரு கோயில் இருந்ததற்கான தடயம் எதுவுமே தெரியாதவாறு மாற்றப்பட்டுள்ளது.

இந்தப் பிரதேசம் தமிழர்கள் எவரும் செல்லமுடியாத தனி முஸ்லிம் பிரதேசமாகப் பின்னர் மாற்றப்பட்டு விட்டது.

இதேபோன்று இப்பகுதியிலுள்ள திராயக்கேணி என்ற பிரதேசத்தில் 1990ம் ஆண்டு முஸ்லிம்கள் வான், கத்தி என்பனவற்றுடன் நுழைந்தபோது, அப்பிரதேச மக்கள் அடைக்கலம் தேடி அங்கிருந்த பிள்ளையார் கோயிலினுள் தஞ்சமடைந்திருந்தனர்.

கோயிலின் வாசலை உடைத்து உள்ளுழைந்த முஸ்லிம் காதையர்கள் அங்கிருந்த பல அப்பாவிப் பொதுமக்களை அடித்தும், வெட்டியும் கொலை செய்த பின்னர் கோயிலுக்கும் தீவைத்துச் சென்றார்கள்.

இதே காலகட்டத்தில் வீரமுனை பிள்ளையார் கோயில் முன்றலில் அகதிகளாக வந்து தங்கியிருந்த தமிழ் மக்களை ஸ்ரீலங்கா இராணுவம் திடீர் என்று ஒருநாள் சுற்றிவளைத்தது. இராணுவத்தினருடன் துணைக்கு வந்த ஊர்காவல் படையினர் அங்கிருந்த படித்த மற்றும் திடகாத்திரமான 85 இளைஞர்களை தேர்ந்தெடுத்து கோயிலினுள் அழைத்துச் சென்று வெட்டியும், சுட்டும் கொலை செய்தார்கள். சிங்கள இராணுவம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே, உறவினர்களின் முன்னிலையில் நடைபெற்ற இது போன்ற பல கொடுமைகள் பற்றி அம்பாறை மாவட்ட தமிழ் மக்கள் கதைகதையாகக் கூறுகின்றார்கள்.

இப்பிரதேசவாழ் தமிழ் மக்களின் பொருளாதாரம் அனைத்தையும் வன்செயல்கள் அடித்துச் சென்றிருந்ததாலும், இவர்களது பிள்ளைகளை விடுதலைப் போராட்டம் உள்வாங்கியிருந்ததாலும், அரசியல் ரீதியாக மிகவும் பலமாக இருந்த முஸ்லிம்களின் அடாவடித்தனத்தை எதிர்த்துப் போராடவோ அல்லது தட்டிக் கேட்கவோ இப்பகுதி தமிழ் மக்களால் முடிந்திருக்கவில்லை.

'தனி முஸ்லிம் அலகு' என்றும்,

செய்யப்பட்டார்கள். உயிரிழந்தவர்களும், குறை உயிரில் கிடந்தவர்களும் கோயிலுடன் சேர்த்து எரியூட்டப்பட்டார்கள்.

இந்த முருகன் கோயில் இருந்த இடம் தற்பொழுது அப்படி ஒரு கோயில் இருந்ததற்கான தடயம் எதுவுமே தெரியாதவாறு மாற்றப்பட்டுள்ளது.

இந்தப் பிரதேசம் தமிழர்கள் எவரும் செல்லமுடியாத தனி முஸ்லிம் பிரதேசமாகப் பின்னர் மாற்றப்பட்டு விட்டது.

இதேபோன்று இப்பகுதியிலுள்ள திராயக்கேணி என்ற பிரதேசத்தில் 1990ம் ஆண்டு முஸ்லிம்கள் வான், கத்தி என்பனவற்றுடன் நுழைந்தபோது, அப்பிரதேச மக்கள் அடைக்கலம் தேடி அங்கிருந்த பிள்ளையார் கோயிலினுள் தஞ்சமடைந்திருந்தனர்.

கோயிலின் வாசலை உடைத்து உள்ளுழைந்த முஸ்லிம் காதையர்கள் அங்கிருந்த பல அப்பாவிப் பொதுமக்களை அடித்தும், வெட்டியும் கொலை செய்த பின்னர் கோயிலுக்கும் தீவைத்துச் சென்றார்கள்.

இதே காலகட்டத்தில் வீரமுனை பிள்ளையார் கோயில் முன்றலில் அகதிகளாக வந்து தங்கியிருந்த தமிழ் மக்களை ஸ்ரீலங்கா இராணுவம் திடீர் என்று ஒருநாள் சுற்றிவளைத்தது. இராணுவத்தினருடன் துணைக்கு வந்த ஊர்காவல் படையினர் அங்கிருந்த படித்த மற்றும் திடகாத்திரமான 85 இளைஞர்களை தேர்ந்தெடுத்து கோயிலினுள் அழைத்துச் சென்று வெட்டியும், சுட்டும் கொலை செய்தார்கள். சிங்கள இராணுவம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே, உறவினர்களின் முன்னிலையில் நடைபெற்ற இது போன்ற பல கொடுமைகள் பற்றி அம்பாறை மாவட்ட தமிழ் மக்கள் கதைகதையாகக் கூறுகின்றார்கள்.

இப்பிரதேசவாழ் தமிழ் மக்களின் பொருளாதாரம் அனைத்தையும் வன்செயல்கள் அடித்துச் சென்றிருந்ததாலும், இவர்களது பிள்ளைகளை விடுதலைப் போராட்டம் உள்வாங்கியிருந்ததாலும், அரசியல் ரீதியாக மிகவும் பலமாக இருந்த முஸ்லிம்களின் அடாவடித்தனத்தை எதிர்த்துப் போராடவோ அல்லது தட்டிக் கேட்கவோ இப்பகுதி தமிழ் மக்களால் முடிந்திருக்கவில்லை.

'தனி முஸ்லிம் அலகு' என்றும்,

கோயில் இருந்த இடத்தில் முஸ்லிம்கள் குடியேற்றப்பட்டார்கள்.

இவ்வாறே மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலும் ஒட்டைமாவடி என்ற கிராமத்தில் இருந்த பிள்ளையார் கோயில் முஸ்லிம்களால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டு, கோயில் இருந்த இடத்தில் தற்பொழுது இறைச்சிக் கடை நிறுவப்பட்டுள்ளது.

அம்பாறை மாவட்டத்தில் முஸ்லிம்களால் திட்டமிட்டு அழிக்கப்பட்ட இந்துக் கோயில்கள் போலவே, அங்கிருந்த கோயில்களில் இடம்பெற்ற சில சம்பவங்களும் இப்பகுதி மக்களின் மனங்களை விட்டு அகலாதவைகளாகவே இருக்கின்றன.

1990ம் ஆண்டு சிங்கள இராணுவம் மற்றும் முஸ்லிம் ஊர்காவல் படையினரால் சுற்றிவளைத்து கைதுசெய்யப்பட்ட 64 தமிழ் இளைஞர் யுவதிகள் நிந்தவூர் முருகன் கோயிலுக்கு இழுத்து வரப்பட்டார்கள்.

கோயிலின் உள்ளே கொண்டு செல்லப்பட்ட அத்தனை இளைஞர்களும் வெட்டப்பட்டும், சுட்டப்பட்டும் கொலை

'கரையோர முஸ்லிம் மாவட்டம்' என்றும் அரசியல் அதிகாரங்களை உரிமையோடு கேட்கக்கூடிய, நாட்டின் அரசுசேய் தீர்மானிக்கும் படியான பலத்துடன், அரசின் பங்குதாரர்களாக முஸ்லிம்கள் அக்காலத்தில் இருந்து வந்ததால், அரசியல் அனாதைகளாக இப்பகுதியில் இருந்து வந்த தமிழ் மக்களின் அவலங்களும், துன்பங்களும் அம்பலத்திற்கு வரவில்லை.

இப்பகுதிவாழ் தமிழ் மக்களுக்கு மறுக்கப்பட்டிருந்த உரிமைகள் மறைக்கப்படவும் செய்திருந்தன.

இப்பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக இப்பகுதி அரசியல்வாதிகள் வழமைபோல ஒரு அறிக்கைப் போரை பெயருக்கு நாடாத்திவிட்டு சலுகைகளின் பக்கம் தமது தலைகளைச் சாய்க்கத் தொடங்கி விட்டார்கள்.

மக்களைத் திரட்டி போராட்டம் நடாத்தவோ, இந்த பிரச்சினைகளின் பரிமாணத்தை வெளி உலகின் பார்வைக்குக் கொண்டுவரவோ இவர்கள் ஒரு வரையறைக்கு அப்பாலான முயற்சிகள் எதையும் மேற்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை.

இப்பிரதேசத்திலுள்ள இந்துக் கோயில்கள் முஸ்லிம்களால் அழிக்கப்பட்ட சம்பவங்களை இந்தியாவிலுள்ள 'விஷ்ணு' இந்துப் பரிஷத்' போன்ற தீவிரவாத இந்து அமைப்புக்களின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்து, சர்வதேச சங்கடத்தை சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கும், ஸ்ரீலங்கா அரசிற்கும் ஏற்படுத்தும் படியான முயற்சிகளையும் எவரும் மேற்கொண்டிருக்கவில்லை.

"தெய்வம் நின்றாற்றுக்கும்" என்று தமது இயலாமைகளுக்கு காரணம் கற்பித்துவிட்டு இவர்கள் வாழாவிருந்துவிட்டார்கள்.

வடக்குதி முஸ்லிம்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் "இடம் பெயர்ந்தவர்கள் மீளக் குடியமர்த்தப்பட வேண்டும்", "ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பாரம்பரிய காணிகள் உரியவரிடம் மீள ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்" போன்ற கோரிக்கைகள் முஸ்லிம்கள் தரப்பிலிருந்தும், மனச்சாட்சியுள்ள தமிழர்கள் தரப்பிலிருந்தும் முன்வைக்கப்படுகின்ற இந்த நேரத்தில், இதே கோரிக்கையை அம்பாறை மாவட்ட தமிழ் மக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டும் முன்வைக்கவேண்டியது காலத்தின் தேவையாகின்றது.

இனப்போர் காரணமாக அடக்குமுறைகளுக்கு ஆளாகி அகதிகளாக திரிந்த அம்பாறை மாவட்ட தமிழ் மக்களிடம் இருந்து, அதிகாரத்தைப் பாவித்தும், மிரட்டியும், நயவஞ்சகமாகவும் முஸ்லிம்களால் கைப்பற்றப்பட்ட தமிழர்களது பாரம்பரிய வாழ்விடங்கள் தமிழர்களிடம் மீள ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்.

அழிக்கப்பட்ட இந்து ஆலயங்கள் புனரூபணம் செய்யப்பட வேண்டும்.

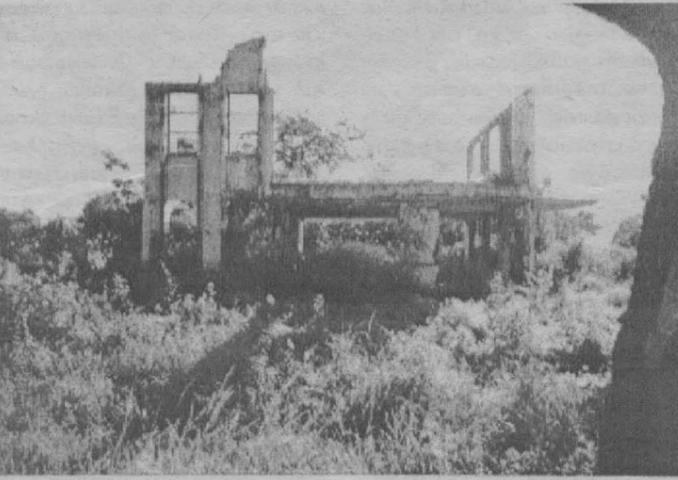
அழிக்கப்பட்ட இந்து ஆலயங்கள் இருந்த இடங்களில் தற்பொழுது அமைக்கப்பட்டிருக்கும் முஸ்லிம் குடியேற்றங்கள் அகற்றப்படவேண்டும்.

இப்பகுதி தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக வன்முறைகளில் ஈடுபட்ட நபர்கள் அடையாளம் காணப்பட்டு நீதியின்முன் நிறுத்தப்பட வேண்டும்.

பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு, பெயரளவில் இல்லாது, அவர்களது இழப்புகளை ஈடுசெய்யக்கூடிய அளவிற்கு நிவாரணம் வழங்கப்படவேண்டும்.

முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் இப்பிரதேசங்களில் சிறுபான்மையாக உள்ள தமிழ் மக்களின் இருப்பும், அவர்களது உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்படுவது உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

"முஸ்லிம்களின் ஏக்கப்பிரதிநிதிகள் நாங்களே" என்று ஸ்ரீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் கூறிக்கொள்வது உண்மையாயின், அரசின் ஒரு அங்கமாக தற்பொழுது இருக்கும் இவர்கள் மேற்கூறியவற்றை முன் நின்று செய்ய முன்வரவேண்டும்.

அம்பாறை மாவட்ட தமிழ் மக்கள் :
முஸ்லிம் துலைமைகள் கருத்தில் எடுக்க வேண்டிய விடயங்கள்

கேர் ரன்டெல்
தமிழில் : கபிலன்

ஜெனீவா உடன்படிக்கையை அமெரிக்கா மீறுகிறது!

கியூபாவின் குவாத்தனமோ குடாவில் தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ள 158 கைதிகள் குறித்த அமெரிக்காவின் நடைமுறைகள் உலகை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியுள்ளன. கைதிகள் பின்னால் கட்டப்பட்டு, கண்கள் கட்டப்பட்டு கந்தரையில் முழங்காலில் கைதிகள் நடந்து செல்லும் காட்சிகளை கொண்ட படகப்படைகள் லத்தின் அமெரிக்க ஆட்சியாளர்களின் அடாவடித்தனங்களை நினைவுபடுத்தின.

தொடரும் கண்டனங்களைப் பொருட்படுத்தாது இன்னமும் இவர்கள் 'வெறும் கைதிகளேயன்றி போர்க்கால கைதிகள் இல்லை' என அமெரிக்கா சாதித்து வருகின்றது. அமெரிக்க அதிகாரிகளின் தகவலின் படி இக்கைதிகள் மனிதாபிமானமாக நடத்தப்படுவதாகவும் 'கியூபாவில் அவர்கள் மகிழ்ச்சியாக இருப்பதாகவும் தெரிவிக்கப்படுகின்றது.

கியூபாவிலுள்ள கைதிகளை பராமரிப்பதில் 1949 விதிமுறைகளை அமுல்படுத்தப் போவதாக ஜனாதிபதி புஷ் அண்மையில் அறிவித்திருந்த போதும் அதைத் தொடர்ந்து கொள்கையளவில் எவ்வித மாற்றங்களும் இடம்பெறவில்லை. புஷ்ஷும் பாதுகாப்பு செயலாளர் ரொனால்ட் ரம்ஸ்பெல்ட்டும் அக்கைதிகள் எச்சரிக்கப்படுத்தியும் போர்க்கால கைதிகளாக கணிக்கப்படமாட்டார்கள் என தெளிவு படுத்தியுள்ளனர். அவர்கள் சட்டவிரோத போராளிகள் என கூறிவரும் அமெரிக்கா எனவே அவர்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளது நியாயமானது என வாதிடுகின்றது.

சர்வதேச அழுத்தங்களை கருத்தில் கொண்டு இக்கைதிகள் தொடர்பில் தீர்மானம் எடுக்கும் போது ஜெனீவா உடன்படிக்கைக்கு அமைய நடந்து கொள்வது குறித்து பரிசீலிக்குமாறு நிர்வாகத்துறையை கொலின் பவல் கடந்த வாரம் கேட்டுக் கொண்டார் என்பது வெறும் வாப்பேச்சுடனே நின்று விடுகின்றனவேயன்றி கைதிகளின் சிவில் உரிமைகள் குறித்த எவ்வித முன்னேற்றமும் காணப்படவில்லை.

ஆப்கான் கைதிகள் மீதான அமெரிக்காவின் இவ்வாறான போக்கு, எதிர்காலத்தில் கைதிகளாகக் கூடிய அமெரிக்க படையினரை கையாள்வது குறித்து ஒரு முன்னுதாரணமாகவும் அமையலாம். அமெரிக்கா சர்வதேச சட்டங்களை உதாசீனம் செய்வது ஐரோப்பாவிலும், மத்திய கிழக்கிலும் தனது நண்பர்களின் வெறுப்பை சம்பாதிக்கலாம் என கொலின் பவல் கருதுகிற போதும் அவரும் இக்கைதிகள் யுத்தக் கைதிகளாக கணிக்கப்படமாட்டார்கள் என அறிவித்துள்ளார்.

அமெரிக்க உயரதிகாரி ஒருவரின் கருத்துப்படி "இப்போதுள்ள சர்ச்சை அவர்கள் போர்க் கைதிகளாக இல்லையா என்பதல்ல. நிச்சயமாக அவர்கள் போர்க் கைதிகள் இல்லை. ஆனால் அது ஏன் என்பதே இப்போதுள்ள சர்ச்சை". வேறு முறையில் கூறுவதனால் கொலின் பவலும் ஏனைய அதிகாரிகளும் அவர்கள் ஏற்கெனவே வந்து விட்டிருக்கின்ற ஒரு முடிவை ஜெனீவா உடன்படிக்கை ஊடாக நிறுவுவதை வேறுபடுத்த வண்மையுள்ளனர்.

மொத்தத்தில் வெள்ளை மாளிகையில் இருந்தும் ஏனைய அரச அதிகாரிகளிடமிருந்தும் வெளிவரும் கருத்துக்கள் இரட்டைத் தன்மையுடையன என்பதுடன் ஒரு புறம் அமெரிக்கா பொதுமக்களை குழப்பிய வண்ணம் தன் காட்டு மிராண்டிக் கொள்கையை தொடர்வதையே நோக்கமாகவும் கொண்டுள்ளது. அமெரிக்க பொதுமக்களிடையே காணப்படும் ஜெனீவா உடன்படிக்கை குறித்த அறிவீனத்தை உபயோகித்து தன் நிலையை நியாயப்படுத்தும் ஒரு தந்திரத்தை அமெரிக்க அரசு கையாண்டு வருகின்றது.

முதலில் ஜெனீவா உடன்படிக்கைக்கு கட்டுப்படுவதா இல்லையா

எனத் தீர்மானிக்கும் உரிமை அமெரிக்காவுக்கு உண்டு எனும் புரளியை அது தோற்றுவித்துள்ளது. ஆனால் உடன்படிக்கையின் முதலாவது உறுப்புரைக்கமைய கைச்சாதிட்ட அனைத்துப் பகுதியினரும் உடன்படிக்கைக்கு கட்டுப்பட வேண்டிய கட்டப்பட்டு உடையவராவார். மேலும் உறுப்புரை இரண்டிற்கும் அனைத்து விதமான பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட யுத்தத்திற்கும், ஆயுதப்பிணக்குகளுக்கும் உடன்படிக்கை பிரயோகிக்கப்பட வேண்டும்.

அமெரிக்காவும், ஆப்கானிஸ்தானும் இவ் உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திட்டுள்ளன. புஷ் நிர்வாகம் "பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான யுத்தம்" எனப் பிரகடனப்படுத்தி தலிபானை அதன் இலக்காக

முலம் சர்வதேச சட்டங்கள் மீதான தன் அத்துமீறலை அமெரிக்கா சம்படுத்த முனைகின்றது.

ஜெனீவா உடன்படிக்கையின் ஐந்தாவது உறுப்புரைக்கமைய எவ்வாறாயினும் எதிரிகளின் கைகளில் அகப்படும் போர்க் கைதிகள் அவர்களின் நிலை அதிகாரம் பெற்ற குழுவினால் தீர்மானிக்கப்படும் வரை உடன்படிக்கையின் பிரகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ள அனைத்து பாதுகாப்புக்களையும், அனுபவிக்க உரித்துடையவர்களாவார். வேறுவகையில் குறிப்பிடுவதனால் கைதிகள் தொடர்பில் தீர்மானமொன்றிற்கு வரும் வரையில் அவர்கள் யுத்தக் கைதிகளாகவே கணிக்கப்பட்டு நடத்தப்பட வேண்டும். பெயர் உள்ளிட்ட அனைத்து தகவல்களை வழங்க மறுக்கும் உரிமை

வெளிப்படையாக அறிவித்து ஆப்கானிஸ்தானுக்கு எதிரான யுத்தத்தில் இறங்கியது. இரண்டு குண்டு வீச்சுகளை நிகழ்த்தியதுடன் தரைப்படையையும் அனுப்பியது. ஆனால் தலிபான் உள்ளிட்ட எதிர் படைகள் சிறைப்பிடிக்கப்படும் போது மட்டும் அவர்கள் போர்க் கைதிகள் இல்லையெனவும் அவர்கள் தொடர்பில் சர்வதேச சட்டங்கள் செல்லுபடியாகாது எனவும் அமெரிக்கா சாதிக்கின்றது.

அமெரிக்கா தான் யுத்தமொன்றை சட்டரீதியாக பிரகடனப்படுவில்லை எனக் கூறி அவர்களை யுத்தக் கைதிகள் என கணிக்கப்பட முடியாதவர்கள் எனக் கூறினாலும் ஜெனீவா உடன்படிக்கையைக் கூட யுத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வதை ஒரு பகுதியும் அவ்வுடன்படிக்கைக்கு கட்டுப்பட வேண்டியுள்ளது. உண்மையில் இது நகைப்புக்கிடமானது. ஏனெனில் பல தொன் எடையுள்ள குண்டுகள் தங்கள் மீதும் நாட்டின் மீதும் வீசப்பட்டதாக ஆப்கானிய மக்கள் தெரிவித்துள்ளமையானது அவர்கள் மீது அமெரிக்கா போரொன்றை தொடுத்துள்ளதை தெளிவாக்க காட்டுகின்றது.

"அல்கைதா ஒரு அறியப்பட்ட இராணுவமல்ல. அவர்கள் கொலையாளிகள். அவர்கள் பயங்கரவாதிகள்" என புஷ் மற்றொரு காரணத்தை முன்வைக்கின்றார். இவ்வாறே ரம்ஸ்பெல்ட்டும் குறிப்பிடுகின்றார்.

ஆனால் அமெரிக்கா ஆப்கானிஸ்தானின் நுழைந்த பின்னரே அனைத்து தலிபான்களும் இணைந்து போரில் குதித்தனர் என்பதுடன் அவர்களுக்கும் அல்கைதாவுக்கும் பின்லாடானுக்கும் எவ்வித தொடர்பும் இருக்கவில்லை. ஆனால் அமெரிக்கா குவாத்தனமோவில் உள்ள கைதிகளை அல்கைதா, தலிபான்கள் என மாறி மாறி அழைப்பதனுடாக தன் கொள்கையை நியாயப்படுத்த முயன்று வருகின்றது. அல்கைதாவைச் சேர்ந்தவர்கள் போர்க் கைதிகளாக கணிக்கப்பட முடியாதவர்கள் என சுட்டிக் காட்டுவதன்

அவர்களுக்கு உண்டு.

ஜெனீவா உடன்படிக்கையின் நான்காவது உறுப்புரையின் இரண்டாவது பிரிவிருக்கமைய இவர்கள் போர்க் கைதிகளாக கணிக்கப்பட முடியாதவர்கள் எனும் மற்றொரு அடிப்படையற்ற வாதத்தை அமெரிக்கா முன்வைக்கின்றது. இப்பிரிவுகளுக்கமைய, அவர்கள் தலைமை ஒன்றின் கீழ் இயங்குவதுடன் தனித்துவ அடையாளங்களை கொண்டிருப்பதுடன் யுத்தச் சட்டங்களையும், வழமைகளையும் மதித்து ஆயுதங்களுடன் வெளிப்படையாக நடமாடுபவர்களாகவும் காணப்பட வேண்டும். சில எதிர்ப்புக் குழுக்கள் சொந்த விருப்பின் பேரில் இராணுவத்தில் இணைந்து போராடுபவர்கள் போன்ற ஒரு சில வகையினருக்காகவே உண்மையில் இவ்விதிகள் உடன்படிக்கையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. பெரும்பான்மையான போர்க் கைதிகள் இவ்விதிமுறைகளை அனுசரிக்க வேண்டியவர்களாக இல்லை.

யுத்தக் கைதிகளாக கணிக்கப்படுவதற்கான தராதரமாக இவ் உடன்படிக்கையின் நான்காவது உறுப்புரிமைக்கமைய அவர்கள் பிணக்கில் ஈடுபடும் ஆயுதப்படை உட்பகுதிகள் சொந்தமாகவே அல்லது சொந்த விருப்பின் பேரின் அக்குழுவுடன் இணைந்து போரிடுபவர்களாகவே இருக்க வேண்டும். உண்மையில் அநேக ஆக்காளிய கைதிகள் வெளிப்படையான சமரின் போதே கைது செய்யப்பட்டவர்களாக இருப்பதனால் அவர்கள் இவ்வுறுப்புரைக்கமைய போர்க் கைதிகளாக தகுதி பெறுகின்றனர். அவர்களில் அநேகர் வடக்கு முன்னணியினால் கைது செய்யப்பட்ட பின்னரே அமெரிக்க படையினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டனர். கைதிகளில் பெரும்பான்மையினர் அல்கைதாவின் ஆராயிய பிரிகேட்டினை சேர்ந்தவர்களாயினும் அவர்கள் மரபுரீதியான இராணுவமாகவே கணிக்கப்படக் கூடியவர்கள்.

உண்மையில் இவர்கள் எவ்வித

பயங்கரவாத அடைப்புகளுடனும் தொடர்பு கொண்டிருக்கவில்லை என்பதுடன் தவறாக வழிநடத்தப்பட்ட வழியை முஸ்லிம் இளைஞர்களான இவர்கள் குவாத்தனமோவிற்கு வரும் வரை செப்டெம்பர் 11 தாக்குதல் பற்றி அவ்வளவாக அறிந்திருக்கவில்லை.

ஜெனீவா உடன்படிக்கைக்கமைய போர்க் கைதிகளாக தகுதி பெறுவது வெகு சலபமானதுடன் பல வகையானவர்களைக் கொண்டு பரந்த நோக்கில் அது காணப்படுகின்றது. சிவிலியன்கள், பொறியியலாளர்கள், செய்தியாளர்களையும் இது உள்ளடக்குகின்றது.

இக் கைதிகள் பராமரிக்கப்படும் விதமும் ஜெனீவா உடன்படிக்கையை மீறுவதாகவே காணப்படுகின்றது. இருபத்தெந்தாவது உறுப்புக்கமைய

போர்க் கைதிகள் அவர்களை கண்காணிக்க அமர்த்தப்பட்ட படையினரைப் போன்றே வசதிகளுடன் தடுத்து வைக்கப்பட வேண்டியவர்கள். 6X8 அடி கூடுகளில் தங்க வைக்கப்பட்டுள்ள கைதிகளின் நிலை அவற்றை சற்றேனும் அனுசரிக்கவில்லை. மேலும் உறுப்புரை இருபத்தொன்றுக்கமைய சுகாதார காரணங்களுக்காகவேயன்றி அவர்கள் மூடிய கூடுகளில் அடைக்கப்பட முடியாதவர்கள்.

யுத்த கைதிகள் தொடர்பான அமெரிக்காவின் பராமரிப்பு ஜெனீவா உடன்படிக்கையை சற்றேனும் கருத்தில் கொள்ளவில்லை. சவர்க்காரம், புகளியலை உள்ளிட்ட அனைத்து அத்தியாவசியப் பொருட்களும் தடையின்றி அவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதுடன் முகாம்களில் சிற்றூண்டிச் சாலைகளும் அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என உடன்படிக்கை குறிப்பிடுகின்றது. மேலும் அவர்கள் உடற்பயிற்சிகள், விளையாட்டுக்கள் என்பவற்றில் ஈடுபட உரித்துடையவர்கள். இவற்றிற்கான ஏற்பாடுகள் முகாம்களில் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

ஒருக்கால் புஷ் நிர்வாகம் 'பயங்கரவாதிகளுக்கு' இவ்வளவு வழங்கப்பட தேவையில்லை என உண்மையம். ஆனால் ஜெனீவா உடன்படிக்கையில் கூறப்பட்டது போன்று அவர்களை ஆணைக்குழு ஒன்றின் முன் நிறுத்தாது அவர்களுடைய யுத்தக் கைதிகள் எனும் தகுதியை அமெரிக்கா தானாகவே நிராகரித்துள்ளது. கைதிகளை விசாரிப்பதில் சர்வதேச சட்டங்கள் கருத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டியதில்லை என்பதையே இது கருதுகின்றது. ஜனவரி 23இல் அமெரிக்காவிலிருந்து, சென்ற விசாரணையாளர்கள் இக்கைதிகளை விசாரித்துள்ளனர். தனித்தனியாகப்பட்டு கேள்விக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட கைதிகளுக்கு சட்ட உதவிகள் எதுவும் வழங்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

ஜெனீவா உடன்படிக்கைக்கமைய யுத்தக் கைதிகள் நிலைமைகள்

வழமைக்கு திரும்பிய பின்னர் அவரவர் சொந்த இடங்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்பதும் அமெரிக்கா இவர்களுக்கு யுத்தக் கைதிகள் எனும் தகுதியை வழங்காமலும் உரிய காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால் புஷ் நிர்வாகம் அவர்களை இராணுவ நீதிமன்றங்களின் முன் நிறுத்தி நிச்சயமற்ற நிலையில் தடுத்து வைக்கவே விருப்புகின்றது. ஆப்கானிஸ்தானில் வழமை நிலை திரும்பியுள்ள போதும் கைதிகளை விடுவிப்பதற்கான எந்த வித சலுகைகளும் அமெரிக்காவிடமிருந்து வெளிவருவதாக இல்லை.

பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், பெல்ஜியம், சுவீடன், அல்ஜீரியா, யேமன், ஆப்கானிஸ்தான், பாகிஸ்தான் உள்ளிட்ட 25 நாடுகளைச் சேர்ந்த கைதிகள் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். தன் நாட்டுப் பிரஜைகளை அடையாளம் காண்பதற்கான குழு ஒன்றை தான் அனுப்பியுள்ளதாக பிரான்ஸ் கூறியுள்ளது. அவஸ்திரேலிய பிரஜை ஒருவர் விசாரணைகளை எதிர் நோக்கும் முகமாக நாடு திரும்பியுள்ளார். சவுதி அரேபிய பிரஜைகள் 100 போர் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். 15 சதவீதமானவர்களே ஆப்கானியர்கள். சொந்த மண்ணில் சண்டையிடும் போது பிடிக்கப்பட்ட இவர்களும் கூட போர்க் கைதிகளாக கருதப்பட மாட்டார்கள் என அமெரிக்கா அறிவித்துள்ளது.

இரண்டாயிரத்திற்கும் குறைவான கைதிகளே ஆப்கானிஸ்தானிலிருந்து கியூபாவிற்கு இடமாற்றப்பட்டிருப்பதாக ரம்ஸ்பெல்ட் அறிவித்துள்ளார். இன்னமும் அதிகமான விசாரணையாளர்களும், சிறைக் கூடுகளும் தயார் செய்ய வேண்டியுள்ளதாக கியூபாவிற்கான அனைத்து கைதிகள் விமானத்தையும் இடைநிறுத்தி வைக்க வேண்டி ஏற்பட்டதென பென்டகன் கூறுகிறது.

குவாத்தனமோவில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளவர்களுக்கு மேலாக மேலும் 309 சந்தேக நபர்கள் ஆப்கானிஸ்தானில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளதாக அமெரிக்கா கூறுகின்றது. ரம்ஸ்பெல்ட் மேலும் கூறுகையில் ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் அமெரிக்க, ஆப்கானிய, பாகிஸ்தானிய படைகளினால் மத்திய ஆசியாவில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளதாக தெரிவித்துள்ளார். இவர்களில் அநேகர் அதிர்ச்சியடைந்த நிலையில் காணப்படுபவதாக தெரிவிக்கப்படுவதுடன் இவர்களுடைய நிலை குறித்து ஊடகங்கள் எவ்வித கவனத்தையும் செலுத்துவதாகவில்லை.

தன் கொள்ளவிலும் பத்துமங்கு அதிகமாக 3500 போர்களைக் கொண்டுள்ள வடக்கு ஆப்கானிஸ்தான் சிப்பாகன் சிறைச் சாலையில் கைதிகள் குளிர் கொங்கிரிட் தரைகளில் 6X9 அடி கூடுகளில் ஒரு கூட்டிற்குள் 60 போர் படுத்துறங்குவதாக தெரிவிக்கப்படுகின்றது. நூற்றுக்கணக்கான போர்க் கைதிகள் அமெரிக்காவின் தலைமையில் படுகொலை செய்யப்பட்ட குவாலா ஐ ஜன்சி சிறைச் சாலைக்கு 75மீ தொலைவில் இச்சிறைச்சாலை அமைந்துள்ளது. கைதி ஒருவர், செய்தியாளர்களிடமும் பேசுகையில்: "நாங்கள் தொடர்ந்தும் இங்கேயே இருக்க வேண்டுமா? ஒருவராலும் சொல்ல இயலாது. நாங்கள் வெறும் போராளிகளே. தலிபான் தலைவர்கள் குறித்து எங்களுக்கு எதுவுமே தெரியாது."

குவாத்தனமோ கைதிகளைப் போன்றே இவர்களும் எவ்வித பாதுகாப்போ, கவனிப்போ இன்றி தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளதுடன் போர்க் கைதிகள் எனும் தகுதியும் மறுக்கப்பட்டுள்ளனர். இங்கு விஜயம் மேற்கொண்ட மனித உரிமைகளுக்கான வைத்தியர்கள் குழு ஒன்று தன் அறிக்கையில் இவ்வாறு தெரிவித்துள்ளது.

"அமெரிக்காவே செல்வாக்கு செலுத்தும் சக்தியாகவும், தீர்மானிக்கும் சக்தியாகவும் இருப்பதனால் சிறைக்கைதிகளின் சீரழிவுகான பொறுப்பில் இருந்து தன் கைகளை அது கழுவிக் கொள்ள முடியாது."

நிகழ்வு 2

NIHARI

எழுத்துலகில் பிரவேசிக்க வேண்டும். சிறந்த எழுத்தாளராக வேண்டும் போன்ற கனவுகள். ஆசைகள். உங்களுக்குச் சின்ன வயசிலேயே தோன்றியிருந்ததா?

இல்லை. சுற்றும் முற்றும் பார்த்த வாழ்க்கை என்னை ஈர்த்தது. அதை மறுபடி சிருஷ்டிக்கும் உத்வேகம் எழுந்தபோது எழுத்தாளராக ஆனேன்.

அப்படி உங்களை பாதித்த விஷயங்களை விளக்க முடியுமா?

எதை என்று சொல்வது? நான் பார்த்து, கேட்டு, உணர்ந்து, தெரிந்து, புரிந்துகொண்ட ஒட்டுமொத்த வாழ்க்கையுமே ஒரு பாதிப்புதான். வாழ்க்கை மாறுபடுகிறது. மாறுகிறது. உருவாகிறது. இப்படி ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றை உருவாக்கி, மாறிக்-கொண்டேயிருக்கும் வாழ்க்கை என்னை பிரமிக்க வைத்தது. நான் என்னைக்குமே வாழ்க்கையைச் சார்ந்து இருப்பவன். அதைவிட்டு இப்படி அப்படி நகர்ந்ததில்லை. அடிப்படையில் நான் ஒரு அப்பட்டமான கிராமத்தான். விவசாயி. பிறப்பாலும், தொழிலாலும் நான் ஒரு விவசாயி. விரும்பி எழுத்தாளராகவும் ஆனவன்.

அப்படியென்றால் உங்களைப் பொறுத்தவரை எழுதுவது பகிர்ப்பது கொள்ளும் பயிற்சி என்று சொல்லலாமா?

ஓரளவுக்கு. ஆனால் பிரதானமாக நான் எனக்காகவே எழுதுகிறேன். வாசகர்களின் கருத்து பலவகைப்பட்டதாக இருப்பினும், அவை குறித்து நான் அலட்டிக் கொள்வதில்லை. இப்படி இருப்பதையேதான் நான் விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். முதலில் கே.கே. சிவசங்கரன்பிள்ளை என்றார்கள். பிறகு தகழி எஸ்.கே.பிள்ளை என்றார்கள். இப்போது வெறுமனே தகழி என்று என் ஊர்ப் பெயரை மட்டும் குறிப்பிடுகிறார்கள். இதைப் போல எத்தனையோ விஷயங்கள். என்னுடைய வாழ்க்கையை எனக்குத் தெரிந்த விதத்தில் ஊன்றிக் கவனித்து அதை மறுபடி சிருஷ்டிப்பது தான் என் நோக்கம். 70 வருஷங்களாக இதைத்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்.

எழுதுவதில் செய்தி இருப்பது அவசியம் என்று நினைக்கிறீர்களா?

நான் ஒரு சாதாரணன். எந்தத் துறையிலும், ஏன் எந்த மொழியிலும் கூட பாண்டித்யம் பெறாதவன் என்பது தான் நிஜம். இந்த நிலையில் அடுத்தவருக்குச் சொல்ல செய்தி என்னிடம் என்ன இருக்கிறது! சொன்னாலும் மற்றவர் எடுத்துக் கொள்ளாமல் போகலாம். தவிர, உலகத்துக்குச் செய்திகளைத் தர நான் முற்றும் துறந்த முனிவரானேன்? கலப்பையைப் பிடித்து உழும் சாதாரண விவசாயி. வேண்டுமென்றோ அல்லது பிரக்களையுடனோ இன்றி, இயல்பாக நான் கவனிக்கும் வாழ்க்கையை, அடுத்தவரின் அனுபவங்களை, எழுத்தில் கொண்டு வரும்போது அந்த சிருஷ்டியில் சில விவரங்கள், செய்திகள், உள்ளடங்கி இருக்கலாம். ஆனால் இது திட்டமிட்டு செய்யப்படுவது அன்று.

ஆரம்ப நாட்களில் மாப்பலானின் எழுத்துக்களால் நீங்கள்

பாதிக்கப்பட்டது உண்டு என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா?

உண்டு. அவருடைய உத்தி, நடை, வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் என்னை வெகுவாக ஈர்த்திருக்கின்றன. ஆனால் என் கதைகளின் கருக்கள் கேரள வாழ்க்கைகளிலிருந்து தான் ஜனித்திருக்கின்றன. எப்போதும்...

நீங்கள் எழுத்த துவங்கிய போது நிலவிய காலகட்டத்தைப் பற்றியும் அப்போது நீங்கள் செய்யப்பட்ட

போது ஆண்கள் எழுதிய அளவுக்குப் பெண்கள் எழுதாத மாதிரி தோன்றுகிறதே! இது சரியான கணிப்புத்தானா? படித்த பெண்கள் அதிகமாயிருக்கும் மாநிலத்தில் இப்படி நடக்கக் காரணம் என்ன? இந்தக் கேள்வியை வயசான

வசிக்கும். எங்கள் சமுதாயத்தில் அம்மா தான் முக்கியமான நபராகக் கருதப்பட்டாள். அப்பா அல்ல. இந்த நிலை இன்றும் தொடருகிறதா? இல்லை. சட்டம் மாறிவிட்டது. என்னைக் கேட்டால் இப்போது

50, 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே சர்வஜனங்களுக்காகவும் கேரள ஆலயங்கள் திறந்து விடப்பட்டனவே!

இளைய தலைமுறையைச் சார்ந்த எழுத்தாளர்கள் பற்றி உங்கள் கருத்து?

புதுசு புதுசாய் போக்குகள் உண்டாகியிருப்பது சந்தோஷத்தைத் தருகிறது. இலக்கியம் தேக்க-மடைவது கூடாது. அது பிரவாகித்துக் கொண்டே இருக்க வேண்டும். இன்னொரு தகழி ஜனனமாவதை நான் எதிர்பார்க்கிறேன். இன்றைய எழுத்தாளர்கள் எங்களைப் பின்பற்றி எழுதவேண்டும் என்பது சரியான சிந்தனை அல்ல. எங்கள் எழுத்து பழசாகி விட்டது. இளைய தலைமுறையினர் அவர்கள் வாழும் வாழ்க்கையை, சமுதாயத்தை கவனிக்கும் கோணங்களிலிருந்து எழுத வேண்டும். அவர்கள் நம்பிக்கைகள், சிந்தனைகள், கருத்துக்கள் அவற்றில் வெளிப்பட வேண்டும்.

இலக்கியத்தையும், சினிமாக்களையும் ஆபாச வன்முறைக் கலாசாரம் ஆக்ரமித்துக் கொண்டு வருகின்றது என்பதை பற்றி?

இந்தப் போக்கு நான்பட்டு நிலைக்காது. மாறிவிடும். மறைந்து-விடும். நான் எழுத்த துவங்கிய காலத்தில் கடவுளை எதிர்க்க வேண்டும் என்றார்கள். பெரிசாய்க் கூச்சல், ஆர்ப்பாட்டங்கள் எழுந்தும் சொல்லும்படி எதையும் சாதிக்க முடியவில்லை. ராமாயணமும், மாகாபாரதமும் எரிக்கப்பட்டாமல் இன்றைக்கும் பிரபலமாகத்தானே இருக்கின்றன!

கடவுள் நம்பிக்கை இப்போது உங்களுக்கு உண்டா?

கடவுள் இல்லை என்று நான் வாதிடுவதில்லை.

உங்கள் காலத்தில் கா.ப்கா. காபு போன்ற ஐரோப்பிய எழுத்தாளர்களின் பாதிப்பு இருந்த மாதிரி தற்சமயம் ஆப்பிரிக்க, தென் அமெரிக்க இலக்கியத்தின் ஈர்ப்பு அதிகமாகக் காணப்படுகிறது என்ற விமர்சனத்தில் உங்களுக்கு உடன்பாடு இருக்கிறதா?

இவை குறித்தும் நாம் அதிகம் குரல் எழுப்பத் தேவையில்லை என்பதே என் கருத்து. கடந்து போகும் ஒரு பருவம் தான் இந்த ஈர்ப்புகளும், ஆர்வத்தின் காரண-மாய் இன்னொரு நாட்டு இலக்கியத்தின் பால் செல்கிறார்களே தவிரவும், அவைகளைப் பின்பற்றி வரும் எழுத்துக்களை இந்த மண்ணின் வாசகர்கள் தம் இலக்கியமாக ஏற்க மாட்டார்கள். லத்தீன் அமெரிக்க எழுத்துக்களின் ஈர்ப்பு இப்போது குறைந்து கொண்டு வருவதாகவே எனக்குப் படுகிறது. இங்கு ஒரு கருத்தை வெளியிட விரும்புகிறேன்.

ஆப்பிரிக்க இலக்கியம் என்று ஒன்று இருப்பதாகவே நான் கருதவில்லை. ஆப்பிரிக்கர்களின் நாட்டுப் பாடல்கள், கதைகள், அமெரிக்க உடை உடுத்தி ஆப்பிரிக்க இலக்கியமாகப் பரிணமித்திருக்கிறது. ஆனால் லத்தீன் அமெரிக்க இலக்கியம் இப்படிப்பட்டது அல்ல. ஸ்பெயின், போர்த்துகல் நாடுகளிலிருந்து சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் தென் அமெரிக்காவுக்குக் குடிபெயர்ந்தவர்கள், அங்குள்ள பூர்வீக மக்களுடன் கலந்து ஒரு கலாசாரத்தை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். இதில் ஜனித்தது தான் இன்றைய லத்தீன் அமெரிக்க இலக்கியம்.

வாழ்க்கையில் நீங்கள் கடைபிடிக்கும் சித்தாந்தம் என்ன?

எல்லாரையும் போல நானும் எனக்கென ஒதுக்கப்பட்ட வாழ்க்கையை வாழ்வதற்காகப் பிறந்திருக்கிறேன். அதில் சில கடமைகள் உள்ளன. வாழ்க்கையில் இறுதிக் கட்டத்தில் இப்போது நிற்கிறேன். எப்போதும் என்னால் இயன்றதை செய்து கொண்டிருப்பது தான் என் சித்தாந்தம்.

'வாழ்க்கையை மறுபடி சிருஷ்டித்தேன்' - துகழ் சிவசங்கரன் பிள்ளை -

விதத்தையும் சொல்லுங்களேன்?

நான் எழுத்த துவங்கிய காலம் ரொம்பவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நேரம்! சுதந்திரப் போராட்டத்தின் இறுதிக் கட்டத்தில் இருந்த தருணம். இளைஞர் சுதந்திர இந்தியாவைப் பற்றி ஒரு கனவு இருந்தது. அந்தக் கனவை உருவாக்கியதில் மார்க்ஸிய எண்ணங்களுக்குப் பெரும் பங்கு உண்டு. கேரளாவில் அப்போது என் வயதையொத்த பலரும் தீவிர மார்க்ஸிஸ்டுகளாகத்தான் இருந்தோம்.

என்ன கனவு அது?

சுதந்திர இந்தியாவில் அவரவர் விருப்பப்படி வாழ ஒரு வழி காத்திருக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் உருவான கனவு அது. அதன் அடிப்படையில் மிக உயர்ந்த விஷயங்களைக் குறிக்கோள்களாக வைத்துக் கொண்டு கனவின் மிதப்புடன் சில எழுத்தாளர்கள் எழுதினோம் என்று கூடச் சொல்லலாம்.

பிறகு?

எதிர்பார்த்தது வேறு. உண்மையில் நடந்தது வேறு. சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு குழறின மட்டும் மாறவில்லை. எங்களின் கனவு, குறிக்கோளும் தான். எழுத்தினால் மட்டும் லட்சியங்-

எர்ணாகுளத்திலிருந்து தேசிய நெடுஞ்சாலை 47-ல் ஆலப்புழை, அம்பலப்புழை போன்ற ஊர்களைத் தாண்டி, பயணித்தால் வருவது துகழ். இதை கிராமம் அல்லது சிற்றூர் என்று தான் சொல்ல வேண்டும். தேசிய சாலையிலிருந்து இடது பக்கம் திரும்பி, கிராமத்தனம் நிறைந்த தெருவில் நீளக்கச் சென்றால் ரயில்வே லைனை ஒட்டி துகழ் சிவசங்கரன் பிள்ளையின் வீடு. நீண்டிருந்த வாசல் அறையில் ஈஸிச் சேரில் சாய்ந்தபடி துகழ். பொடிக்கட்டம் போட்ட லுங்கி, கிறந்த மார்பு, தங்கத்தில் கட்டப்பட்ட துளசிமாலை, அருகே சாய்த்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் கைக்குடம், முக்காலி மேல் வெற்றிலைச்சாறைத் தூப்பி கிண்ணம். முதுமையின் பாதிப்பை தளர்ந்திருந்த உடம்பும், நடுங்கும் கைவிரல்களும், லேசாக மந்திரித்துவிட்ட செவித் திறனும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டினாலும், ஞாகபகசக்தி அபாரம். சரளமான ஆங்கிலத்தில் தெளிவான பேச்சு... கேரள சாகித்ய அகாடமி விருது, மத்திய சாகித்ய அகாடமி விருது, வயலார் விருது, சோவியத் லாண்ட் விருது, ஞானபீட விருது, பத்மபூஷண விருது - என்ற பல உயர்ந்த விருதுகளைப் பெற்று, கேரள சர்வகலாசாலையினால் "டொக்டர்" பட்டம் தந்தும் கௌரவிக்கப்பட்டிருந்தாலும் துகழ் சிவசங்கரன் பிள்ளை என்கிற மாபெரும் எழுத்தாளரிடமோ, எளிய மனிதரிடமோ அவைகுறித்து எந்தவித அலட்டலும் இல்லை என்பது பிரமிப்பூட்டும் உண்மை.

களை அடைவது சாத்தியமில்லை என்பது விளங்க, மாறிவிட்ட வாழ்க்கை, சமுதாயத்திற்கு ஏற்ப நாங்களும் மாறினோம். கூடவே எங்கள் எண்ணங்கள் எழுத்துக்களும் மாறின என்றும் சொல்லலாம்.

கேசல் தேவ். பனீர். நீங்கள் - போன்ற மூத்த எழுத்தாளர்கள், சமுதாய மாற்றங்களைக் கொணர், எழுத்தை ஒரு ஆயுதமாகப் பயன்படுத்தினீர்கள் என்று ஒரு விமர்சனம் இருப்பதற்கு உங்கள் பதில் என்ன?

சமுதாய மாற்றங்களில், முன்னேற்றங்களில், நல்ல, இலக்கியத்திற்கும் பங்கு இருக்கிறது. நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் சமுதாய மாற்றத்தைத் தனது இலக்காக வைத்துக் கொண்டு எழுத்து செயல்படக் கூடாது.

எழுத்து பிரச்சாரமாகிவிடக் கூடாது என்கிறீர்களா?

அதே தான். எழுத்து மாற்றங்களைக் கொண்டு வரலாம். ஆனால், அதைச் செய்யும்போது அதன் அழகுணர்ச்சியை இழந்துவிடக் கூடாது.

ஜம்மு வரலாற்றைக் கவனிக்கும் இலக்கிய வரலாற்றைக் கவனிக்கும்

என்னிடம் கேட்பதற்கு பதில் வேறு யாரிடமாவது, முக்கியமாய் பெண் எழுத்தாளரிடம் கேட்டால் சரியான பதில் கிடைக்குமென்று நம்புகிறேன்.

துப்புரவுத் தொழிலாளி, மீனவர் என்று ஒடுக்கப்பட்ட சமுதாயத்தின் அனுபவங்களை வைத்துப் புதினங்கள் எழுதியது போலப் பெண்களின் அவலத்தை மையமாக வைத்து எழுத வேண்டும் என்று உங்களுக்குத் தோன்றியதில்லையா?

பெண்ணின் அவலநிலை என்றாலும் எனக்குப் புரியவில்லை. பெண் சுதந்திரம் என்றாலும் புரியவில்லை. கேரளாவில் பெண் விடுதலை இயக்கத்திற்குத் தேவை இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஒரு காலத்தில், பெண் தலைகாணி படுக்கையை வெளி வராந்தாவில் கொண்டு வைத்து விட்டு, கதவை மூடிக்கொண்டால் கணவனை விவாகரத்து செய்து விட்டாள் என்று பொருள்.

அத்தனை வலிமை அவர்களிடம் இருந்தது தெரியுமா?

எந்தப் பிரிவினரிடையிலே?

என்னுடைய நாயர் ஜாதியில் தான். பாலியல் வல்லுறவு மூலம் ஒருத்திக்குக் குழந்தை பிறந்தால் அது குடும்பத்தாரால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு, அவர்களுடனே

தான் பெண்களுக்குப் பிரச்சினை அதிகம். எளிய காரியமாய் இருந்த விவகாரத்துக்கு இன்று கோர்ட், கேஸ், அது என்று அலைய வேண்டியிருக்கிறது. இதுவா பெண் விடுதலை?

மஹாராஷ்டிரா, கர்னாடகா போன்ற மாநிலங்களில் தாழ்த்தப்பட்ட, ஒடுக்கப்பட்டவர்களுக்காக, அவர்களால் எழுதப்பட்ட தலித் இலக்கியம் பெரிய அளவில் வளர்ந்திருக்கிறது. இதே போல மலையாள மொழி இலக்கியத்தில் ஒரு பிரிவு வளராததற்குக் காரணம் என்னவென்று நினைக்கிறீர்கள்?

ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்பதெல்லாம் என்னைப் பொறுத்தவரை வெறும் தலைப்புகள். 50 வருஷங்களுக்கு முன்னாலேயே இவை குறித்து நாங்கள் நிறைய எழுதிவிட்டோம். இன்றைய கேரளாவில் இவை பிரச்சினை அல்ல. ஒரு இளைஞன் இன்றைக்குத் தீண்டாமை என்றால் என்ன? என்று கேட்பான்.

இந்த முன்னேற்றத்துக்குக் கம்யூனிஸ்த சித்தாந்தங்கள் தூண்டுகோலாக அமைந்தனவா?

கம்யூனிஸம் மட்டும் காரணம் அல்ல, இன்னும் பல விஷயங்கள்.

நால் மதிப்பீடு

ஓட்டமாவடி அறபாத்

சிறுகதை என்ற வடிவம் பலசோதனை முயற்சிகளை எதிர் கொண்டு வளர்ந்து வந்துள்ள ஒரு வடிவம். பாரதி முதல் இன்றைய ஜெயகாந்தன்

போர்க்குணம் கொண்டவரின் சிறுகதைகள்!

வரையிலான சிறுகதை முன்னோடிகள் இம் முயற்சிகளை தீவிர பரிசோதனைக்குட்படுத்தி வளர்த்தெடுத்து வந்துள்ளனர்.

நவீன சிறுகதை பன்முக கருவூலங்களை உள்வாங்கி வளர்ந்து வரும் ஒரு வடிவமாகும். புதியவர்களின் கூர்மையான சிந்தனைகள் அவர்களின் எழுத்துக்கள் ஊடாக படைப்பிலக்கியத்திற்கு புது மெருகேற்றியுள்ளன.

ஈழத்து இலக்கியத்தில் போர்க்காலச் சூழல் நிறைவான படைப்புக்களை தராவிட்டாலும், விரல் விட்டு எண்ணக் கூடிய சில படைப்புக்களையும், பேசத்தக்க சிறுகதைகளையும் தந்துள்ளது என்பதை மறுக்க முடியாது.

ரஞ்சுகுமாரின் மோகவாசல், கவியுவனின் வாழ்தல் என்பது, மு.பொ.வின் கடலும் கரையும், திசேராவின் கபாலபதி, கருணாகரனின் ஒரு பொழுதுக்கு காத்திருத்தில் போன்ற படைப்புகளை இதற்குச் சான்றாக குறிப்பிடலாம். போர் என்ற கொடிய அரக்கன் வடகிழக்கு மக்களை மட்டுமன்றி, முழு தேசத்துக்கலைஞர்களையும் பாதித்தே வந்துள்ளான். இதனை எதிர் கொண்ட சிருஷ்டி காத்தாக்கள் அந்த அவலமான அனுபவங்களை தங்கள் படைப்பின் ஊடாக வெளிப்படுத்தி, தம் உணர்வுகளை பகிர்ந்து கொள்ள விழைந்தனர்.

இத்தகைய போர்க்குணம் கொண்ட ஓர் இளையவரின் சிறுகதைத்

தொகுதி தான் அம்ரிதாவின் கதைகள். 'உக்குவளை அக்ரம்' என்ற பெயரால் அறியப்பட்ட அம்ரிதாவின் கதைகள் நான் மேற்குறிப்பிட்ட போரவலங்களை சுற்றி பின்னப்பட்ட உயிரோட்டமுள்ள சிறுகதைகளாகும்.

வெவ்வேறு அனுபவத் தளங்களுடன் பேசத்தகுந்த 12 சிறுகதைகள் இத்தொகுதியின் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

கோர முகங்களை தோலுரித்துக் காட்டும் அதிகமான சிறுகதைகளை அக்ரம் எழுதியிருக்கின்றார்.

'உறவுகள், மாவனல்லை, அதிர்வுகள் போன்ற கதைகள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படியான கதைகள். இப்பாத்திரங்கள் ஊடாக அக்ரம் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட சிங்கள காடைத்தனத்தின் காட்டு மிராண்டித்தனமான

"ஒரு பிடிசோறு, போர் அப்பா-விகளின் வாழ்வில் ஏற்படுத்தும் உயிராபத்துக்களை, சித்திரிக்கும் கதை. போருடன் எந்தச் சம்பந்தமும்

இல்லாத ஒரு அன்றாடங்காய்ச்சி, யுத்தம் என்ற பிசாசினால் இரத்தம் குடிக்கப்பட்டு, சாகடிக்கப்படுகின்றான். அவன் ஒரு பிடிசோறு கொண்டு தன் பிள்ளைகளின் பசியாற்றுவான் என காத்திருக்கும் மனைவி, அப்பா சோறு கொண்டு வருவார் என்ற எதிர்பார்ப்பு பொய்த்துப் போக, களைத்து தூங்கும் குழந்தைகள், என ஒரு சிறு சம்பவத்தின் ஊடே, இந்த தேசத்தின் அநாதைகளும், விதவைகளும் உருவாகக் காரணியாக இருக்கும் கொடூரங்களை "அக்ரம்" நெஞ்சம் நெகிழ எழுதிச் செல்கின்றார். இது போன்றே சிங்கள இனவாதத்தின்

செயல்களையும், அவற்றின் பின்னணியில் ஊடாக அரசியலையும் பதிவு செய்திருக்கின்றார்.

இது ஒருகால கட்டத்தின் முக்கியமான பதிவுகளாகும். சிங்கள இனவாதத்தின் அசிங்கமான பக்கத்தை எழுதுவது போல, தமிழ் முஸ்லிம்க்கு எதிராக நடந்த உறவினையும், அந்த உறவில் 'விடுதலையின் பெயரால்' விழுந்த விரிசல்களையும் மிக அழகாக அக்ரம் விபரித்துள்ளார்.

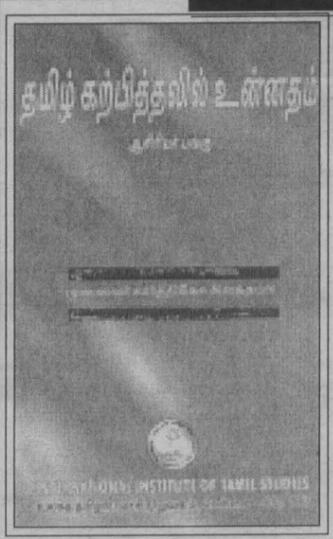
அம்ரிதாவின் கதைகளை, முழுமையாகப் படிக்கும் போது, மனித அவலம், மனிதாபிமானம் என்ற இரு உணர்வுகளைத்தான் அழுத்தமாக உணர முடிகின்றது.

சில கதைகள் மட்டும் தேவைக்கதிமாக செயற்கைத் தன்மையுடன் சோடிக்கப்பட்டுள்ளன. இது அக்ரமின் ஆரம்பகால முயற்சியாக இருக்கலாம்.

தவிர அக்ரம் தனது சிறுகதைகளில் மொழிவளம் குறித்தும் கரிசனை காட்ட வேண்டும். அதற்கு தீவிரவாசிப்பு, தேடலும் அவசியம். அழகாக அச்சிடப்பட்டிருக்கும் அக்ரமின் சிறுகதை தொகுதிக்கு பொருத்தமான "அட்டைப்படம்" வாங்குகாதது நெருடலாக உள்ளது.

மலையக தமிழ் இலக்கியத் தொடரில் அக்ரம் என்ற இளையவர் ஒரு புதிய வீச்சையும், கனதியையும் கொடுக்க முயன்றிருக்கின்றார் என்பது இப்போதைக்கு ஆறுதலான விஷயம்.

வரவு

தமிழ் கற்பித்தலில் உன்னதம் ஆசிரியர் பங்கு
முனைவர் - கார்த்திகேச சிவத்தம்பி
வெளியீடு - உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம் C.P.T - Campus சென்னை - 600113. இந்தியா.
விலை - ரூபா 20.00

நிலம் (இதழ் 03) கவிதைகளுக்கான காலாண்டு இதழ்

வெளியீடு ஆசிரியர் நிலம் 87, வியாசர் வீதி தோணிக்கல், வலுனியா
விலை - ரூபா 70.00

நீவகத்து ஊமைகள் கவிதைத் தொகுதி
க. முரளிதரன்
வெளியீடு அந்தனி ஜீவா மலையக வெளியீட்டகம் த.பெ.இல. 32 கண்டி.
விலை - ரூபா 55.00

பொறியில் அகப்பட்ட தேசம் கவிதை மட்டுமல்ல!

பொறியில் அகப்பட்ட தேசம் எனும் தலைப்பில் மு.பொ. எழுதிய நெடுங் கவிதைத் தொகுப்பு கடந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை இராமகிருஷ்ணமிசன் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

அங்கு உரையாற்றிய செல்வி திருச்சந்திரன்.

'இது அரசியல் கவிதை என்ற வகையில் எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானது. விடுதலை வாதம், விடுதலை இயக்கம் மனித உரிமை போன்றவற்றை கவிதை ஊடாகச் சொல்லும் ஒரு காவியமாக இது எனக்குப் படுகின்றது. இங்கு அரசியல் மயமாக்கப்பட்டது என்று கூறும் போது இலக்கியம், காவியம், புனைகதை என்று கூறப்படுகின்றவை போன்ற எல்லாவற்றையுமே ஒரு அரசியல் தளத்திற்கு இழுத்துக் கொண்டு வந்து தன்னுடைய கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் என்னை மிகவும் கவர்ந்தததாக இருக்கின்றது.

வரலாற்றில் செப்.11 என்பது தற்போது உலக அரங்கில் ஆதிக்க எதிர்ப்பு பற்றிய அனைத்தும் சார்ந்த அரசியல் தேடலுக்கும் ஒரு பூடகமாக தற்போது அமைந்திருக்கின்றது. The matter for Human Rights Violacene என்று சொல்லிய அளவிற்கு செப்.11 எங்களை மனம் சார்ந்து உடல் சார்ந்து இலக்கிய

வடிவங்கள் பெற்று பழமொழிகள் கூட அதற்கு தோற்றுவிக்கப்படும் அளவிற்கு எங்களின் மத்தியில் ஒரு பெரிய விடயமாக இப்போது கணிக்கப்படுகின்றது.

இதுவரை காலமும் அமெரிக்க மேலாதிக்கத்திற்கும் அமெரிக்க ஆணாதிக்கத்திற்கும் இப்படி ஒரு சவாலும் எதிர்ப்பும் தோன்றவில்லை. அதாவது செப்.11 என்ற அந்த தினம் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்திற்கும் ஆணவத்திற்கும் சவாலான ஒன்று. இச்சம்பவத்தை கவிதைப் பொருளாகக் கொண்ட மு.பொ பல விடயங்களை எமக்கு அளித்திருக்கின்றார். இதை ஒரு கவிதை என்று மாத்திரம் சொல்ல முடியாது.' என்று அவர் தெரிவித்தார்.

பொறியில் அகப்பட்ட தேசம் பற்றிக் விமர்சன உரையாற்றி விக்கனேஸ்வரன்.

'தான் வாழும் சூழல் பற்றி, அதன் போக்குகள் பற்றி எந்த அக்கறையும் அற்று தனது நலன்களில் மட்டுமே குறியாக இருக்கின்ற ஒரு தேசம் பொறிக்குள் அகப்படுவதிலிருந்து தப்புவது கடினமே. தான் செய்வற்றை சரியென்றும், அதுவே உலகப் பொதுவான தர்மம் என்றும் கருதும் நிலையில் ஒரு தேசம் வாழத் தலைப்பட்டால் தனது செயல்கள் பற்றிய மீளாய்வு செய்ய அது தயாரற்றிருந்தால், அது தன்னுடைய அறியாமை இருளை அகற்றுதல்

சாத்தியம் இல்லை.

செப்.11ம் திகதி நடைபெற்ற உலகைக் குலுக்கிய சம்பவமான அமெரிக்க உலகச் சந்தைக் கோபுரங்கள் தாக்கப்பட்ட சம்பவம், ஒரு எதிர்பார்க்க முடியாத, தற்செயல் சம்பவம் அல்ல. அது அமெரிக்காவின் மூன்று நான்கு தசாப்தகால செயற்பாடுகளுக்கு எதிராக நிகழ்த்தப்பட்ட நிச்சயம் எதிர்பார்த்திருக்க வேண்டிய ஒரு தாக்குதல் என்றும்,

செப்.11 நிகழ்வு தொடர்பாக பல கட்டுரைகள் வெவ்வேறு விதமான விபரங்கள், செய்திகள், படைப்புகள் இப்போதெல்லாம் வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவற்றில் அமெரிக்காவினால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடையேயிருந்து வெளிவந்த படைப்புகளில் பலவும் இந்தச் சம்பவத்தால் புளூதரங்கிதம் அடைவதாகவே, அடிமந்திருக்கின்றன. அதில் ஒரு நியாயத்தன்மையும் உண்டென்ற போதும் கவிஞர் மு.பொ.வின் இக்கவிதை அப்படி அமையவில்லை.

'நான் உன்னை நோக்கி ஓடி வருகிறேன்

எங்கள் இணைவு இப்பூத்ததை வோகவ்வி எறியாதா?

என்று கேட்டு பயங்கரவாதப் பூத்ததை ஒழிப்பதில் ஐக்கியப்பட்டு நிற்கத் தயாரென அறிவிக்கின்றது', என்றும் தெரிவித்தார்.

THIRD EYE
SEVENTH ISSUE
PUBLICATION OF THE 'SANGATHAM'

உயிப்பு (7வது மூச்சு) கலை இலக்கியச் சமூக அரசியல் இதழ்
தொட்புகளுக்கு உயிப்பு இல: 31, காசல் வீதி கொழும்பு - 04
விலை: 20.00

நிகழ்வுகள்

வரணி

92

வது உலக மகளிர் தினத்தினை முன்னிட்டு பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிலையத்தினால் வெளிநாடுகளுக்கு பெண்கள் செல்வதும், அதனுடன் இணைந்த பிரச்சினைகளும் தொடர்பாக 11ம் திகதி கலந்துரையாடல் ஒன்று நடைபெற்றது.

அங்கு, வெளிநாட்டிற்கு பெண்கள் வேலை வாய்ப்புப் பெற்றுச் செல்வது தொடர்பாக பேசிய பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிலையத்தினைச் சேர்ந்த தரங்கா டி சில்வா, அப்பிரச்சினைகளை கீழ்வரும் ஐந்து பகுதிகளாகப் தனது கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்.

1. இலங்கையின் அரசாபற்ற நிறுவனங்களும், ஊடகங்களும் பெரும்பாலும் மத்தியகிழக்கு நாடுகளில் தொழில்புரிகின்ற பெண்கள் தொடர்பாகவே அதிக அளவிலே பேசுகின்றன. ஆய்வுகளை வெளியிடுகின்றன. ஆனால், ஐரோப்பிய நாடுகளில் பெண்கள் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகள் பற்றி எதுவும் தெரிவிப்பதில்லை. ஐரோப்பிய நாடுகளிலே பெண்கள் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகளுக்கு பெரும்பாலும் நிற வேறுபாடே காரணமாக அமைகின்றது. இதனால் இவர்கள் தாழ்த்தப்படுகின்றார்கள். இகழ்ச்சிக்கு உள்ளாக்கப்படுகின்றார்கள். மத்திய கிழக்கில் ஏற்படுகின்ற உடல் ரீதியான தாக்கங்களை விட ஐரோப்பிய நாடுகளில் உளவியல் ரீதியாக நிறையவே தாக்கங்களுக்குப் பெண்கள் உள்ளாகியிருக்கின்றார்கள்.

2. மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் இருந்து திரும்பி எமது விமான நிலையத்தினை அடைகின்ற பெண்கள் ஏனைய பயணிகளுக்கு கொடுக்கப்படுகின்ற வரவேற்பினை விட வித்தியாசமான முறையில் தான் இவர்கள் பார்க்கப்படுகின்றார்கள்.

உதாரணமாக, மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் இருந்து வருகின்ற பெண்களே உங்களை வரவேற்கிறோம் என்ற பல விளம்பர பலகைகள் காணப்படுகின்றன. இதற்குப் பல காரணங்கள் இருந்தாலும் மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் இருந்து வருபவர்களை வித்தியாசமான மனிதர்களாகவே

கிழக்கு நாட்டிலே மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. இதைக் கேள்விப்பட்ட பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டினர், அதற்கு எதிராக நாடுதழுவிய ரீதியில் எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களை ஆரம்பித்தனர். இதன் காரணமாக பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டு அரசு உடனடியாக அந்த நாட்டின் தொடர்பு கொண்டு

ராலயம் பாதுகாப்பு இல்லங்களை அங்கு உருவாக்கி இருக்கிறது. இந்த இல்லங்களில் கூட எங்களது இலங்கைப் பெண்களுக்கு எந்தப் பாதுகாப்பும் கிடையாது. இந்தத் தூதுவராலயங்களில் பணிபுரிகின்ற எங்களது நாட்டைச் சேர்ந்த ஊழியர்கள் அங்கு வரும் பெண்களை

இதன் பின்னர் மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு வேலைவாய்ப்பு பெற்றுச் சென்று பலவித கஷ்டங்களையும் அனுபவித்து வந்த ரஞ்சனி, பாத்திமா, சிகாரா, என்ற மூன்று பெண்கள் தங்களது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டனர்.

மூவரினதும் அனுபவங்கள் பகிரப்பட்ட பின்னர் அவை தொடர்பான கலந்துரையாடல் ஒன்று நடைபெற்றது. இக்கலந்துரையாடலில் ஒருவர் கேட்டார்:

பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகிறீர்களாயின் எதற்காக திரும்பித் திரும்பிச் செல்கிறீர்கள்? ஆடம்பர வாழ்க்கையை விட்டு விட்டு இங்கேயே வாழலாம் தானே என்று தெரிவித்தார்.

அதற்குப் பதிலளித்த பெண்மணி ஒருவர், பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கும் பெண்களுக்கு நிவாரணம் என்ன என்பது பற்றித் தான் நாம் யோசிக்க வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு வெளிநாடு போவதில் பிழை பிடிப்பது நியாயமில்லாதது. அவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கைக்காகவே செல்கின்றார்கள் என்றும் தெரிவித்தார்.

இன்னொருவர் இது பற்றிக் கருத்துத் தெரிவிக்கும் போது, இலங்கையின் பொருளாதாரத்திற்கு முண்டு கோலாக இருப்பது அந்நியச் செலவாணி வருமானம், பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில், சுதந்திர வாதக வலயம் ஆகிய மூன்றுமே ஆகும். இங்கு வேலை செய்பவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் பெண்களாகவே காணப்படுகின்றனர். இப்பெண்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வைக் காணுவதற்குக் கூட அரசு தயாராக இல்லை என்று தெரிவித்தார்.

திரும்பத் திரும்ப மத்தியகிழக்கிற்கு செல்வது ஏன்?

நோக்கப்படுகின்றார்கள்/ கணிக்கப்படுகின்றார்கள்.

அதை விட இங்கிருந்து மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு செல்வதற்கு முயற்சி செய்யும் போது அவர்களுக்கு தனியான விஸா புத்தகங்கள் தொடங்கி விமான ரிக்கற்றுக்கள் பெறும் போது கூட வித்தியாசமான முறையிலே தான் கணிக்கப்படுகின்றார்கள்.

3. மத்திய கிழக்கு நாட்டிலே தொழில் புரிகின்ற பெண்களை மனித நேயத்தோடு, மனித உணர்வோடு நோக்குவது கிடையாது.

உதாரணமாக, பிலிப்பைன்ஸ் நாட்டினைச் சேர்ந்த சாரா என்கின்ற பெண் மீது அவர் செய்யாத குற்றத்திற்காக அவர் வேலை செய்த மத்திய

தண்டனையில் இருந்து அவரை விடுவிக்க முற்பட்டது.

ஆனால், இலங்கையின் நிலை அப்படி அல்ல. இதே காலகட்டத்தில் இலங்கையைச் சேர்ந்த 19 வயது சித்தி என்ற பெண் மத்திய கிழக்கு நாடு ஒன்றில் செய்யாத குற்றத்திற்காக மரண தண்டனையாக துப்பாக்கியால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். ஆனால் அதற்கு எதிராக இலங்கையில் எந்த உணர்வலையும் தோன்றவில்லை.

4. மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் பெண்கள் வேலை செய்யும் பொழுது அவர்களுடைய எஜமானர்களால் பல்வேறு பிரச்சினைகள், சிக்கல்கள் ஏற்படுத்தப்படுகின்றன. அப்படியான பெண்களுக்காக இலங்கைத் தூதுவ-

முழு மலையக சமூகம் பற்றியும் ஆயும் ஒரு நூல்!

நிர்மா

தமிழ் எழுத்துலக ஆர்வலர்களுக்கும், வரலாற்றை மீட்டிப் பார்ப்போருக்கும் விருந்தாக அமைந்த ஓர் நிகழ்வாக பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம் எழுதி இரண்டாவது பதிப்பாக வெளியிட்ட "இலங்கை இந்திய வரலாறு" எனும் நூல் அமைந்துள்ளது.

முன்னேற்றங்களின் எடுத்தியம்பல் வரலாற்றை நாகீர முன்னேற்றம், சுற்றவற்றை மற்றவர்களுக்கு பரவச்செய்தல் கல்வியின் நோக்கம். அந்தவகையில் இந்நூல் மலையக மக்களின் வரலாற்றை ஆய்வு செய்வதற்கு மிகுந்த பயனளிப்பதுடன், சமூக சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தவும், மலையக சமூகம் பற்றிய ஆய்வுகளின் பற்றாக்குறையை நிவர்த்தி செய்யவும் உதவுகிறது. 1989ல் வெளியிடப்பட்ட முதற்பதிப்பு ஆயிரம் பிரதிகளும் முடிவடைந்தது போல் இதற்கும் நல்ல வரவேற்பு கிடைக்க வேண்டும் என்றதுடன் இலங்கையின் இலவச கல்விச் செயற்பாடுகள் பற்றி சிரிப்பும், சிந்திப்பும் ஊட்டத்தக்க வகையில் வெளியீட்டுரையை நிகழ்த்தினார் பேராசிரியர் மா.செழக்கையா.

நூல் உள்ளடக்கத்தை எடுத்துரைத்த வாமதேவன், பின்னடைந்துள்ள மலையக சமூகம் பற்றிய ஆய்வுகள் வேண்டும். அவ்வாய்வுகள் சிறந்த முடிவுகளைத் தரவேண்டும். இவற்றை வைத்து மலையகம் தொடர்-

பான செயற்திட்டங்களை அரசியல்-வாதிகள் வகுக்க வேண்டும். மலையக முழு சமூகத்தையும் சார்ந்த அதாவது 80% தோட்டத் தொழிலாளர்களையும், 20% இந்திய வம்சாவளியினரையும் பற்றிய ஆய்வு தொடர்பாக தமிழில் வெளிவந்துள்ள ஓரே ஒரு நூல் இதுவாகும் என்றார்.

டொனமார் யாப்பு, பூநீமா-சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தினால் மலையக சமூகத்தினருக்கு ஏற்பட்ட நிலைபற்றிக் கூறியதுடன் சகலமட்டத்தினருக்கும் விளங்கக்கூடிய வகையில் எளிமையாக முறையில் பரவலாக எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆயினும் ஆழமாக அணுகப்படவில்லை என்றார். கல்வி, மருத்துவம், சுகாதாரம் பற்றியும் பேராசிரியர் சந்திரசேகரன் எழுதவேண்டுமெனவும் வாமதேவன் வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

மலையக மக்கள் தொடர்பாக இலங்கையும் இந்தியாவும் ஒப்பந்தங்களை மேற்கொண்டனவேயன்றி மலையக மக்களுடைய பிரதிநிதிகள் எவருடனும் கலந்தாலோசிக்கவில்லை. அத்துடன் பிரசா உரிமைச் சட்டம் தொடர்பான குடியியல், அரசியல் விடயங்கள் மலையக சமூகத்திற்கு வழங்காமல் இலங்கை இந்திய அரசுகளின் கிடையிலே பரிமாறப்பட்டதே தவிர மலையகப் பிரதிநிதிகள் சம்பந்தப்படுத்தப்படவில்லை. டொனமார் யாப்பு வாக்குறுதிகள் காற்றில் பறக்க விடப்பட்டன என வி.கி.தமிழ்மாறன் பேசுகையில் குறிப்பிட்டார்.

இருபதிற்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதிய நூலாசிரியர் ஏற்புரையில் கூறும்போது 1970 காலப்பகுதியில் இந்நூலை எழுதத் தூண்டியவர் பேராசிரியர் செல்வநாயகம். ஆனால் தூண்டல் துவங்கலான வேளை அவர் இல்லாதது துக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. தலைநகரங்கள் மாறியதை வரலாறு சொல்கிறதே தவிர தமிழர்களைப்பற்றி குறிப்பிடவில்லையாதலால் நீ அதைப்பற்றி எழுத வேண்டும் என பேராசிரியர் செல்வநாயகம் தூண்டினார். பெருந்தோட்டத் தொழிற்சாலை உருவாகுவதற்கும் புகையிரதம், வங்கி, காட்டுறுதி போன்ற தொழில்கள் அபிவிருத்தியடையவும் காரணமானவர்கள் மலையக மக்களே எனவும், ஓர் சமூகம் முன்னேற வேண்டுமானால் ஆராய்ச்சியே அதற்கு வழிவகுக்கும்.

எனவே பல்துறைசார் வரலாறு எழுதப்படவேண்டும். 21ம் நூற்றாண்டிற்கு ஏற்ப முன்னேற வேண்டுமானால் இத்தகைய வரலாற்று நூல் தேவை. அதற்கமையவே இந்நூல் எழுதப்பட்டது எனத் தெரிவித்தார். இலங்கையின் எழுத்தறிவுற்ற 15% மக்களில் பெரும்பான்மையானவர்கள் மலையகத்தவர் எனவும் தனது வேதனையை வெளிப்படுத்தினார். மலையக மக்கள் முன்னணித் தலைவர் பொ.சந்திரசேகரனின் சார்பில் நவரத்தினமும், சட்டத்தரணி சமசீனும் வாழ்த்துரையை வழங்கினார்கள்.

படையினர் மட்டுமல்ல....

சர்வதேச மகளிர் தினத்தை யொட்டிய நிகழ்வொன்று சென்ற 10ம் திகதி தமிழ்ச்சங்க துணைத் தலைவர் சற்சொருபவதி தலைமையில் தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது.

இவ்வைபவத்தில் நாவல திறந்த பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் உமா குமாரசாமி பெண்களும் உயர் கல்வியும் என்ற பிரதான தலைப்பில் மூன்று உப தலைப்புகளை கருத்திலெடுத்து உரைநிகழ்த்தினார்.

- 1) உயர் கல்வியியல் பெண்களின் எண்ணிக்கை, (ஆண்களுடன் ஒப்பீட்டு ரீதியில்)
- 2) என்ன தொழில், எந்த மட்டத்தில் வசதி வாய்புகள் பெண்களிற்கு கிடைக்கின்றன. (ஒப்பீட்டு ரீதியில் ஆண்களுடன் என்னவகைத் தொழிலில் எவ்விதத்தில் ஈடுபடுகின்றனர் என்பதாகும்)
- 3) உயர்மட்டத்தில் பெண்களின் எண்ணிக்கை குறைவிற்கான காரணம் என்ன? (முகாமெத்துவத்திலும், தீர்மானமெடுப்பதிலும், என்ன சதவீதத்தில் ஈடுபடுகின்றனர். இதில் பெண்களின் பங்களிப்பு வீழ்ச்சிக்கான காரணம் என்ன?)

இவற்றை மேற்கோள்காட்டி இன்றைய காலப்பகுதியில் பெண்களின் பல்துறைசார் பங்களிப்பும், அவற்றில் அவர்களின் வீழ்ச்சிக்கான காரணத்தையும், தொடர்ந்தும் பெண்களின் பாதிப்புகள் தொடர்பானவற்றையும் புள்ளி-விபரங்களுடன் மிகத்தெளிவாக எடுத்துக் காட்டினார். உளவள ஆலோசகர் கெர்சி சண்முகம் 'போரின் தாக்கத்தில் பெண்கள்' எனும் தலைப்பில் உரையாற்றினார்.

அதுபற்றிய விவரிப்பைத் தொடர்ந்து தனது சேவைக்காலப் பகுதியில் பலபகுதிகளிலும் ஏற்பட்ட அனுபவங்களை கெர்சி சண்முகம் பகிர்ந்து கொண்டார். சபையோரின் வினாக்களுக்கும் இவர் விடையளித்தார். முக்கியமான விடயமொன்றையும் பின்வருமாறு சுட்டிக்காட்டியிருந்தார். தமிழ்ப் பெண்களைப் பொறுத்தவரையில் படையினரால் மட்டுமே அவர்கள் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உள்ளாக்கப்படவில்லை. சமூகத்தில் உள்ள ஏனையவர்களாலும் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள். இதற்கு உதாரணமாக, தனக்குத்தெரிந்த ஓர் சம்பவத்தையும் எடுத்துக் கூறினார். அதாவது சிறுவயதிலேயே தாயை இழந்த ஓர் சிறுமியை பராமரித்து வந்த அம்மப்பாவே முறையானவரே அச்சிறுமியை மிரட்டி தொடர்ந்து பாலியல் துன்புறுத்தலுக்கு உள்ளாக்கியதாகவும், குறித்த சிறுமி மூலமே இவ்விடயம் வெளிவந்ததாகவும் தற்போது அச்சிறுமி சரும நோய்க்கு உட்பட்டிருப்பதாகவும் கூறினார்.

கணவனை இழந்த பின் வறுமைக் கோட்டிற்குள்பட்டிருந்த ஒரு பெண் அயராது தன் முயற்சியால் வறுமை நிலையில் இருந்து மீண்டிருப்பதையும் முயற்சிக்கு உதாரணம் காட்டிப் பேசினார். அரசியலில் பெண்கள் பங்குபற்றத் தயங்குகிறார்கள், இல்லை எனும் தலைப்பில் விவாதமும் இடம் பெற்றது.

என்றும்விவாத வகையில் மகளிர் தினத்தில் ஆண்களும் சமமான அளவில் கலந்து கொண்டது தமக்கு மகிழ்ச்சி அளிப்பதாக நிகழ்ச்சி ஏற்பாட்டாளர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

திருமாவளவன்

இயந்திரங்களின் கரும் இரைச்சல் டக்கென அடங்கிப்போகுது.

தகரக் கொட்டகைக்கு மேலை சோணாவரியாக பெய்த கொட்டு மழை சட்டென்று நின்றுவிட்டது போல நிசப்தம்.

பள்ளிக்கூட நாளையில இடைவேளை எப்ப வருமெண்டு மனசு காத்துக் கிடக்கும். மணிச்சத்தம் கேட்டதுதான் தாமதம் அரைக்காச்சட்டை பொக்கட்டுக்குள்ள அடைஞ்சுவைச்ச ரப்பந்தை எடுத்துக் கொண்டு மைதானத்திற்கு ஓடுவம். இடைவேளைக்கான பத்து நிமிடத்தில் ஒரு ஆட்டம் விளையாடி முடிச்சிடுவம். ஒரே கும்மாளந்தான்.

இப்பவும் அது போல ஒரு குட்டிச் சந்தோசம். வேலை நேரத்தில் தூசியும் வேர்வையும் சேந்து பிசுபிசுத்து ஒட்டி உடம்பெல்லாம் அரிப்பெடுக்கும் 'பெரிய அரியண்டமாயிருக்கும்'. அதுகூட எங்கையோ தொலைஞ்சுவிட்ட மாதிரி புத்துணர்வு ஆஹா.

தொடந்து பத்து மணித்தியால வேலைக்கிடையில கிடைக்கிற இந்த கால்மணித்தியால ஓய்வு எவ்வளவு அருமை.

கழுவுற அறைக்குப் போய் கையளை அலம்பி கொஞ்சம் குளிந்த பச்சைத் தண்ணியை ஏந்தி முகத்திலை ஏறிஞ்ச அதிண்டை சிலிர்ப்பை கொஞ்சம் ரசிச்ச அனுபவிச்ச சுவரில் தொங்கிற துடைக்கிற பேப்பரை இழுத்து அளவுக்கு கொஞ்சம் பெரிசாய் கிழிச்ச முகத்தை அழுந்தத் துடைச்ச ஓய்வறைக்குள்ளை நுழையிறன்.

அங்கை வழமையைப்போல சாப்பாட்டு பொட்டலத்தோட கூட்டம் தொடங்கியிட்டுது.

கனடாவிலை வேலையும் வெதரும் ஒருமாதிரி எண்டு சொல்லுவினம். எப்ப வெதர் மாறும் எண்டு தெரியாது. அதைப்போல வேலை எப்ப போகும் எண்டும் தெரியாது. எந்த நிமிசத்திலையும் நிலமை மாறலாம்.

இங்கை வந்த நாலு வரியத்திலை இது எனக்கு நாலாவது வேலை. கடைசியாய் வேலையில்லாமல் போனதுக்குப் பின்னாலை ஒவ்வொரு சினேகிதனாய் போன் பண்ணி எங்காவது வேலை கிடைக்குமோ எண்டு விசாரிச்சன்.

ஒவ்வொரு நாளும் காலமை வெளிக்கிட்டு பின்னோம் மட்டும் தொழில்சாலை ரெஸ்ரோரன்ட் எண்டு அலைஞ்ச களைச்சப்போனன். ஒண்டும் சரிப்பட்டுவரவில்லை.

திடீரெண்டு ஒருநாள். சினேகிதன் ஒருத்தன் தான் வேலை செய்யிற இடத்திலை ஆட்களை எடுக்கினம். வா எண்டு கூட்டிக்கொண்டு போனான். அப்பதான் சொன்னான் இது யூனியன் பக்டரி. பல்லைக் கடிச்சக் கொண்டு மூண்டு மாதம் நிண்டு பிடிச்சால் பேமண்ட் ஆக்கிப் போடுவாங்கன். அதுக்குப் பிறகு உன்னை அசைக்கலாது. வேலை கூட ஒரு மூண்டு நாலு மாசத்துக்குதான் கஸ்டம். பிறகு பழகிடும்.

அவன் சொல்லச்சொல்ல எனக்கு சந்தோசமாய் இருந்திச்ச.

இப்ப இங்கை வேலை கிடைச்ச இரண்டுமாசம் முடிஞ்சுபோச்சு. முக்கால்வாசியும் எங்கடை ஆட்கள். ஒண்டுரண்டு வடஇந்தியாக்காரர். கொஞ்சப்பேர் சீனாக்காரர். நாங்கள் அவையளைப் பற்றி கதைக்கயிக்க

கன்காலமாய் வேலை செய்யிறார். தம்பி தம்பியெண்டு என்னோடை நல்லாய் கதைக்கிறவர். அவரைக் கேட்டால் சொல்லுவார். ஒருநாள் கதையோடை கதையாய் அவரிட்டை கேட்டேன். தம்பி. நீ இங்கை வேலைக்கு

அழுதிருக்கிறார். டொக்டர் என்ன சொன்னவர் எண்டு கேட்டன்.

'இனி என்ன. எல்லாம் முடிஞ்சு போச்சு. மூலைக்கண்டு மாவுக்கு கீழை சார்மனைக் கட்டலை போட்டிட்டு போய்சேருற நாளை எண்ணவேண்டினதுதான்'

'பெடியள்ளை நாலெண்டால் ஆயிமிலை நாப்பதாவது விழுந்திருக்கும்.'

'என்ன நாப்பதோ. அப்ப அம்மாவுக்கு நல்ல பாடந்தான்.'

இப்பிடித்தான் கதையன் நடக்கும். ஊரிலை நடக்கிற சாவுகள்தான் இவையிண்டை பொழுதுபோக்கு. இதைவிட்டால் அடுத்தது கார்.

'டேய் உதயன் ஒரு டொய்ட்டா கொறிலா எடுத்திருக்கிறான் பாத்தனியா? டீத்தவுசன் மொடல்' எண்டு கதை தொடங்கும்'

இதையும் விட்டால் செக்ஸ். செக்ஸ்! செக்ஸ்!

கதையன் ஆரோக்கிய-மாயிருந்தால் செக்ஸ் நல்ல விசையந்தான். ஆனால்

அவன் இன்னாற்றை மனுஷியோடை படுத்தான். அவன் முந்தி இன்னாரோடை படுத்தான். அவளின்டை அது.

இப்படிதான் கதையன் போகும். அருவருக்கும். இவங்களுக்கு வைச்சிருக்கிற காரும் பொம்பிளையும் ஒண்டுதான். பேச்சும் வர்ணனைகளும் வித்தியாசமில்லாமல் ஒரே மாதிரிதான் இருக்கும். இரண்டும் வைச்சிருக்கிற விசயமெண்டுதான் இவங்கள் நினைக்கிறாங்கன்

இண்டைக்கு வேடிக்கை என்னவெண்டால் புதிசாய் ஒரு விசயம் கதைபடுகுது. வலு விறுவிறுப்பாய். அடுத்த கிழமை யூனியன் கூட்டமாம். தலைவராய் இருந்தவர் மொன்றியாலை விட்டிட்டு தொரன்ரோ இடம் மாறி போட்டாராம். அவற்றை இடத்துக்கு புதிசாய் ஓராளை போடவேணும். இதையும் விட இன்னும் இரண்டு இடம் காலியாக் கிடக்காம். இப்ப ஆரைப் போடுறதெண்டுதான் கதை நடக்குது.

தலைவர் பதவிக்கு எங்கடை ஒண்டைப் போடுவம். மற்ற இரண்டிலை ஒண்டை மற்றாக்களுக்கு விடுவம்

'இங்கை முக்காவாசிக்குமேலை நாங்கள் வேலைசெய்யிறம். ஏன் மற்றவைக்கு விடவேணும். மூண்டும் எங்கடையத்தான் போ வேணும்'

வலு காட்டமான குரல் யாரும் மறுத்துபேச இடமில்லாத அளவுக்கு உறுதியான தொனிப்பு. கொஞ்ச நேரம் ஒருத்தரும் கதைக்கயில்லை. எனக்கு ஏதாலும் சொல்லவேணும் போலை இருந்திச்ச. ஆனால் கதைக்கக் கூடாது எண்டு தெரியும். வாயை மூடிக்கொண்டிருக்கிறது தான் புத்திசாலித்தனம். மெதுவாய் என்றை சாப்பாட்டை குடாக்கிக் கொண்டு ஓரமாயிருந்து சாப்பிடத் தொடங்கினன்.

'டேய் தலைவராய் குமாரைப் போடுவம் அவெண்டால் நல்லாய் வாதாடுவான்.'

'தலைவர் பதவிக்கு போடுறதெண்டால் நல்லாய் பிரஞ்சும் இங்கிலிசும் தெரிஞ்சிருக்க வேணும். இல்லாட்டி போயிருந்து கோப்பி குடிச்சிட்டு வரத்தான் சரி.'

'ஏன் பகல் ஸிட்டிலை வேலை செய்யிற ஜோன்சன் பறவாயில்லை. நல்லாய் இங்கிலிசும் கதைப்பான். கொஞ்சம் கொஞ்சம் பிரஞ்சும் விளங்கும்.'

'ஓமோம் நல்லாயிருக்கும். இப்பவே ஆன் சரியான பந்தம். பிறகு சொல்லவேணும்.'

ஆண்ட பரம்பரைகள்

சப்பட்டையன் எண்டுதான் கதைப்பம். இப்பிடி ஒவ்வொரு நாட்டுக்காரருக்கும் ஒவ்வொரு பட்டப்பேர் வச்சிருக்கிறம்.

நான் வேலைக்குப் போன எல்லாத் தொழில்சாலையிலையும் இப்பிடித்தான் நிலமை. எங்கை போனாலும் மூண்டாம் உலகநாடுகளிலை இருந்து வந்த அகதிகள்தான். எங்களைத்தான் அடிப்படைச் சம்பளத்துக்கு பிடிக்க முடியுது. நினைச்ச நேரம் நிப்பாட்ட முடியுது. சில சமயத்தில் இதுவொரு பண்டமாற்று வியாபாரமோ எண்டும் யோசிச்சப் பாக்கிறான்.

வந்து எத்தினை மாதம் எண்டு திருப்பிக் கேட்டார். ஏனக்கு ஏன் கேட்கிறார் எண்டு விளங்கயில்ல. கிட்டத்தட்ட இரண்டு மாசமாச்சு எண்டன்.

'அப்ப உனக்கும் இரண்டு மூண்டு கிழமையிலை பிலியில்லாமல் போகுமெண்டார்' நான் திகைச்சப்போய் அவற்றை மூஞ்சையைப் பாத்தன் ஒரு நக்கல் கிரிப்புச் கிரிச்சார். நான் பகிடிக்கு சொல்லுறார் எண்டு நினைச்சு 'சும்மா பகிடி விடாதையுங்கோ அண்ணை எண்டன்'.

எண்டார். 'நெஞ்சுக் குழியில் காஞ்சர் வருத்தம் முத்திப்போய்ச்சு. இனி ஒண்டும் செய்யேலாதெண்டு டொக்டர் சொல்லியிருக்கிறார். அவ்வளவுதான். சரியாய் மூண்டு மாதத்திலை எல்லாம் முடிஞ்சுபோச்சு'

'நானும் சாவிண்டை நாட்களை எண்ணிக் கொண்டிருக்கிற காஞ்சர் வருத்தக்காரன் மாதிரி எப்ப எனக்கு பிலி இல்லாமல் போகும் எண்டு நாட்களை எண்ணிக்கொண்டு காலத்தை

இந்த நாடுகளிலையிருந்து எங்கடை நாட்டுக்கு ஆயுதத்தை விக்கிறதும் அங்கை சண்டையை நடத்தறதும் பிறகு அங்கையிருந்து அகதியளை இறக்கிறதும். அப்பிடித்தான் நினைக்கத் தோணுது.

நான் வேலைக்குச் சேர்ந்து ஒருமாதம் கழிஞ்சிருக்கும். அண்டைக்கொரு வெள்ளிக்கிழமை. மூலையிலை நிண்டு இரண்டு பேர் குசுகுசெண்டு கதைச்சக்கொண்டு நிண்டிச்சினம். முகம் வாடிச் சோர்ந்துபோய் இருந்திச்ச. நான் வேலைக்கு சேருறத்துக்கு ஒருமாசம் முதல்தான் அவையும் சேர்ந்தவை. என்னவோ ஏதோ மனசுக்கு கஸ்டமாக்கும். பாவமெண்டு நினைச்ச விசாரிச்சன்.

இங்கை வேலை பிலி இல்லையாம். அடுத்தகிழமை வேலைக்கு வரவேண்டாம் எண்டு போமன் சொன்னவனாம்.

அவையிண்டை கதையைக் கேட்க பாவமாயிருந்திச்சது. இன்னொரு பக்கம் என்னையும் நிப்பாட்டிப் போடுவாங்களோ எண்டு பயமாயும் இருந்திச்ச.

அடுத்த கிழமை அவையைக் கானயில்லை. புதிசாய் இரண்டுபேர் வந்திருந்திச்சினம். எனக்கிது புதினமாய் கிடந்திச்ச. வேலை பிலி இல்லாட்டி எப்பிடி புதிசாய் ஆட்களை எடுப்பினம்.

சந்திரன் அண்ணை

'தம்பி இது யூனியன் பக்டரி மூண்டு மாசம் கழிஞ்சுதெண்டால் நீங்கள் பேர்மனன்ட் ஆகிவிடுவியன். பிறகு நீங்கள் யூனியன் மெம்பர். உங்களை நினைச்சபடி கொம்பனி நிப்பாட்டேலாது இங்கை வேலை செய்யிறதிலை முக்காற் பங்கும் எங்கடை ஆட்கள்தான். எங்கடையாட்களுக்கு அடுத்தவனுக்கு விட்டுக் குடுக்கிற பழக்கமும் இல்லை. யூனியன் கொமிட்டியிலை முழுதும் எங்கடை ஆட்கள்தான் இருக்கினம். அதாலை பக்டரி நிர்வாகம் பயப்படுகிது. புதிசாய் ஆட்களை எடுத்துப்போட்டு மூண்டுமாதம் முடிய முன்னம் நிப்பாட்டிப்போடும். நீங்களும் நிரந்தர வேலையெண்ட கனவோடை ஓடியோடி வேலை செய்வியன்.'

எனக்கு இப்ப எல்லாமே புரிஞ்சுபோச்சு. என்றை அப்பாவைதான் நினைச்சப் பாத்தன். நான் அப்ப சின்னப் பொடியன். அவரை யாழ்ப்பாணம் பெரியாகுப்பத்திரியிலை சேர்த்திருந்தம். அவருக்கு ஏன்ன வருத்தமெண்டு கண்டுபிடிக்கயில்லை ஒவ்வொரு நாளும் மத்தியானம் நான்தான் அவருக்கு சாப்பாடு கொண்டு போவன். அண்டைக்கு அவற்றை முகம் கொஞ்சம் வாடிப்போயிருந்திச்சது நல்லாய்

ஓட்டிறன்'. ஒவ்வொரு முறையும் போமன் வரயிக்கை நாளைக்கிருந்து எனக்கு பிலியில்லாமல் போகுமோ எண்டு பயம் வருகுது.

ஒய்வறையிக்கை கூட்டம் வலு விறுவிறுப்பாய் போய்க் கொண்டிருக்கு. சுத்தியிருக்கிறவை எல்லாம் எங்கடை ஆட்கள்தான். எங்கடை சாப்பாட்டு வாசனை தோதுப் படுகிறதில்லையோ இல்லாட்டி தமிழிலை மட்டும் கசபுசா எண்டு கதைக்கிறதுதான் காரணமோ தெரியாது மற்ற நாட்டுக்காரர் ஒருத்தரும் இதுக்குள்ளை சேருற தில்லை. அவை எங்கயாச்சும் ஒருமூலை பார்த்து ஒண்டாயிருந்து கதைப்பினம்.

எங்கடையாட்கள் கூடுற கூட்டம் எண்டு சொன்னால் இங்கை எல்லாவிதமான உலக நடப்புகள் எல்லாம் கதைப்பினம் எண்டு நினைக்கப்படாது.

'மச்சான் நேற்று மன்னாரிலை பெடியன் அடிச்சதாம். பெடியள்ளை நாலுபேர் செத்ததெண்டு பிபிசி சொன்னது.'

'எத்தினை ஆயி விழுந்ததாம்!'

'அதைப்பற்றி ஒண்டும் சொல்லயில்லை.'

'அண்ணை நான் உலகத்தமிழர் ரேடியோவில் நியூஸ் கேட்டனான். ஆயிபிலும் கனசேதமாம்.'

மச்சான் ரையெல்லாம் கட்டி ரிப்பொர்பாகத் தான் கூட்டத்துக்கு போவார். அவர்கள் சொல்லுதுக்கெல்லாம் யெஸ்சேர். யெஸ்சேர் போடுவார். வலு சோக்காயிருக்கும்

'ஏன். இஞ்சையிருக்கிறார் எங்கடை மாஸ்டர். மாஸ்டரைப் போடுவம் படிச்ச மனுஷன்.'

'உந்த நக்கல்தானே வேண்டாம் எண்டுறது. என்னை விடுங்கோடாப்பா காலமை சிட்டிவை பாத்துப் போடுங்கோ.'

'இல்லை மாஸ்டர் நீங்கள் இருங்கோ.'

'வந்தால் வேலை. போனால் வீடு எண்டிருக்கிற மனுசன் நான். என்னை சோலியிலை மாட்டாதையுங்கோ. உது தோதுப்பட்டு வராது.'

'ஏன் குணம் அண்ணனைப் போடலாந் தானே.'

'ஓமோம். இப்ப போமன் வராத நாளையிலை அவனைத்தான் பொறுப்பாய் விடுகினம். அவன் தான் அடுத்த போமன் எண்டு பேச்சு நடக்குது.'

'அதுதான் மச்சான் பிரச்சனையே. போமனுக்காய் வாறதுக்காய் பந்தம் பிடிக்கத் தொடங்கிவிடுவார் எங்கடை கதை கந்தல்தான்.'

'நீங்கள் பிழையாய் நினைக்கிறீயன். யூனியனுக்கு தலைவராய் போட்டுவிட்டால் அவற்றை போமன் கனவு காலி.'

'ஓ! நீ அப்பிடயே வாராய்.'

பேச்சு ஒரு முடிவுக்கு வராமல் அங்கையும் இங்கையும் அலையது.

ஒண்டோடையும் ஒட்டாமல் இருந்த ஒருத்தன் அடக்கி வாசிச்சான் 'எங்கடை ஆட்களை போடுறதை விட மற்றவையிலை ஒருத்தனை போடலாம். அவன் சில வேளை மனிதாபிமானத்தோடை நடந்து கொள்ளுவான்.'

'ஏன் எங்களைப் பக்க மனுசராய் தெரியல்லையோ.'

நான் வந்த சிரிப்பை கொடுப்புக்குள்ளை அடக்கிக் கொண்டேன்.

'என்டாப்பா சதன் நல்ல பெடியன் உலக நடப்புகள் தெரியும். எல்லாரோடையும் நல்லாப் பழகிறான். அவனைப் போட்டால் என்ன?'

சுதன்ரை கதை வந்ததும் எல்லாரும் கம் எண்டு இருந்திட்டினம். ஒருநரும் மூச்சு விடயில்லை சிலவேளை மொளனம் சம்மதத்துக்கு அறிகுறியோ. ஆனால் அப்பிடயே தெரியல்லை இந்த அமைதி. மழை மூட்டங்கட்டின மாதிரி.

'ஏன்டா பேசாமல் இருக்கிறீயன். அவனைப்போடலாம் தானே?'

முதலிலை கேட்டவனே திருப்பியும் கேட்கிறான். ஏன்னும் மழை கொட்டயிலை. ஒருநற்றை முகத்தை ஒருத்தர் பார்க்கினம். இடைவேளை முடியிற நேரமாச்சு. ஒண்டுரண்டு பேர் எழும்பி நழுவுத் தொடங்கியிட்டினம்.

அது சரிப்பட்டு வராது.

முதலிலை மூண்டும் எங்கடையெத்தான் போடவேணும் எண்டு சொன்ன அதே குரல். அவர் சொன்னால் சென்னதுதான்.

யாரும் திருப்பி கதைக்கலாது ஆள் முந்தி பெரிசிலையும் இருந்தது எண்டு கேள்விப்பட்டிருக்கிறன்

இடைவேளை முடிஞ்சு மணியடிக்க கூட்டம் கலையது எந்தவித முடிவும் இல்லாமல்

ஒய்வறையை விட்டு திரும்பிக் கொண்டிருக்கயிக்கை அவரிடடை கேட்டன் ஏன் அண்ணை சுதாவைப் போட மறுத்தனியன் அவன் நல்ல பெடியன்தானே.

'உமக்கு முந்தியே தெரியுமோ அவனை?'

அவற்றை கேள்வியிலை சாதுவான சந்தேகம் தெரியது

'இல்லை முந்தித் தெரியாது இங்கை வந்தாப்பிறகு இரண்டொரு நாள் கதைச்சிருக்கிறன் நிறம்ப வாசிக்கிறான். நல்ல அறிவிருக்கு.'

அவனது பதில் அவருக்கு திருப்தியாயிருந்திருக்க வேணும். ஒரு நமட்டுச் சிரிப்போட சொன்னார்

'தம்பி அவன் ஊரிலை என்ரை அயல்தான். மற்றப் பகுதி. முந்தி ஈ.பி.யிலையும் இருந்தவன்.'

இதுக்கு மேல நான் என்னத்தைச்சொல்ல.

றையன் நதி நீள்வில்...

நீர்த்திவலையால் மேகத்தை அழைத்து வானத்தை தன் மடியில் வீழ்த்தியிருந்தது அந்த அருவி

வானம் கிறங்கிக் கிடந்தது அருவியின் அணைப்பில்.

மரங்களின் பச்சையம் வழிந்து கரை ஊறிக்கிடந்தது.

நுரைதிரள் பொங்கு பேரிசை நடுவே குன்றின்மீது நாம் நின்றோம்.

நகரம் மறந்துபோயிற்று தெருக்களும் மறந்துபோயிற்று அருவிக்காற்றுள் இயற்கைப்பட்டு நாம் நின்றோம் - இயந்திர வாழ்வின் இரைச்சல் உட்புகாதபடி.

வானவில்லும் நீரிறங்கிய அதிசயப் பொழுது! நிறம் கரைத்து அள்ளித் தெளித்தன நீர்த்துளி சிதறல்கள் - காற்றில் கரைந்தபடி.

றையன் நதி நீள்வில் ஒரு புள்ளியாய் உயிரிசை எழுப்பியது அந்த அருவி.

இரைச்சல் நீரிசைச்சல்-

நரம்புகள் சிலிர்த்த மறுத்தால் நீ மரத்துப்போன பிறவி என்பதுபோல.

என் கோடி நரம்புகளும் ஊரத் தொடங்கின. இயற்கையின் உலகில் கண்பொழுதேனும் வாழத்தடித்த என் இதயம் படபடப்பில் சிறகை அடித்து பறக்க மறுத்தது.

குன்றின் உச்சியில் உயிர்த்து நின்றோம். நகரத் தயங்கினான் என் நண்பி. சிட்டுக்குருவியின் விடுப்பாய் துருதுருத்தான் என் மகள்.

விடைபெற இயலா தயக்கம் தோய்ந்து குன்றின் வழியால் வழிந்து வந்தோம்.

குன்று அடிவாரம்! இப்போதும் அந்த ஒற்றை மீன் துள்ளிப் பாய்வதும் வீழ்வதமாய் போராடியது.

நாம் படகில் ஏறினோம் - மீண்டும் இயந்திர வாழ்வின் ஒற்றைத் தீவுக்கு!

-ரவி (சுவீஸ்)

சென்ற இதழ் தொடர்ச்சி.....

'பெண் எழுத்தாளர்' என்று முத்திரை குத்துவதில் உங்களுக்கு உடன்பாடு உண்டா?

ஏன் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடாது? நாம் என்ன எழுதுகிறோம் என்று அவர்கள் படிக்காமல் தூக்கிப்போடும் மனப்பான்மை மாறும் வரை அப்படியொரு பிரிவு இருப்பது நல்லதுதானே?

ராஜம் கிருஷ்ணன் என்ற பெண்மணி ஒரு எழுத்தாளர் என்றால் போதாதா? ராஜம் கிருஷ்ணன் என்ற பெண் எழுத்தாளர் - என்று ஏன் குறிப்பிட வேண்டும் என்பதுதான் என் கேள்வி?

நீங்கள் சொல்வதில் உண்மை இருக்கிறது. நான் மறுக்கவில்லை. ஒரு சமயம் 1975ல், பெண் எழுத்தாளர்கள் கருத்தரங்கு நடந்தபோது ஒரு பெண், எழுத்தாளராகவும் இருக்கிறார் - a woman is also a writer என்று நானே சொன்னதுண்டு. எனினும், ஒடுங்கிக்கிடந்த இடத்திலிருந்து கிளர்ந்து வரும்போது, ஒரு சிறப்பு வருகிறதல்லவா? இங்கே ஒரு விவரத்தையும் தெளிவுபடுத்த வேண்டும். தமிழ் நாட்டில் பெண்கள்தான் கதைகளை நிறையப் படிக்கிறார்கள். அதனால் பெண் எழுத்தாளர்கள் அவர்கள் மனசைத் தொடும்படியான 'கண்ணீர்'க் கதைகளைத்தான் எழுதவேண்டும் என்கிற மாதிரியான மூளைச்சலவையைச் செய்துவிட்டது உண்மை. இதற்கு, முன்பு பிரபல எழுத்தாளராகத் திகழ்ந்த 'லட்சுமி' சிறந்த உதாரணம். நாம் வித்தியாசமாகச் செய்ய முனைந்தால் மண்டையில் அடிப்பார்கள். 'இவள் எழுதுவது இலக்கியமே அல்ல' என்று விமர்சிப்பார்கள். இந்த மாதிரி எவ்வளவோ அநியாயங்களைச் சந்தித்து, போராடியாக நான் வெளிவந்திருக்கின்றேன் என்பேன்.

பெண்கள் அரசியலை மையமாக வைத்து அதிகம் எழுதுவதில்லை. அரசியல் நிருபர்களாகப் பரிணமிக்கவில்லை என்று ஒரு குற்றச்சாட்டு இருக்கிறது. இது சரியானதுதானா? 'வாஸந்தி' போன்றோர் அரசியல் நடவடிக்கைகளை வைத்து எழுதியிருக்கிறார்களே!

ஏன்? நான் எழுதிய 'வேருக்கு நீர்', 'ரோஜா இதழ்கள்' எல்லாம் முழுக்க அரசியலை அடிப்படையாகக் கொண்ட புதினங்கள் தாமே! நிருபர்களைப் பற்றிக் கேட்டீர்கள். இங்கு எந்தப் பத்திரிகை கட்சி சார்பில்லாமல் நடத்தப்படுகிறது. 'தினமணி' யைத் தவிர, சொல்லுங்கள்? எல்லா பத்திரிகைகளிலும் கட்சியின் ஆண்களின் ஆதிக்கம் தானே அதிகமாக உள்ளது? 'மங்கை' என்பது பெண்களுக்காக வெளியாகும் பத்திரிகை. ஆனால் அதில் வேலைபார்ப்பதும், எழுதுவதும் பெருமளவுக்கு ஆண்கள்... பிறகு நிலை எப்படி மாறும்? அந்தக் காலத்தில் கூட என் போன்றவர்கள் துணிச்சலாக, வித்தியாசமான கதைகளை எழுத முடிந்ததற்கு 'கலைமகள்' பத்திரிகையில் ஆசிரியராக இருந்த கி.வா.ஜகந்நாதனின் பெருந்தன்மை தான் காரணம். அவர் மேடை போட்டு, களம் அமைத்துக் கொடுத்ததால் தான் நான் முன்னுக்கு வரமுடிந்தது. அந்தப் பெருந்தன்மை இன்றைக்கு எங்கே இருக்கிறது?

மிருந்த அளவில் ஆராய்ச்சி செய்து, உழைக்கும் வர்க்கத்தினரை, ஒதுக்கப்பட்டவர்களைக் குறித்தான விழிப்புணர்வை உண்டாக்கும் வகையில் பல நூல்களை எழுதியிருக்கிறீர்கள் பராட்டுக்கள். ஆனால் அம்பை (எ.எஸ்.லக்ஷ்மி) என்ற எழுத்தாளர் 'Face behind the mask' என்ற திறனாய்வு நூலில் 'ராஜம் கிருஷ்ணன் வாசகர்களுக்குத் தேவையில்லாத விஷயங்களைச் சேகரித்து, விற்றிருக்கிறார். வர்ணனைகள், சினிமாத்னத்தோடு ஆபாசமாகவும் சில இடங்களில் இருக்கின்றன' என்று எழுதியிருப்பதற்கு உங்கள் பதில்?

பதில்: அம்பை இந்தப் புத்தகத்தில் யாரைக் குறை சொல்லவில்லை? எல்லாரையும் எதிர்த்திருக்கிறார். அவ்வளவுதான். தன்னை மட்டும் அந்நியப்படுத்திக்கொண்டு மற்றவர்களெல்லாம் மூளையில்லாதவர்கள் என்று எழுதுகிறார். 'ஒரு வீட்டின் சமையலறையில்' - கதையில் 'இவர்கள் மோசம். சமைத்துக் கொண்டும், தின்று கொண்டும் இருக்கிறார்கள். எது குறித்தும் விழிப்புணர்வு இல்லை - நீ ஏன் மாறக் கூடாது?' - இந்த வகையில் மற்ற பெண்களைக் குற்றம் சாட்டுவாரே ஒழிய, தானும் அந்தக் கூட்டத்தில் ஒருத்தி என்பதை மறந்துவிடும் சிந்தனையும், எழுத்தும் நியாயமில்லாத ஒன்று என்பது என் கருத்து. ஆபாசமாக நான் எழுதியதில்லை. எழுதவும் மாட்டேன்.

இதேபோல், அன்னை தெரலா சர்வகலாசாலை வெளியிட்டுள்ள ஆய்வுப்புத்தகத்தில், ஆரம்ப காலத்தில் நீங்கள் வளைந்து கொடுத்தீர்கள் - Compromised - பின்னர் மாறி விட்டீர்கள் - என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இது சரியான கணிப்பீடுதானா?

எந்த விமர்சனம் குறித்தும் நான் கவலைப்படவில்லை என்பதால் பதில் கூற என்ன இருக்கிறது? புழுதியை வீசினாலும் சரி, பூக்களைப் போட்டாலும் சரி, அவை என்மேல் ஒட்டாது. என் மனசு ஏற்பதை நான் உண்மையாக எழுதுவேன். இதை எழுத வேண்டும், அதை எழுதக் கூடாது என்று திட்டம் போடுவதெல்லாம் கிடையாது. அதுவாக நிகழ வேண்டும்.

மத்திய சாகித்ய அகாடமி விருது இதுவரை இரண்டு பெண்களுக்கு மட்டுமே வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஒருவர் லட்சுமி. மற்றவர் நீங்கள். அட்வைசரி போர்டில் நீங்கள் முன்பு இருந்த போதும் ஏன் இந்த அவலம்?

பல சந்தர்ப்பங்களில், சரியான சமயத்தில், தகுந்த நாட்களைப் பரிந்துரைக்க நம்மவர்கள் முனைவதில்லை என்பது வேதனையானது. அதுவும், உயர்ந்த வேலையில் இருந்தவருக்கும், அரசாங்கத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவருக்கும் அவர்கள் எழுதிய மிகச் சாதாரண எழுத்துக்களுக்குக்கூட அகாடமியின் விருது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது என்னால் ஏற்க இயலாது தவிர, சாகித்ய அகாடமியின் செயல்பாடுகளும் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. பரிசுக்காகப் பரிந்துரை செய்யப்படும் தாளில் 'பரிந்துரைக்கும் புத்தகங்களை நீங்கள் படித்திருக்க வேண்டும் என்பது அவசியமில்லை' என்று ஒரு விதி இருக்கிறது. அப்படியென்றால் வெறும் அட்டைப்படத்தைப் பார்த்துவிட்டு பரிந்துரை செய்யச் சொல்கிறார்களா? இன்னும் சில விஷயங்களைக் குறித்தும் என் எதிர்ப்பை, கருத்தைத் தெரிவித்து அகாடமிக்கு எழுதியிருக்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தவரை தகுதியான பெண்களின் பெயர்களை நான் வருஷாவருஷம் சிபாரிசு செய்யாமல் இல்லை. ஆனால், ஆணாதிக்கம் அதிகமாக இருப்பதில், என் அப்பிராயம் எடுபடவில்லை என்றதான் சொல்ல வேண்டும்.

இனி, சில பொது விஷயங்களில் உங்கள் கண்ணோட்டத்தை அறிய விரும்புகிறேன். இன்றைய இளைய தலைமுறையினர் குறித்து...?

சில இளைஞர்கள் நன்றாக எழுதுகிறார்கள். ஆனால், கொஞ்சம் எழுதுவதற்கு முன்னரே 'தான்' என்கிற அகம்பாவம் வந்துவிடுவதுபோலத் தோன்றுகிறது. வெவ்வேறு சூழலிலிருந்து, வெவ்வேறு வெளிப்பாடுகளுடன் எழுத முனைகிறார்கள் என்பது பாராட்டுக்குரியது. மற்றபடி எதிர்காலத்தில் அடுத்த தலைமுறையில் தமிழ் எழுத்தாளர்கள் இருப்பார்களா? என்கிற கவலை எனக்கிருக்கிறது தமிழ் இருந்தால் தானே, எழுத்தாளர்கள் உருவாக முடியும்? நினைவு தெரியும் பிராயத்திலிருந்து ஆங்கிலத்தில் மட்டுமே பேசிப் பழகும் ஒரு குழந்தை தமிழ் எழுதப் படிப்பது எங்ஙனம்?

எதிர்காலத்திட்டம் என்று இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரை என்ன செய்ய நினைக்கிறீர்கள்? நேற்று வந்தவர்கள் கூட வாழ்க்கைச்சரிதம் எழுதத் துவங்கி விட்டார்களே.. அப்படியொரு எண்ணம் உங்களுக்கும் இருக்கிறதா?

எழுத்து என்பது தானாக நிகழ்வது. அதனால் எதிர்காலத்திட்டம் அது, இது என்று சொல்வது சரியில்லை. கண்டிப்பாய் சுயசரிதம் எழுதவே மாட்டேன். என் வாழ்க்கை எனக்கு ரொம்ப அந்தரங்கமானது. அந்தரங்கத்தை எப்படிப் பகிர்ந்து கொள்வது?

- யமுனா ராஜேந்திரன்

ஐரோப்பாவில் வாழும் ஆசியர்களின் நிலைமை இப்போதெல்லாம் திரிசங்கு சொர்க்க நிலையாக ஆகிவிட்டது. செப்டம்பர் நியூயோர்க் சம்பவ நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு வெளிநாட்டுப் பயணம் என்பது ஆசியர்களுக்கு அதிதொந்தர-வானதாக ஆகியிருக்கிறது. முழு இஸ்லாமியச் சமூகத்தையும் பயங்கரவாதிகள் என ஜோர்ஜ் புஷ் மட்டுமல்ல சீனக் கம்யூனிஸ்ட்டுகளும் அறிவித்துவிட்டார்கள். சீனாவில் மதுதிகள் வெடிவைத்துத் தகர்க்கப்பட்டு அந்த இடத்தில் நுகர்பொருட் பேரங்காடிகள் கட்டப்படுகின்றன.

ஐரோப்பாவில் அரசியல் தஞ்சம் கோருகிறவர்களின் வீதம் வீழ்ந்து விட்டது. 2001 ஆம் ஆண்டில் மட்டும் பிரித்தானியாவில் இருந்து பத்தாயிரம் பேர் வரை அகதி விண்ணப்பம் செய்தவர்கள் சொந்த நாட்டுக்குத் திரும்பி அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள். குறுந்தாடி வைத்திருக்கிற ஆசியர்களுக்கென இனிமேல் தனியாகவொரு குடியேற்ற விசாரணைத்துறை ஆரம்பித்தாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

தனிப்பட்ட முறையில் எனக்கு நேர்ந்த சங்கடம் என்னவென்றால் சிற்சில சிநேகிதர்களும் ஒரு சிநேகிதியும் வித்தியாசத்துக்கென சுமமா வைத்துப்பார்த்த குறுந்தாடி நன்றாக இருப்பதாகச் சொன்னதால் நிரந்தரமாக வைத்துக் கொள்ளப் போய் பயணம் செய்த களைப்பிலும் ஒரு நாள் சவரம் செய்யாத தூக்கக்கலக்கத்திலும் குடியேற்றத் துறையில் கடவுச்சீட்டு சோதனையில் நிற்கும் போது சோதனையில் இருப்பவனுக்கு, பின்லாடன் ஞாபகம் வந்துவிட என்பாடு படாதபாடாகி-விடுகிறது. பாரிசுக்குப் போய்விட்டு திரும்பவும் பிரித்தானியாவுக்குள் நுழைந்த போது அப்படித்தான் நடந்தது. அமெரிக்காவின் மீது இப்போது நிறைய ஆசியர்கள் இத்தகைய அநாவசியத் தொந்தரவுகளுக்காகவே வழக்குப் போடத் துவங்கியிருக்கிறார்கள்.

மார்ச் ஒன்றாம் திகதி இரவு புறப்பட்டு இரண்டாம் திகதி அறிவித்ததற்கு அரை-மணிநேரம் முன்பாகவே யூரோலைன் பஸ்தரிப்பு நிலையம் அடைந்து அசோக் யோகன் அதிகாலை 7.30-க்கு வரும் வரையிலும் காப்பிக் கடையில் அமர்ந்து ஆண்களையும், பெண்களையும், குழந்தைகளையும், சிற்சிலர் கொண்டுவரும் நாய்களையும் வேடிக்கை பார்க்கத் தொடங்கினேன். சொன்னபடி அழைத்துப் போக ஆள் வராததால் இந்தியப் பைய-னொருவன் அங்குமிங்கும் சதா சிகரெட் பிடித்தபடி அலைந்து கொண்டிருந்தான். இன்னொரு இருபது வயது ஆசியப் பையன் வெட்கப்பட்டுக் கொண்டு கம்பீரமாகச் சிரித்தபடி வாயடித்துக் கொண்டிருந்த தன் ஐரோப்பியச் சிநேகிதி காப்பி வாங்கிவரப் போனபின் தொடையிடுக்கில் கைவைத்துக் காத்திருந்தான்.

நல்ல அழகான வெள்ளைக் குண்டுப் பெண்ணொருத்தி கடைவாயில் ஓட்டியிருந்த குரொய்ஸ்னட் துணுக்கையும் காப்பி ஈரத்தையும் காசிக்கக் கைக்குட்டையால் துடைத்துவிட்டு, கண்ணுக்கு பென்சில் மையும் குண்டு கன்னத்துக்கு சிவப்புப் பெளடரும் - முகத்துக்கு முன்னாடி சின்னக் கண்ணாடியில் பார்த்தபடி - பூசிக் கொண்டிருந்தாள். இனிக் கொஞ்சம் சாப்பிட்டாளானால் அவள் போட்டிருந்த ஜீன்ஸ் பேண்ட் தெறித்துவிடும் போல இருந்தது.

முன்றாம் உலக மக்கள் சாப்பாட்டுக்குக் கஷ்டப்பட, சாப்பாட்டால் உடம்பு பெருத்த அமெரிக்கப் பெண்களின் பிரச்சினையை ஆபிரிக்க உணவுப் பஞ்சத்தடன் ஒப்பிட்டு அமெரிக்கச் சஞ்சிகையொன்றில் வந்த கட்டுரையொன்று ஞாபகம் வந்தது.

***
அசோக் கண்ணாடிக்கு அப்பால் ஜன்னலில் தெறிந்தார். 2002 மார்ச் 3 ஆம் திகதி பாரிஸ் நண்பர்கள் வட்டமும் லண்டன் சினிசங்கமும் இணைந்து பாரிஸில் முழுநாள் குறுந்திரைப்பட விழாவை நடத்தியது. படங்களையும் நட்பார்ந்த மனசையும் சுமந்து கொண்டு நான் லண்டனிலிருந்து பாரிசுக்கு வந்திருந்தேன். புகலிடத் தமிழ்க் கலாசாரத்தின் அறிவுத்தலைநகர் என பாரிசைச்

சொல்லலாம். இன்றளவும் அதிகமான சிறுபத்திரிகைகள் தொடர்ந்து வந்து கொண்டிருப்பதும், அதிகமான எழுத்துச் செயல்-பாட்டாளர்கள் வாழ்வதும், அதிகமான இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் நடந்து வரும் இடமும், விவாதங்கள் நடந்துவரும் இடமும் பாரிஸ் நகரம்தான்.

பாரிஸ்

தமிழ்க் குறுந்திரைப்பட விழா

புகலிடத் தமிழ்க் குறும்படத்தின் தாயகமும் பாரிஸ் நகரம்தான். புகலிட நாடுகளில் அதிகக் குறும்படங்கள் - சுமார் ஐம்பது குறும்படங்கள் - தொண்ணூறுகளின் மத்தியில் பாரிஸில் தயாரிக்கப்பட்டது. புகலிட நாடுகளில் குறும்படத்திற்கென முதல் திரைப்படப் போட்டியையும் காலஞ்சென்ற கஜன் முன்முயற்சியில் கலை பண்பாட்டுக்கழகம் பாரிஸை மையமாகக் கொண்டுதான் நடத்தியது.

ஜேர்மன் திரைப்படவிழாவைத் தொடர்ந்து பிரான்சிலிருந்து பிரகலாதன், வசந்தி பிரகலாதன் தம்பதியர், அசோக் யோகன், பரணி, கலைச்செல்வன், வாசுதேவன் ஆகியோர் முன்கையெடுத்து பாரிஸில் இந்தத் திரைப்பட விழாவை இரண்டாயிரத்து இரண்டாம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 3 ஆம் திகதி ஞாயிறுக்கிழமை காலை 9.30 மணி தொடங்கி இரவு 9.30 மணிவரையென பன்னிரண்டு மணிநேரங்கள் இந்தத் திரைப்படவிழாவை நிகழ்த்திக் காட்டினார்கள். பாரிஸ் நண்பர்கள் வட்டமும் லண்டன் சினிசங்கமும் இணைந்து இந்த விழாவை நடத்தியது. விழாவில் பதினாறு குறும்படங்கள் திரையிடப்பட்டது.

குறுந்திரைப்படங்களுக்கு மட்டும் அழுத்தம் கொடுத்து இந்த விழாவை நடத்த வேண்டும் என பாரிஸ் நண்பர்கள் வட்டத்தினர் ஏற்கனவே முடிவு செய்திருந்தனர். பன்னிரண்டு மணிநேரத்தில் 9 மணி நேரத்தைப் படத்திரை-யிடலுக்கெனவும் 130 மணிநேரத்தை மதிய உணவு நேரம் தேநீர் இடைவேளையெனவும் 130 மணி நேரத்தை திரையிடலுக்குப் பின்னான படங்கள் மற்றும் விழா ஏற்பாடுகள் குறித்த விவாதத்திற்கெனவும் நண்பர்கள் வட்டத்தினர் வரையறுத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

சினிமாக்கலைக்கு மிக அவசியமான கூட்டுணர்வு என்பதை நண்பர்கள் வட்டத்தினர் விழா ஏற்பாட்டு முறையிலும் கடைப்பிடித்தனர். முழுத்

“**இதுவரையிலும் இடதுசாரிகளும் அரசியல் நடவடிக்கையாளர்களும் பாராமுகமாக இருந்த இந்த மாபெரும் வெகுஜன ஊடகமான சினிமா அதனது படைப்பு வீச்சு போன்றவற்றையும் உணர்ந்து அதில் இன்று அவர்கள் தீவிர ஈடுபாடு காட்டிவருவது - இந்த அம்சத்தைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்திவருகின்ற எனக்கு - மிகுந்த உற்சாகமும் மகிழ்ச்சியும் தருவதாக இருக்கிறது.**”

திரைப்படவிழாவையும் அசோக் யோகன் ஒருங்கிணைத்துச் செயல்பட்டார். தொழில்நுட்பரீதியான உபகரணங்கள் விவாத ஒருங்கிணைப்பு போன்றவற்றை கலைச்-செல்வன் மேற்கொண்டார். படம் திரையிடல் சார்ந்த ஒழுங்குகளை வாசுதேவன் மேற்கொண்டிருந்தார். திரை ஏற்பாடு, ஒலி போன்ற விஷயங்களை கிருபாவும் அகிலனும் மேற்கொண்டனர். உணவு சம்பந்தமான ஏற்பாடுகளை வதனிமால் ஞானி மேற்கொண்டார். விழா நிகழ்ச்சிகளின் பிற பொறுப்புகளை பரணி, அசோக், பிரகாஷ், இயல்வானன், வன்னியசிங்கம், கபிலன், பிரியா பிரசாந்தி, பிரியதர்சினி போன்ற நண்பர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டனர். வேலைப்பிரிவினைத் திட்டப்படி அமைந்து விழா ஒருங்கமைந்த வகையில் நடைபெற்றது.

கியது. 16 படங்கள் திரையிடப்பட்டன. விழாவில் அதிகமாகப் பேசப்பட்ட படங்களாக தப்புக் கட்டை, பந்து, ஆயிஷா என்கிற மூன்று படங்கள் அமைந்திருந்தன. தலித் படங்களான அடிமைகளின் தேசம்,

தப்புக்கட்டை குழந்தைகள் படங்களான ஆயிஷா, தங்கம் புகலிடப் படங்களான எச்சில், போர்வை, வலி, உணர்தல், நிழல்யுத்தம், பந்து ஈழப்படமான அப்பா வருவார், சிங்கப்பூர் படமான கூலி, தமிழகத்திலிருந்து பச்சைமண், சினிமாவுக்குப் போன சித்தாளு, நாக் அவுட், மதி எனும் மனிதனின் மரணம், கால்களின் ஆல்பம், அன்னமயில் போன்ற படங்கள் திரையிடப்பட்டன.

பார்வையாளர்களின் கவனத்தை அதிகம் ஈர்த்த படங்களாக தப்புக்கட்டை, ஆயிஷா, பந்து, அப்பா வருவார், கால்களின் ஆல்பம் போன்றவை அமைந்தன. இதில் தப்புக்கட்டை படம் ஆரம்பத்தில் திரையிட்டதால் பிற்பாடு வந்தவர்கள் கேட்டுக் கொண்டதற்கு இணங்க விழாவின் இறுதிக்கட்டத்தில் விவாதத்திற்கு முன்பாக மறுபடியும் திரையிடப்பட்டது. விவாதத்தை கலைச் செல்வன் நெறிப்படுத்தினார்.

விவாதத்தில் இரண்டு பிரச்சினைகள் மேலோங்கியிருந்தன. குறும்படத் தயாரிப்பை மேற்கொள்வதற்கும் விநியோகிப்பதற்கும் பொருளியல் பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள ஒரு கூட்டமைப்பின் தேவையை சந்திர குமார் வெளிப்படுத்தினார். சாம்ஸன் குறிப்பிட்ட நல்ல படங்களை ஒருங்கிணைத்து ஒரே இடத்தில் அணைத்தையும் பார்ப்பதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித்தந்த பாரிஸ் நண்பர்கள் வட்டத்தினரின் பணியைப் பாராட்டியதோடு திரையிடப்பட்ட படங்களிலிருந்து கற்றுக்கொண்டு புகலிடத்தில் தயாரிப்புகளை நோத்தியுடன் மேற்கொள்ள இந்தத் திரைப்படவிழா உதவும் என்று தெரிவித்தார். சிறுகதை எழுத்தாளரும் விமர்சகருமான அர்விந்த அப்பாதுரை பேசும் போது இத்தகைய குறும்படங்கள் தமிழில் இருக்கிறது என்பதை இந்த விழாவின் வழிதான் தான் தெரிந்து கொண்டதாகச் சொன்னார். குறும்படத்திற்கும், விவரணப்படத்திற்கும் இடையிலான வேறுபாடுகள் மற்றும் இந்த வகை - யினங்களின் வரலாற்று ரீதியிலான தோற்றக் காரணங்கள் ஆகியவை குறித்து தனது அபிப்பிராயங்களையும் தெரிவித்தார்.

உதயகுமார் அடிமைகளின் தேசம் குறும்படத்தை அடிப்படையாக வைத்து வரலாற்று நிகழ்வுக்குப் படைப்பில் புனைவுக்குமான இடைவெளிகள் குறித்த பிரச்சினையை எழுப்பினார்.

விழா விவாத நேரத்தைத் தாண்டியும் விழா மண்டபத்தில் நிறைய குறும் விவாதங்கள் அங்கங்கே நடந்து கொண்டிருந்தது. இந்த விழா இரண்டு வகையில் வெற்றிகரமான விழா எனச் சொல்லலாம். ஒரு நாள் முழுக்க 12 மணிநேரம் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் அத்தனை நேரமும் சித்தையுடன் இருந்து 120 பேர் விழாவில் பங்கு பற்றினர். புகலிட நாட்டுக் கலா நிகழ்வுகளை ஒப்பிடுகிறவேளையில் இது மிகப் பெரிய வெற்றியாகும். அடுத்ததாக விழாவுக்கான நுழைவுச் சீட்டு விற்பனையில் மீதியான தொகை - விழா ஏற்பாட்டுச் செலவுகள் போக மிஞ்சிய தொகை - சரிநிகர் நண்பர்களுடன் இணைந்து இலங்கையில் தமிழ் மக்களுக்கு இடையில் இத்திரைப்பட விழாவை நடத்துவதற்குப் பயன்படுத்தப்படுமென விழா ஏற்பாட்டாளர்களின் சார்பில் கலைச் செல்வன் அறிவித்தார். கொழும்பு உள்பட பல்வேறு தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் இப்படத்தைத் திரையிடுவதற்கான ஒழுங்குகள் செய்யப்-பட்டுவருவதாகவும் கலைச் செல்வன் அறிவித்தார்.

விழாவையொட்டி ஒரு குறுநூலையும் விழா வண்ணப் போஸ்டர்களுக்கும் நண்பர்கள் வட்டத்தினர் வெளியிட்டிருந்தனர். குறுநூலில் திரையிடப்படும் படங்கள் பற்றிய விவரணங்கள் கதைச் சுருக்கத்துடன் இடம் பெற்றிருந்தன. விழா நிகழ்ச்சிகளை முன்கூட்டியே ஈழமுரசு, தமிழ் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம், நிகரி, தினகரன் போன்றன தங்களது நிகழ்ச்சி நிரலில் அறிவித்திருந்தன.

விழா நிகழ்ச்சியில் ஒவ்வொரு திரைப்படத்தினிடையிலும் அத்திரைப்படத்தின் வரலாற்று முக்கியத்துவம், அதனது அழகியல் அம்சங்கள், அரசியல் முக்கியத்துவம் குறித்த

- ஞானி

சரியாகப் பத்து வருடங்களின் பின் இந்தியாவில் மீண்டும் ஒருமுறை இந்து முஸ்லிம் கலவரம் தலைதூக்கியுள்ளது. 1992 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் நடைபெற்ற கலவரத்தில் மூவாயிரத்திற்கும் மேற்பட்டோர் கொல்லப்பட்டனர். இப்போது கடந்த பெப். 27ம் திகதிக்குப் பிற்பாடு இடம்பெற்ற சம்பவங்களில் எண்ணூற்றிற்கும் மேற்பட்டோர் மரணமடைந்ததாக தகவல்கள் தெரிவிக்கின்றன. 1992 இல் பாபர் மசூதி இடித்தழிக்கப்பட்டதில் இருந்து அவ்விடத்தில் ராமர் கோயில் கட்டுவதற்கான நடவடிக்கைகளை விஸ்வ ஹிந்து பரிஷத் மேற்கொண்டு வருகின்றது. கடந்த பெப்.27ம் திகதி கோயில் கட்டுவதற்கான கரசேவைக்குச் சென்று வந்த இந்துக்கள் மீதான தாக்குதலைத் தொடர்ந்து இந்து முஸ்லிம் கலவரம் மீளத் தலைதூக்கியுள்ளது. இதனைத் தணிப்பது என்பதன் பேரில் காஞ்சி மடாதிபதி ஒரு சமரச திட்டத்தினை முன்வைத்தார். அது சமரசம் அல்ல. சதியென்று வாதிடுகிறார் ஞானி. ஞானியின் அபிப்பிராயங்கள் கீழே:

என்றால், காஞ்சிபுரத்தார் மட்டும் பங்கேற்கலாமா? இதே போல முஸ்லிம்கள் சார்பில் பேச்சுவார்த்தையில் கலந்துகொள் - வோரும் எல்லா முஸ்லிம்களுக்குமான பிரதிநிதிகள் ஆகமாட்டார்கள்.

தவிர அயோத்திப் பிரச்சினை இந்து - முஸ்லிம் பிரச்சினை மட்டும் அல்ல, அப்படி மட்டுமே என்று சொல்லப்படுகிறது. அது உண்மையில் சட்டம் ஒழுங்கு பிரச்சினை. அயோத்தியில் ராமர் கோயில் தேவை என்றே கருதாத, அதே சமயம் ஆழ்ந்த கடவுள் நம்பிக்கை உடைய கோடிக்கணக்கான இந்துக்கள் இந்தியாவில் வாழ்கிறார்கள். பாபர் மசூதிப் பிரச்சினைதான் தன் வாழ்க்கைப் பிரச்சினை என்று ஏற்காத, அதே சமயம் கடவுள் நம்பிக்கை உடைய கோடிக்கணக்கான முஸ்லிம்கள் இருக்கிறார்கள். வேறுவகையான இறை நம்பிக்கை உடையவர்களும், எந்த இறை நம்பிக்கையும் இல்லாதவர்களும் இங்கே வாழ்கிறார்கள்.

எந்த நகரத்தில் நடக்கும் மதக் கலவரமும் இவர்கள் எல்லாருடைய வாழ்க்கையையும் தான் சீர்குலைக்கிறது. பாதிக்கிறது. இவர்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்த வேண்டிய அரசு இயந்திரம் திசை திருப்பப்படுகிறது.

நாடாளுமன்றமும், அரசியல் சட்ட அமைப்பான நீதிமன்றமும் தான் சமரசம் செய்ய முயற்சிக்க வேண்டும். ஆட்டை என்ன செய்வது என்பதை ஓநாய்களிடம் கேட்க முடியாது. மதத்தலைவர்கள் எனப்படுபவர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் அல்ல. மக்கள்மீது

மடிவது நின்றால் சரி என்று ஆற்றாமையின் உச்சத்தில் இதையெல்லாம் சகித்துக் கொள்வதாயிருந்தால் கூட, காஞ்சிபுரத்தார் செய்துள்ள பஞ்சாயத்தின் சாரம் என்ன? நீதிமன்றத்தின் முன் வழக்கில் உள்ள பிரச்சினைக்குரிய இடத்துக்கு வெளியே இருக்கும் 'பிரச்சினை இல்லாத' நிலத்தில் மட்டுமாக இப்போது ராமர் கோவில் கட்டிக் கொள்கிறோம். வழக்கின் தீர்ப்பு வரும்வரை பிரச்சினைக்குரிய நிலத்தில் எதுவும் செய்ய மாட்டோம் என்ற விஸ்வ ஹிந்து பரிஷத்தும் ராமஜன்ம பூமி அறக்கட்டளையும் சம்மதிப்பதாக ஐயேந்திரர் தெரிவிக்கிறார்.

மசூதிக்கட்டிடம் இருந்த இடத்தில்தான் கோசலைக்கு பிரவசம் பார்க்கப்பட்டது. அதனால் அங்கேயே தான் ராமர் கோயில் கட்டப்பட்டாக வேண்டும் என்று அதிரடியாக அடித்துச் சொல்லி வந்தவர்கள் இப்போது அந்த இடத்துக்கு வெளியே கோவில் கட்டிக் கொள்ள சம்மதிப்பது எப்படி? அப்படியானால் ஏற்கெனவே தான் அயோத்தி முழுக்க நிறைய ராமர் கோயில்கள் இருக்கின்றனவே. இன்னொன்று எதற்கு?

சமரசம் என்ற பெயரால் அரசாங்கத்தையும் நீதிமன்றத்தையும் நம்ப வைத்து படிப்படியாக நிறைவேற்றப்பட்டு வருகிற திட்டத்தின் முக்கியமான பகுதியே 'பிரச்சினை இல்லாதா' நிலத்தை இப்போ சங்க பரிவாரங்களிடம் கொடுத்து விட வேண்டும் என்பதுதான்.

சமரசமன்று: சதியென்று காண்!

அயோத்தி பாபர் மசூதி - ராமர் கோயில் பிரச்சினையில் காஞ்சி சங்கர் மடாதிபதி தலையிட்டு சமரசம் செய்ய முனைந்திப்பதை சிலர் வரவேற்றுள்ளனர். இது ஆபத்தானது. காஞ்சி மடாதிபதி இந்தியாவில் உள்ள இந்து மதத்தினர் என்று சொல்லப் படுவோர் எல்லாருக்கும் பிரதிநிதியாக மாட்டார்.

இதை ஏதோ புதிதாக இப்போது நான் சொல்லவில்லை. சுமார் 60, 70 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே, தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகின் முன்னோடியான பேராசிரியர் கல்கி சொல்லியிருக்கிறார். தீண்டப்படாதோரின் ஆலயப் பிரவேசப் போராட்டத்தை காந்தி ஆதரித்த போது அதற்கு அன்று எதிர்ப்பு தெரிவித்தார் அன்றைய காஞ்சி சங்கர் மடாதிபதி (காலஞ்சென்ற சந்திரசேகரேந்திர சுவாமிகள்). இதற்காக அப்போது ஆனந்த விகடன் "இதழில் சுவாமிகளைக் கண்டித்து ஒரு தலையங்கமே எழுதினார் கல்கி.

சுவாமிகளை நேரடியாக விளித்து எழுதப்பட்ட அந்தத் தலையங்கத்தில் கல்கி என்ன சொன்னார் தெரியுமா? நீங்கள் லோக குரு அல்ல. உலகத்தில் உள்ள பஸ் மதங்களில் ஒரு மதமான இந்து மதம் முழுமைக்குமான தலைவரும் அல்ல. இந்து மதத்தில் உள்ள ஒரு சாதிக்கு மட்டுமான முழுத் தலைவரும் அல்ல. நீங்கள் ஒரு மடத்தின் நிர்வாகத் தலைவர். அவ்வளவுதான். மட நிர்வாக வேலைகளை விட்டுவிட்டு, வெளியே வந்து இத்தகைய சமூகப் பிரச்சினைகளில் அனாவசியமாக தலையிட வேண்டாம் என்ற பொருள்படத் தெளிவாக எழுதினார் கல்கி.

அன்று கல்கி சொன்னது இன்றைக்கும் காஞ்சி மடத்துக்கு மட்டுமல்ல, எந்த மடத்துக்கும் பொருந்தும்.

அயோத்தியில் பாபர் மசூதியை இடித்த இடத்தில் ராமர் கோயிலைக் கட்டுவதென்பது இந்துக்களுடைய அபிலாஷை என்று சங்க பரிவாரங்கள் தொடர்ந்து பிரசாரம் செய்கின்றன. அதை ஒரு வாதத்துக்கு ஒப்புக் கொண்டால், இதில் கருத்துச் சொல்ல எல்லா இந்துக்களுக்கும் உரிமை உண்டு. எல்லா இந்துக்களுக்கும் யார் பிரதிநிதி? விஸ்வ ஹிந்து பரிஷத்தா? காஞ்சி மடமா?

பிரதமருக்கு ஆலோசனை சொல்லவும் சமரசம் செய்யவும் இவர்கள் அங்கீகரிக்கப்படுபவர்கள் என்றால், குன்றக்குடி சைவ மடாதிபதியையும், மேல்மருவத்தார் சக்தி பீடாதிபதி பங்காருவையும், மதுரை ஆதீனம் அருணாகிரியையும் பிரதமர் அழைக்க வேண்டாமா? இது வட இந்தியப் பிரச்சினை என்பதால் இவர்களை அழைக்க முடியாது

எனவே இவர்களுக்கும், இந்தப் பிரச்சினையில் கருத்து தெரிவிக்க உரிமை உண்டு. இதை சில சாமியார்கள் - தம்மைத் தாமே திணித்துக் கொண்டவர்கள் தான். அரசின், நீதி மன்றத்தின் பணியை அவர்களிடம் விட்டுவிடுவது என்பது

இந்த நிலப்பகுதி எது? சர்ச்சைக்குரிய பகுதி என்ற சொல்லப்படும் மசூதி இருந்து இடிக்கப்பட்ட இடத்தை சூழ்ந்து நிற்கும் பகுதி. அதாவது சுற்றிலும் அக்கினி வளையம் நடுவே சுழலும் பத்திரமாக இருக்குமாம்.

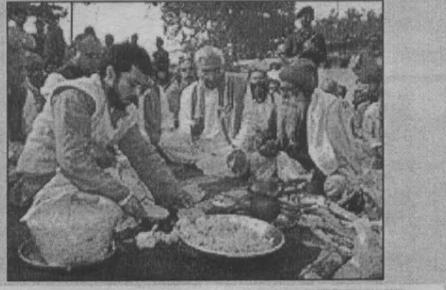
இந்த சமரச திட்டம் உண்மையில் ஒரு யுத்த விபூகம். முதலில் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டுவிட்டு, பிறகு மீதி இடத்தையும் எடுத்துக் கொண்டு விடுவது. பிரதான கதவைப் பூட்டினாலும் கூட கோவில் தூண், சிற்ப வேலைகள் இடையறாது நடக்கும் என்று பகிரங்கமாக கூறுகிற கும்பலிடம் இடித்த மசூதியை சூழ்ந்திருக்கும் இடத்தை ஒப்படைத்தால், அந்த இடம் எத்தனை நாளைக்கு தனியே மிஞ்சியிருக்கும்.

தவிர சமரசம் என்று சொன்னால் அது இரு தரப்படும் எதையாவது விட்டுக் கொடுத்து வேறெதையாவது பெற்றுக் கொள்வது என்றல்லவோ இருக்க வேண்டும்? காஞ்சிபுரத்தார் பஞ்சாயத்து என்ன சொல்லுகிறது? மசூதி இருந்த இடத்துக்கு வெளியே ராமர் கோயில் கட்டிக் கொள்ள மீதி நிலத்தை இப்போதைக்குக் கொடுத்து விடுங்கள். சரி. இதனால் இந்து மத அடிப்படைவாதிகளின் கோரிக்கையில் ஒரு பகுதி நிறைவேறிவிடுகிறது.

மறு தரப்பில் மசூதியை இழந்த முஸ்லிம்கள் பெறுவது என்ன? இடித்த இடத்தில் இன்னொரு மசூதியைக் கட்டிக் கொள்ளலாம் என்று பஞ்சாயத்து இல்லை. அந்தப் பகுதி விஷயத்தை மட்டும் நீதி மன்றத் தீர்ப்புக்குப் பிறகு பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்கிறார் காஞ்சிபுரத்தார். இது எப்படி சமரசத் தீர்வு ஆகும்?

"குத்திரக்கொரு நீதி, தண்டச் சோறுண்ணும் பார்ப்பானுக்கு வேறொரு நீதி. சாத்திரம் சொல்லிடுமாயின் அது சாத்திரமன்று, சதியென்று கான்" என்றான் பிரதி. "இஸ்லாமியருக்கொரு நீதி, சங்கர் மடம் சொல்லிடுமாயின் அது சமரசமன்று சதியென்று கான்" என்பதல்லவா இந்த நிலைமை.

சாட்சிக்கரனை விட சண்டைக்காரனே மேல் என்பார்கள். சண்டைக்காரனே சாட்சிக்காரனாக வேடமிட்டு வந்திருக்கிறான் இப்போது. இந்த சமரசத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் மதச் சார்பின்மைக்கும் ஜனநாயகத்துக்கும் ஒரே சமயத்தில் சமாதிகட்டுவதாகத்தான் அர்த்தம்.

மௌனவிகள் வசம் மட்டும் விட்டுவிடக் கூடாது என்று எதிர்க்கவும் உரிமை உண்டு.

சட்டம் ஒழுங்குப் பிரச்சினையான இதை நாட்டின் எல்லா மக்களுக்கும் பிரதிநிதியான

மதச்சார்பின்மையை மட்டும் பாதிக்கவில்லை, ஜனநாயக அமைப்பையே பாதிக்கக் கூடியதாகும்.

எப்படியாவது தீர்வு வந்து மக்கள்

நன்றி: திண்ணை

மறுபக்கம்

- ஆழ்வார்க் குட்டி

மேல் மாகாணத்தில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுள் குறிப்பிட்ட ஒரு தொகையினர் மனோநிலை பிறழ்ந்தவர்கள். இலங்கையில் முக்கியமான தினசரிகளில் அண்மையில் வெளியான செய்தி இது.

இந்நிலை மேல்மாகாணத்துக்கு மட்டுமே உரியதொன்றன்று. இதர மாகாணங்களை விடவும், வாழ்க்கைத்தரம், தொடர்புசாதன வசதிகள், சுதந்திர ஊடகங்களின் செயற்பாடுகள், பொழுது போக்கு அம்சங்கள் போன்றவற்றில் மேல்மாகாணம் மேம்பட்டது. இதர மாகாணங்களிலும் இவ்வாறானதொரு கணிப்பீடு மேற்கொள்ளப்படும்போது அதிர்ச்சியூட்டும் தரவுகள் எமக்குக் கிடைக்கக்கூடும். குறிப்பாக வடக்கு கிழக்குப் பகுதிகளிலும், மலையகத்திலும் இந்நிலை அதிகரித்துக் காணப்படலாம். யுத்தமும், வறுமையும், அறியாமையும், மூட்டுண்ட தன்மையும் இதற்குரிய முக்கிய காரணிகளாகும்.

ஆசிரியர்களுள் சிலர் தமது அதிகாரங்களை துஷ்பிரயோகம் செய்து பாலியல் சேஷ்டைகளிலும், உடல் ஒறுப்புத் தண்டனைகளிலும் ஈடுபடுவதை நாம் பத்திரிகைகள் வாயிலாகவும், வேறுவழிகளிலும் அடிக்கடி அறிந்து கொள்கிறோம்.

மேல்மாகாணத்திலுள்ள சிறு பாடசாலைகளில் மாணவர்களை வெயிலில் நிறுத்தி வைத்தல் ஒரு தண்டனை முறையாகப் பின்பற்றப்படுவதாகத் தெரியவருகிறது. குழந்தைப் பருவத்தைத் தாண்டாதவர்களே பெரும்பாலும் இந்த அக்கிரமத்துக்கு ஆளாகின்றனர். "குருநாதர்கள்" தம்மை பாண்டியர்களாகவும், பல்லவர்களாகவும், மாணவர்களை சிவனடியார்களாகவும் எண்ணி விட்டார்கள் போலும். மணிவாசகரும், அப்பரும் பெற்ற ஆக்கினைகளை இந்தக் குழந்தைகளுக்கும் அளித்து "செயல்முறை விளக்கம்" அளிக்கிறார்கள் போலும். மணிவாசகரும், அப்பரும் அவனருள் பெற்ற பாக்கியவான்கள். தடுத்தாட்கொள்ள ஆண்டவன் வருவான்.

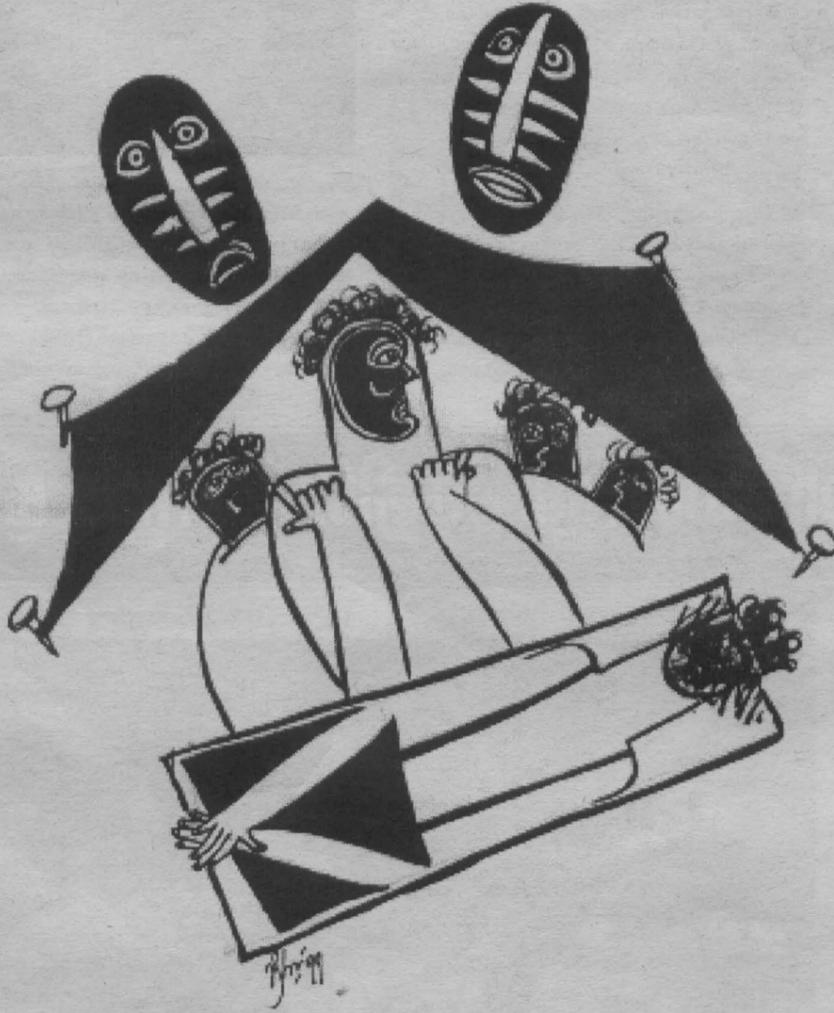
குழந்தைகள் ஆண்டவனைக் கண்டுணரும் பேறு பெற்றவர்களல்லர். மாறாக அவர்களே தெய்வங்கள். வெயிலில் நின்றால் அவர்களுக்கு தடிமலும், காய்ச்சலும் தான் வரும்! ஆண்டவனின் அருள் கிடைக்காது.

பாண்டிய மன்னன், கூலியாளாக வந்த சிவபெருமானின் லீலைகளை அறியாது பிரம்பால் முதுகில் அடித்தானாம். அந்த அடி உலகிலுள்ள சகல ஜீவராசிகள் மீதும் பட்டதாம். இவ்வாறான அதிசயங்கள் இன்னும் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. சில

நாட்களுக்கு முன்னர் மேல் மாகாணத்திலுள்ள பிரபலமான பாடசாலையொன்றில் ஒரு "குருநாதர்" தமது மாணவர்களுள் சிலருக்கு செருப்பால் அடித்திருக்கிறாராம்! விஷயம் பெரிய

கொள்ளும் ஒவ்வொரு கணமும் இந்த அநாகரிகமான துஷ்டச் செயல் அவர்களின் மனதில் என்றும் ஆறாத இரணமாக குருதி பெருக்கும். என்பதை "குருநாதர்" அறிந்திருக்கவில்லையா?

நல்ல குருநாதர் நம்மை வருத்துவது.....!

அளவில் வெளியே வரவில்லை. ஆனாலும் செய்தி அறிந்த ஒரு சிலருக்கு இதயத்தில் சும்மட்டியால் அடித்தது போல இருக்கிறது.

செருப்பால் அடிப்பது என்பது ஒருவரை அதிக பட்சமாக அவமதிக்கும் செயலாகும். அடி வாங்கிய மாணவர்கள் குழந்தைகளே அல்லது மன முதிர்ச்சி பெற்றவர்களே அல்ல. வளரிளம் பருவத்தினர்! புதுப் புதுக் கனவுகளுடன் தமக்கான எதிர்கால உலகத்துள் புகுவதற்கு தயாராகிக் கொண்டிருப்பவர்கள்! ஏனைய மாணவர்களையும், உலகத்தையும் எதிர

இவ்வாறான அக்கிரமங்களுக்கு பெற்றோர்களும் ஏதோவொரு விதத்தில் காரணமாக இருக்கின்றனர். "துடுக்கு" அடக்குவதற்காகவே பாடசாலைக்கு பிள்ளைகளை அனுப்பும் பெற்றோர்கள் இன்றும் நம்மிடையே இருக்கிறார்கள். ஆசிரியரைச் சந்தித்து தனது பிள்ளை படிக்காவிட்டல், அல்லது குழப்படி செய்தால், "இரண்டு போடு போடுங்கோ வாத்தியார்" என்று "தத்தம்" செய்துவிடும் பெற்றோர்களும் நம்மிடையே இருக்கின்றனர்.

மேலை நாடுகளில் நிலைமை முற்றிலும்

வேறுவிதமானது. வீட்டில் பெற்றோர்களால் துன்புறுத்தப்படும் குழந்தை ஆசிரியரின் துணைபுடன் அதை எதிர்கொள்கிறது. ஆசிரியர்கள், பெற்றோர்களைக் "குறுக்கு விசாரணை" செய்வதும் அவர்களுக்குக் "கற்பிப்பதும்" நிகழ்கிறது.

எமது பாரம்பரியத்தில் குருநாதருக்காக துன்புற்ற "கர்ணனும் ஏகலைவனும், கஜனும்" உதாரண புருஷர்களாக எமக்கு முன் நிலை நிறுத்தப்படுகிறார்கள். பெற்றோருக்கு, நெருங்கிய உறவினருக்கு, ஆசிரியருக்கு, ஆட்சியதிகாரம் உள்ள எவருக்கும் "அடங்கி" நடப்பவர்களாகவே, பயந்தவர்களாகவே குழந்தைகள் வளர்க்கப்படுகிறார்கள். நடத்தல் "அவயத்தில் முந்தியிருப்பதற்கு" அத்தியாவசியமான ஒன்றாகவே எம்மால் கருதப்படுகின்றது.

"அடங்கி" நடந்தவர்கள், அடக்கி ஆளப்பட்டவர்கள் தமது "கற்குங்" காலத்தில் "குருநாதர்"களால் எவ்வாறு நடத்தப்பட்டார்கள் என்பதற்கு பல உதாரணங்களைச் சுட்டிக் காட்டலாம். எனினும், சில வாரங்களுக்கு முன்னர் இதே பத்தியில் வெளியான அரவிந்த மாளகத்தியின் சுயசரிதையில் அவை பச்சை பச்சையாக "புட்டுப் புட்டு" வைக்கப்படுவதை மீளவும் நினைவு படுத்த நோக்கிறது.

சில தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் இலங்கையில் "முடியைப் போல் விளங்கிய யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின்பால், சையமும், தமிழும், வேளாண் தொழிலும் கும்பமும் கோலோச்சிய பொற்காலம் என்று ஒன்று இருந்தது.

அக்காலகட்டத்தில் இவ்வாறான "குருநாதர்கள்" சிலர் அல்ல பலர் இருந்தனர்.

"அடியாத மாடு படியாது"

"உனக்கேன் படிப்பு, எங்காவது.....போ"

"நல்ல குருநாதர் நம்மை வருத்துவது கொல்லவல்ல..."

போன்ற ஆன்றோர் வாக்குகள் அவர்களது கொள்கைப் பிரகடன மொழிகளாக இருந்தன.

யுத்தமும் இடப்பெயர்வும் காரணமாக அவர்கள் பல நாடுகளுக்கும் புலம் பெயர்ந்து "சாதி சனத்துடன்" வாழ்ந்து வருகின்றனர். வாழ்க!

ஆனால் அவர்களில் சிலர் அல்லது அவர்களது வழித்தோன்றல்களுள் சிலர் இடைவழியில் மேல் மாகாணத்தில் தங்கி விட்டார்கள் போலும்.

அதற்குப் பிரத்தியட்சமான எடுத்துக் காட்டுகள் தான் மேலே குறித்த அதிசயங்களும் அற்புதங்களும்.

கொடுத்து வைத்தவர்கள் நாங்கள்! நாங்கள் மட்டுமல்ல "குருநாதர்"களுடன் பணியாற்றும் பேறு பெற்ற சாதாரண ஆசிரியர்களும் தான். நமது குழந்தைகளும் தான்!

பாரீஸ் .....

இவ்விழாவுக்கென சினிசங்கத்தின் சார்பில் லண்டனிலிருந்து போன நான் வழங்கினேன். மௌனப்படங்கள் ஆங்கில உரையாடல்கள் அதிகம் இடம் பெற்ற படங்களைப் புரிந்து கொள்வதில் பார்வையாளர்களுக்கு இந்த அறிமுகங்கள் உதவியாக இருந்தன.

ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை மைனஸ் ஒன்றாகப் பருவநிலை இருந்த போதும் குறிப்பிட்ட நேரத்தில் விழா தொடங்கியது. சகலவிதத்திலும் வெற்றிகரமாக நிகழ்ந்த இந்த நிகழ்ச்சியை திட்டமிட்டவகையில் நடத்திய நண்பர்கள் வசந்தி, பிரகலாதன், அசோக்யேர்கன், கலைச்செல்வன், பரணி, வாசுதேவன் போன்றவர்கள் மிக உற்சாகமாக அடுத்த திரைப் படவிழா குறித்த எண்ணங்களுடன் இப்போதே சிந்திக்கத் துவங்கியிருக்கிறார்கள். புகலிடத் குறுந்- திரைப்படங்கள் எதிர்காலத்தில் ஒரு இயக்கமாக எடுத்துச் செல்லப்படுவதற்கான அனைத்து சாத்தியங்களையும் பாரீஸ் திரைப்படவிழா தெள்ளெனக் காட்டியது.

***

இரண்டாம் திகதி பாரீஸ் பஸ்

நிலையத்துக்குள் நுழைந்தபோது மழைதூறத் தொடங்கியிருந்தது. அழகான ஆனால் அதிகுளிரான நாள் என பஸ் சாரதி அறிவித்தார். ஐந்தாம் திகதி மழை நின்று போயிருந்தது. ஆனால் குளிர் அதிகரித்தபடியிருந்தது. பஸ் நிலையத்திற்கு வழியனுப்பவென அசோக்கும், பிரகலாதனும் வந்திருந்தனர். நடந்த நிகழ்ச்சிகள் அனைவருக்கும் சந்தோஷம் என்றார் அசோக். அடுத்த திரைப்படவிழா பற்றியும் இப்போதே யோசிக்கத் துவங்கியிருப்பதாகவும் இலங்கையில் என்னென்ன மாதிரி திரைப்படவிழா நடத்தலாம் எனவும் பேசிக்கொண்டிருந்தோம். புறப்படும் முன்பாக பாரீஸ் புத்தகக் கடையான அறிவாலத்திற்கு தமிழ் ஒலியைச் சேர்ந்தவரும் முகம் படத்தின் தயாரிப்பாளருமான நவஜோதி வழியனுப்ப வந்திருந்தார். முகம் படத்தை இலங்கையின் தமிழ் பேசும் பிரதேசங்களில் திரையிடுவது தொடர்பான விஷயங்களை அசோக்குடன் அவர் பேசிக்கொண்டிருந்தார். கொஞ்சம் முன்பாக லாச்சப்பல் உணவகமொன்றில் இயக்குனர் பரா நாகேஷ்வரன், பார்த்திபன்

போன்றோருடன் உரையாடிக் கொண்டிருந்ததும் ஞாபகம் வந்தது. பரா ஒரு திரைப்படத்தின் இறுதிக்கட்ட வேலைகளில் இருப்பதாகச் சொன்னார். நாகேஷ்வரனுடன் இணைந்து ஈழச்சினிமா பற்றி ஒரு நூல் எழுதும் என் திட்டத்தை அவருடன் பகிர்ந்து கொண்டேன். இப்போது யோசித்துப் பார்க்க தீவிரமான சமூக மாற்ற எண்ணத்துடன் திரைப்படத்தைக் கையாள வேண்டும் என எண்ணம் எங்கும் பரவலாக உருவாகியிருப்பதை என்னால் உணர முடிந்தது.

லண்டனில் கூட ஈழபூமி சண் ஒரு குறும்படத்தின் புத்தொகுப்பு வேலைகளில் இருப்பது ஞாபகம் வந்தது. இயக்குனர் அருந்ததியின் முகம் படம் புகலிட சினிமாவின் திசையில் ஓர் மைல்கல்வாக இருந்தது. அதனது தொடர்ச்சியாக இன்று நிறைய காத்திரமான எண்ணங்களுடன் படங்கள் அங்காங்கே உருவாகிவருவது தெரிந்தது. ஸ்விட்சர்லாந்திலிருந்து ஜீவனும் நோர்வேயிலிருந்து தமயந்தியும் தமது அடுத்த பட வேலைகளில் ஈடுபட்டிருப்பது தொடர்பான தொலைபேசி உரையாடல்களும் மனக்குள் வந்துபோனது.

தனிப்பட்ட முறையில் இந்த வளர்ச்சி- களெல்லாம் எனக்கு மிகவும் சந்தோஷத்திற்கு உரியதாக இருந்தது. புகலிடத்தில் இன்று

திரைப்பட முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அனைவருமே ஆழ்ந்த அரசியல் பிரக்ஞை கொண்டவர்கள். இடதுசாரி நோக்குக் கொண்டவர்கள். கலை நடவடிக்கையை சமூக மாற்றத்தின் பகுதியாகக் காண்பவர்கள். இன்று இவர்கள் அரசியல் சமூக நடவடிக்கைகளோடு சமர்ந்திரமாகக் கலை நடவடிக்கைகளிலும் உற்சாகத்துடன் ஈடுபட்டிருப்பது மிகுந்த மகிழ்ச்சி தருவதாகும்.

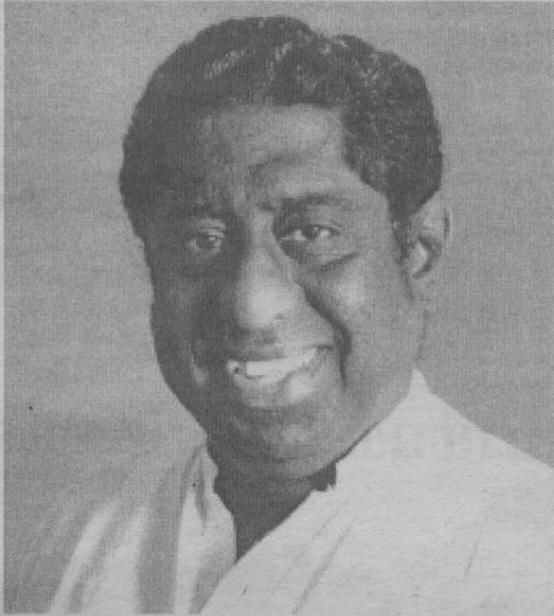
இதுவரையிலும் இடதுசாரிகளும் அரசியல் நடவடிக்கையாளர்களும் பாராமுகமாக இருந்த இந்த மாபெரும் வெகுஜன ஊடகமான சினிமா அதனது படைப்பு வீச்சு போன்றவற்றையும் உணர்ந்து அதில் இன்று அவர்கள் தீவிர ஈடுபாடு காட்டிவருவது - இந்த அம்சத்தைத் தொடர்ந்து வலியுறுத்திவருகின்ற எனக்கு - மிகுந்த உற்சாகமும் மகிழ்ச்சியும் தருவதாக இருக்கிறது. விமர்சனச் செயற்பாடு, அரசியல் செயற்பாடு, கலைச் செயற்பாடு என மூன்று நிலைகளும் சங்கமிக்கும் வெளி புகலிட நாட்களில் ஏற்கனவே கொள்ளத் துவங்கிவிட்டது. பாரீஸ் நண்பர்கள் வட்டம் நடத்திய தமிழ்க் குறும்படவிழா அதற்கு இன்னொரு சாட்சியமாக இருக்கிறது.

குமார் படுகொலை:

விசாரணையில் திருப்பம்?

குமார் பொன்னம்பலம் கொலை தொடர்பாக இரகசிய பொலிசாரால் செய்யப்பட்ட விசாரணைகளின் உத்தியோகபூர்வ அறிக்கையை ஜனாதிபதி சந்திரிகா பண்டார நாயக்க திட்டமிட்ட முறையில் தடுத்துவைத்திருந்ததாக அண்மையில் பிந்துனு-வெவ படுகொலை தொடர்பாக விசாரிக்கப்பட்டு வரும் முன்னாள் பாதுகாப்பு அமைச்சர் அனுருத

உத்தியோகத்தரான சுகத் ரணசிங்கவுடனான தனது ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்ட உரையாடலில் அவர் பொன்னம்பலம் அவர்களின் கொலையை மஹேன் ரத்வத்தையே திட்டமிட்டார் என்று தெரிவித்திருப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார். இது பற்றிய செய்தியை ஏற்கனவே நிகரி வெளியிட்டிருந்தது. வாசகர்களுக்கு நினைவிருக்கலாம். சுகத் ரணசிங்க

ரத்வத்த அவர்களின் மகனான ரேஹான் ரத்வத்தை தெரிவித்துள்ளார். இலங்கைப் புலனாய்வு திணைக்களத்தின் முன்னாள் பணிப்பாளரான பந்துல விக்கிரமசிங்கவும் அவரது சக பொலிஸ் உத்தியோகத்தரான நுவன் வெத்த சிங்கவும் கடந்தவாரம் புலனாய்வுப் பிரிவினரால் இக்கொலை தொடர்பாக விசாரிக்கப்பட்டபோது வழங்கிய அறிக்கையில் இப்படிக்கூறப்பட்டுள்ளது. அவரது அறிக்கையில் விக்கிரமசிங்க மேலும் விபரிக்கையில் தான் குமார் பொன்னம்பலம் அவர்களின் விசாரணை தொடர்பான விரிவான அறிக்கையை ஜனாதிபதி சந்திரிகாவிடம் கையாளித்ததாக மீண்டும் உறுதிப்படுத்தினார். மஹேன் ரத்வத்தை தொடர்பான தகவல்கள் அடங்கியிருந்த அந்த அறிக்கையை கேட்டுப் பெற்றுக் கொண்டபோதும் ஜனாதிபதி சந்திரிகா அது தொடர்பாக எந்த நடவடிக்கையையும் எடுக்கவில்லை என்று தெரிவித்தார். பொலிஸ் அதிகாரியாவான் வெத்த சிங்க புலனாய்வுத் துறையினர்களுக்கு வழங்கிய அறிக்கையில் பொலிஸ்

தானே குமார் பொன்னம்பலத்தை கொலை செய்ததாக இந்த ஒலி நாடாவில் தெரிவித்திருந்தார். வெத்த சிங்க மேலும் தெரிவிக்கையில் சிரேஷ்ட பொலிஸ் அத்தியட்சகரான பந்துல விக்கிரமசிங்காவினால் தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கை ஜனாதிபதியிடம் கையளிக்கப்பட்டதை தானும் உறுதிப்படுத்துவதாகக் கூறினார். இந்த அறிக்கை மஹேன் ரத்வத்தை இக்கொலையுடன் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதை தெளிவாக சுட்டிக்காட்டியிருந்தது என்றும் ஜனாதிபதியின் செயலாளர் பாலபட்டபந்தியின் மகனுக்கும் கொலையுடன் தொடர்பு இருந்தது என்றும் அது குறிப்பிட்டிருந்தது என்றும் தெரிவித்தார்.

நிகரி ஏற்கனவே அறிவித்திருந்த இந்தத் தகவல்கள் இப்போது புலனாய்வுத் துறை பொலிஸாரினால் மீண்டும் பதிவு செய்யப்பட்டிருப்பதால் இந்த விசாரணையில் புதிய திருப்பங்களை எதிர்பார்க்கலாம் என்று அவதானிகள் கருதுகின்றனர்.

அன்னை பூபதி நினைவு விழா!

இந்தியப் படைகளின் ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராக கிழக்கில் உண்ணா விரதமிருந்து தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்காக தன்னை அர்ப்பணித்த அன்னை பூபதியின் நினைவு தினம், புலிகளின் கட்டுப்பாட்டுப் பகுதிகளில் எதிர்வரும் பங்குனி 19ம் திகதி முதல் உணர்வு பூர்வமாக ஆரம்பிக்கப்படவுள்ளது. அஹிம்சையை உலகிற்கு புகட்டியதாக பறைசாற்றும் பாரதத்தின் படைகளின் நடவடிக்கைகளை எதிர்த்து தன் தேசத்தின் தேவை உணர்ந்து மட்டக்களப்பு மண்ணிலிருந்து அன்னை பூபதி அஹிம்சைப் போரில் குதித்து உயிர் துறந்தார். பாரதத்தின் முகமூடி இதனால் கிழிந்தது. அவரது தியாக உயிர் துறப்பின் 13 ஆவது நினைவு தினமானது இம்முறை இராணுவ கட்டுப்பாட்டுப் பிரதேசங்களிலும் கொண்டாட திட்டமிடப்பட்டுள்ளதாக தெரிவயருகின்றது. இதற்கான ஆயத்தவேலைகளில் ஏற்பாட்டாளர்கள் மும்முரமாக ஈடுபட்டுள்ளனர்.

போரை நிறுத்த அரசு....

குறிப்பிட்ட பகுதிக்குள் முடக்கி வைக்கும் தந்திரோபாயத்திலும் வெற்றி பெற்றது. அதாவது அடக்கு முறையால் சாதிக்க முடியாததை ஒப்பந்தத்தின் மூலம் சாதித்துக் கொண்டது. இது தொடர்பாக நாம் மேலும் தெளிவு பெறுவதற்கு எம் முன் இருக்கும் நல்லதொரு உதாரணம் பலஸ்தீன விடுதலைப் போராட்டம். இதே நோக்கத்தின் முயற்சி உடனேயே 1993 இல் ஒஸ்லோ ஒப்பந்தம் கைச்சாத்திடப்பட்டது. ஆனால் இவ்வொப்பந்தத்தின் மூலம் இதுவரை பலஸ்தீன மக்கள் எந்தவிதமான நன்மையும் அடையவில்லை. ஆனால் பலஸ்தீன விடுதலைப் போராட்டம் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் முடக்கப்பட்டு இருக்கின்றது. இங்கு மிதவாதியான யசீர் அரபாத்தை பயன்படுத்துவதன் மூலம் ஒப்பந்தம் தொடர்பான உண்மைகளைக் கூறும் ஹமாஸ், ஹிஸ்புல்லா போன்ற விடுதலை முனைப்புப் பெற்ற இயக்கப் போராளிகள் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப்படுகின்றனர். இது தொடர்பாக அமெரிக்காவினதும் இஸ்ரேலினதும் எதிர்பார்ப்பு என்னவெனில் இதன் மூலம் பலஸ்தீன விடுதலை இயக்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட எல்லைக்குள் முடக்கப்பட்டு காலப் போக்கில் அக முரண்பாடுகளால் போராட்டத்திற்கான உள்வலு சிதைவடையும் என்பதே.

ஆகவே இவ்வகையான ஒப்பந்தங்கள் இராணுவ ரீதியாக விடுதலை முனைப்புடன் வெற்றியை நோக்கி நகரும் இயக்கங்களை முடக்குவதற்கு கருவியாகவும் பயன்படும் என்பதை நாம் ஆராயாமல் இருக்கக் கூடாது. இந்த வகையில் தான் நாம் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் அணுகுமுறையைப் பார்க்கின்றோம். எம்மால் தமிழர் தாயகக் கோட்பாட்டை ஏற்க முடியாது என்று ஐக்கிய தேசியக் கட்சி தெளிவாகக் கூறி இருக்கின்றது. அவ்வாறானால் என்னவகையான தீர்வை தமிழ் மக்களுக்கு வழங்கப் போகின்றோம் என்பதை ஐக்கிய

தேசியக் கட்சி தெளிவாகக் கூறவில்லை. இதற்கு அது கூறும் காரணம். கடந்த 53 வருடங்களாக அனைத்து சிங்களக் கட்சிகளும் கூறி வந்த காரணம் தான். ஆனால் மீண்டும் சண்டை நடைபெறக் கூடாது என்பதில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி தெளிவாகவும், உறுதியாகவும் இருக்கின்றது. அதாவது புலிகள் தமது பகுதிக்குள் என்னவும் செய்யலாம். போர் நடைபெறாமல் இருந்தால் போதும். இதிலிருந்து எமக்குத் தெளிவாகத் தெரிகின்றது. புலிகளை ஒரு குறிப்பிட்ட காலப்பகுதிக்கு வடக்கு கிழக்கில் முடக்கி வைக்கும் தந்திரோபாயம் கையாளப்பட்டிருப்பது. இந்நிலைமை நீடிக்கும் பட்சத்தில் அதாவது ஒரு விடுதலை முனைப்புப் பெற்ற இயக்கம் முடக்கி வைக்கப்படும் போது அக முரண்பாடுகளாலும் இதர பிரச்சினைகளாலும் விடுதலைக்கான முனைப்பினையும் ஆதம் பலத்தினையும் அது இழக்கும். இதனை உலக அளவில் அனுபவம் கூறுகின்றது. ஏகாதிபத்திய பரிசோதனைக் கூடங்களில் கண்ட உண்மைகள் கூறுகின்றன. இதன் மூலம் இராணுவ அடக்கு முறையால் வீழ்த்தப்படாத ஒரு இயக்கம் ஒப்பந்தத்தின் மூலம் வீழ்த்தப்படும் ஆகவே இந்த நுட்பமான சவாலை, பல நாடுகளிலும் வெற்றி பெற்றிருக்கும் சவாலை நாம் எதிர்கொள்ள வேண்டும் ஆயின் எமக்கிடையே தீவிரவாதிகள், மிதவாதிகள் என்ற மாயைகள் இருக்கக் கூடாது. ஜனநாயகக் கட்சிகள் என்ற வார்த்தைகளை இருக்கக் கூடாது. அனைத்து அமைப்புக்களும் விடுதலைக்கான வேட்டையுடன் ஒருமித்து செயற்பட வேண்டும். எமது சுயநிர்ணய உரிமை என்பது தவிர்க்க முடியாத காலகட்டத்தில் தவிர்க்க முடியாத சூழலால் முன்வைக்கப்பட்டது என்பதை எமது மக்களும் உலகிற்கு உணர்த்த வேண்டும். சுயநிர்ணயத்திற்கான அனைத்து அடித்தளங்களும் எமக்கு உண்டு என்பதை கருத்திற்கொண்டு செயற்பட வேண்டும். சமாதானம் என்ற பேரளவிலான

பொறிக்குள் நாமாகவே செல்கின்றோமா? என்ற பார்வையாளர் ஒருவரது கேள்விக்கு சிவராம் பதில் கூறுகையில், புலிகளும் அரசும் ஒர்ப்பந்தத்தில் கைச்சாத்திடும் போது சில சர்வதேச தேவைகள் பூர்த்தியாகின்றன. சர்வதேச தேவையை அனுசரிக்க வேண்டிய தேவையும் புலிகளுக்கு உண்டு. ஆனால் நாம் படைபலத்தை விட்டு விட்டு பேச்சுவார்த்தைக்கு செல்லவில்லை. கணிசமான தமிழர் படைபலத்துடையே பேச்சுவார்த்தைக்குச் செல்லப் போகின்றோம். தவிர எதிரியின் பிரித்தாளும் தந்திரத்திற்கு தற்காலிகமாக ஆப்பு வைத்துவிட்டே பேச்சுவார்த்தைக்குச் செல்கின்றோம். ஆகவே நாம் சொற்களின் மாயைகளில் மயங்கி விடக் கூடாது. நாம் தெளிவாக இருக்க வேண்டிய காலம் இது என்றார்.

அரசியல் விமர்சகர் ஜோதிலிங்கம் தனது தலைப்பில் பேசுகையில் - இனவாதத்தின் தத்துவார்த்த பின்னணி 1972, 78 அரசியல் யாப்பின் இனவாத அரசியலின் ஆதிக்கம் என்பவற்றை ஆய்வு பூர்வமாக தெரிவித்த ஜோதிலிங்கம் தற்போதை சமாதான முயற்சிகள் புலிகளைப் போரின் மூலம் தோற்கடிக்க முடியாது என்ற நிலைமையின் வெளிப்பாடே அன்றி. எமது சுயநிர்ணய உரிமையினை அங்கீகரிக்கும் வெளிப்பாடு அல்ல. எனவே இனவாத இடையூறுகளை முறியடிக்க வேண்டுமாயின் எமது பிரச்சினைகளை சாதாரண சிங்கள மக்களுக்கு தெளிவு படுத்தும் வகையில் வேலைத்திட்டங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். அதாவது முற்போக்கு சக்திகளுடன் இணைந்து குறிப்பாக விக்கிரமபாகு கருணாரத்ன, வாசுதேவ நானயக்கார ஹிரு வெளியீட்டாளர்கள் போன்றவர்களுடன் இணைந்து செயற்பட வேண்டும்.

இந்நிகழ்வு வெகுஜன அபிவிருத்தி அமைப்பின் உறுப்பினர் வதரம்பாலின் நன்றியுரையுடன் நிறைவு பெற்றது.

திருமலை...

நடைமுறைகள், நேரக்கட்டுப்பாடுகள் உண்டு. இந்தளவிற்கும் கோட்டை பிரதேசம் உண்மையில் திருக்கோணேஸ்வரத்துக்கு உரியது ஆகும். இந்த உடைமை அன்று போர்த்துக்கீசரால் பறிக்கப்பட்டபின் இன்னமும் ஆலயத்துக் கொடுக்கப்படவில்லை. தமிழ் தலைமைகளின் கையாலாகாதத்தினால் இந்த உரிமைகள் எல்லாம் தற்போது அதிகமாகவே பறிபோய்க் கொண்டு இருக்கின்றன. கோயிலையே இழந்து அது மூடப்பட்டாலும் ஆச்சரியப்படத் தேவையில்லை! வட-கிழக்கு மாகாணசபை வந்தபிற்பாடு அதன் நிர்வாகம், செயற்பாடு பற்றி நாம் அதிகம் கதைக்கவே தேவையில்லை. பெயருக்கு ஒரு மாகாணசபை அதற்கு ஒரு தலைநகரம், தலைமை அலுவலகம், திணைக்களங்கள் என்று ஒரே கொண்டாட்டம் தான். ஆனால், இதனால் தமிழ் மக்களுக்கு எந்தவித பிரயோசனமும் இல்லை. தமிழ் மக்களுக்கான செயற்பாட்டுக்கு என உருவாக்கப்பட்ட வட-கிழக்கு மாகாண சபை நிர்வாகத்தை தமிழ் மொழியில் நடத்துவதற்கு எந்தத் தடையும் இல்லை. உண்மையில் பேரினவாத அரசு கூட மறுப்புக் கூறவில்லை. ஆனால், மாகாணசபை நிர்வாகம்

ஆங்கிலத்தில் தான் நடக்கின்றது. மாகாண சபையில் நடக்கும் கருத்தரங்குகள், செயல் அரங்குகள் எல்லாம் ஆங்கிலத்திலேயே நடக்கும். சிலசமயம் தொடங்கும் போது தமிழில் தொடங்கும். பின் போகப்போக ஆங்கிலத்தக்கு மாறிவிடும். அப்படி ஒரு மோகம் ஆங்கிலத்தில் அதிகாரிகளுக்கு, அவர்களுக்கு தமிழ் என்றாலே தலைகுனிவாக இருக்கின்றது. அதே நேரம் சில அதிகாரிகள், ஊழியர்கள் சிங்களத்திலும் வேலை செய்வதுண்டு. அதி நிர்வாகத்தினால் அல்ல. மாறாக பேரினவாதத்தை குஷிப்படுத்தவே சிலர் அப்படி வேலை செய்கின்றனர். மாறாக தமிழ் மொழியில் கருமமாற்றும் தமிழ் பற்று ஊழியர்கள் பாதிக்கப்பட்டு, துன்பப்படும் நிகழ்வும் இல்லாமல் இல்லை. உண்மையில் மாகாண சபையில் நாம் தான் தமிழ் மொழியிலான நிர்வாகத்துக்கு தடையாக உள்ளோம். மாகாண சபை அதிகாரிகள் நினைத்தால் தமிழில் நிர்வாகத்தைச் செயற்படுத்த முடியும்.

எழுப்பி பீற்றிக் கொள்வதில் எந்த வித பியோசனமும் இல்லை. உண்மையில் நாம் எல்லாவற்றிலும் கோட்டைவிட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றோம். பேரினவாதம் சத்தமில்லாது திட்டமிட்டு எம்மை ஏமாற்றிக் கொண்டே போகின்றது. நமது தலைவர்கள் நாடாளுமன்ற சுகானுபவத்தில் புளகாங்கிதம் அடைந்து இந்திரலோகத்தில் பறக்கின்றார்கள். மக்கள் நடைமுறையில் அல்லல் பட்டுக் கொண்டே இருக்கின்றார்கள். திட்டமிட்ட செயற்பாட்டிலோ, நிர்வாகப் பிரயோகத்திலோ நாம் கையாலாகாதவர்களாகவே இருக்கின்றோம் என்பதை எத்தனை பேர் உணர்ந்து கொள்கின்றோம்? மாவட்ட செயலகமான கச்சேரியில் நிர்வாகம் சிங்கள மொழியிலேயே நடக்கின்றது. வட-கிழக்கு மாகாண செயலகத்தில் ஆங்கிலத்தில் நடக்கின்றது. நடுவிலே சாதாரண தமிழ் மக்கள் என்ன செய்ய முடியும்? இந்த இக்கட்டான நிலையை தமிழர் கூட்டமைப்பினரோ, செயலாளர் நாயகமான சம்பந்தரோ கவனிப்பார்களா? அல்லது விடுதலைப் புலிகள் தான் இதனையும் கவனிக்க வேண்டிய நிலையா?

நிகர்

NIHARI

83, பிலியந்தலை வீதி, மஹரகம்
தொலைபேசி : 851672, 851673 தொலைமடல் 851814
மின்னஞ்சல் : nihari02@yahoo.co.uk

அமெரிக்காவின் அறிக்கையும் பலமான நட்பும்

"ஊர் பிளவு பட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம்" என்பார்கள்.

பிளவு பட்ட ஊரை வைத்து தனது பிழைப்பை நடத்துவது அவனுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்பது இதன் பொழிப்பு.

அமெரிக்காவின் பிழைப்பும் இந்த மாதிரியான ஒரு பிழைப்புத் தான்.

உலக நாடுகள் அனைத்துள்ளும் அது தனது மூக்கை நீட்டி முகர்ந்து பார்க்கும் அருவருப்பான காரியத்தைச் செய்து வருவது ஒன்றும் புதிய விடயம் அல்ல. நாடுகளுள் உள்ள முரண்பாடுகளை தனக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அது செயற்பட்டு வருவதன் மூலமாக, அனேகமாக அதன் மூக்கை நுழைய விட்ட நாடுகள் எல்லாவற்றையும் அது அடிமை கொண்டு விட்டுள்ளது.

எங்கெல்லாம் விடுதலைப் போராட்டம், புரட்சி நடவடிக்கைகள் வீறூடன் நடைபெறுகின்றனவோ அங்கெல்லாம் அதன் கழுக்குக் கண்கள் படர்கின்றன. அரசுகளை அது நண்பராக்கிக் கொள்கிறது. விடுதலை அணியில் முரண்பட்ட ஒரு சில கூறுகளை தனக்கு வாய்ப்பாக்கிக் கொள்கிறது. இதன் மூலம் மிக்க கேவலமான மனித உரிமை மீறல் நடவடிக்கைக்கு கூட நின்று துணை போகிறது. ஆனால் இவை அது எதிர்த்த அளவுக்கு வளர்ந்தவுடன், அதைப் பகிரங்கமாக அம்பலப்படுத்தி தன்னை ஜனநாயத்தின் காவலனாகக் காட்டிக் கொண்டு விடுதலை இயக்கங்களையோ, புரட்சி அணியையோ நசுக்கி விடுகிறது.

பாலஸ்தீன் முதல் இன்றைய ஆப்கானிஸ் தான் வரை அதன் இந்தச் செயற்பாடு பலத்த வெற்றியையே அதற்குக் கொடுத்து வந்திருக்கிறது.

அரபு நாடுகள், ஆபிரிக்க நாடுகள் ஆகிய நாடுகள் என்று அனைத்து நாடுகளிலும் அது தனக்கென ஒரு அணியை உருவாக்கி வைத்துள்ளது. பொருளாதாரம், தொழில் நட்பும், ஆயுதம் என்று பலவிதமான காரணிகளையும் பயன்படுத்தி அது தனது இந்தச் செயற்பாட்டை நயத்தாலும் பலத்தாலும் சாதித்து வருகிறது.

இப்போது இலங்கையில் அது மூக்கை நுழைத்திருக்கும் விதமும் அந்த மாதிரியான ஒன்று தான். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்த அடிப்படையில் சரிவரச் செயற்பட வேண்டும் என்றும், அது பல ஜனநாயக அத்துமீறல்களைச் செய்து வருகிறது என்றும் மிரட்டும் வித்திலான அறிக்கை ஒன்றை அமெரிக்காவின் இலங்கைத் தூதரகம் வெளியிட்டுள்ளது. இந்த அறிக்கையில் புலிகள் சிறுவர்களை தமது படையில் பலவந்தமாக சேர்த்தல், முஸ்லிம்களை கடத்துதல் போன்றவை பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இந்தத் தகவல்கள் தமக்கு 'நம்பகமான' இடங்களிலிருந்து கிடைத்திருப்பதாக அது அவ்வறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருந்தது. ஆனால், இந்த 'நம்பகமான' இடங்கள் எவை என்பதை அது தன் அறிக்கையில் குறிப்பிடவில்லை. புலிகள் இந்தச் செயல்களில் ஈடுபட்டதே இல்லை என்பதை வலியுறுத்துவதற்காக நாம் இதைச் சொல்லவில்லை. இந்தச் செயல்கள் இப்போதும் அங்கொன்றும் இங்கொன்றாமாக நடந்திருக்கின்றன என்பதும் உண்மையே. ஆனால், இந்த உடன்படிக்கையின் பின் இவற்றை நிறுத்துவதில் புலிகள் கவனமெடுத்து வருகிறார்கள் என்ற உண்மையையும் மறுக்க முடியாது.

ஆனால், இந்த நேரத்தில் இவ்வாறான இங்கு தோன்றியுள்ள சமாதானச் சூழலிற்குப் பாதிப்பு ஏற்படாத விதத்தில் இதனை அமெரிக்காவால் கையாண்டிருக்க முடியும். இதைப் புலிகளுடன் நேரடியாகத் தொடர்பு கொண்டு தெரிவிப்பதன் மூலமாகவே செய்திருக்க முடியும். ஆனால் பகிரங்கமாக ஒரு அறிக்கையை வெளியிட அமெரிக்க முடிவு செய்தது. இதற்கு புலிகள் ஜனநாயக அடிப்படையில் செயற்படுமாறு வற்புறுத்தும் நன்னோக்கம் காரணம் அல்ல. மாறாக புலிகளுக்கு எதிரான தனது பழைய நிலைப்பாட்டை நியாயப்படுத்தவும், புலிகள் சமாதானத்திற்கு உடன்பட்டு வரமாட்டார்கள் என்ற கருத்தை விதைப்பதுதான் அதன் நோக்கமாக இருந்திருக்கிறது.

புலிகள் தாம் அவ்வாறான செயல்களில் ஈடுபடுவதில்லை என்றும், அப்படி தமது உறுப்பினர்கள் யாராவது செயல்பட்டாலும் அவர்களுக்கு எதிராக கடும நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்றும் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

இது ஒரு நல்ல அறிவுரை.

ஆனால், அமெரிக்காவின் இந்த அறிக்கை உண்மையில் புரிந்துணர்வு உடன்பாட்டில் கீறலை ஏற்படுத்தி பிளவை உண்டுபண்ணும் நோக்குடன் செய்யப்பட்ட ஒன்று என்பதில் சந்தேகப்பட எந்த நியாயமும் இல்லை.

அமெரிக்காவின் இந்த நோக்கத்திற்குப் பலியாகாமல் புலிகள் தமது பதிலறிக்கையை வெளியிட்டதுடன் சமாதானத்தில் தாம் ஆவலுடனும் அக்கறையுடனும் இருப்பதாக அறிவித்து, சமாதானத்தை எதிர்பார்க்கும் மக்களுக்கு மேலும் நம்பிக்கை ஊட்டியுள்ளார்கள். அமெரிக்கா புலிகள் விடயத்தில் தோற்று விட்டது.

ஆனால், அது அரசு விடயத்தில் வெற்றிக்கான ஆரம்ப அறிவுரைகளை அடையாளம் காணும் விதத்தில் அமைந்திருக்கிறது. அமைச்சர் பீரிசின் பேச்சு.

அமெரிக்காவின் அறிக்கை 'எமக்கு பலமான நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள்' என்று புலிகளுக்கு உணர்த்தியிருக்கும் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார் அவர். புலிகளுக்கு விடுக்கப்பட்ட அமெரிக்க மிரட்டல் பீரிசுக்கு 'தமது நட்பு' பற்றி சிந்திக்க வைத்திருக்கிறது.

அமெரிக்காவை நண்பனாகக் கருதிய எந்த நாடு இன்றுவரை தனது உள்நாட்டுச் சிக்கலைத் தீர்த்து வைத்திருக்கிறது?

பீரிஸ் அவர்களுக்கு வரலாறு தெரியாதிருக்க நியாயமில்லை.

பலமான நண்பர் கிடைத்ததாக சந்தோசப்பட்ட பலரின் கதைகள் அவருக்குத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். அவை மறந்து போயிருந்தாலும், அண்மைய 'பின்லேடன்' உதாரணமாவது அவருக்கு ஞாபகம் இருந்திருக்க வேண்டும்.

ஆனால் அவருக்கு அந்த ஞாபகம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை என்றே அவர் பேச்சு உணர்த்துகிறது.

கூத்தாடியின் நோக்கத்தை மாற்றிவிட முடியாது. அவனது நோக்கம் எப்போதும் பிழைப்புத்தான் கவனமாக இருக்க வேண்டியது ஊர் தான். இது பீரிசுக்கு புரிந்தால் சரி.

புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தை எதிர்த்து தூக்கல் செய்த மனுவுக்கு எதிர்மனுதூக்கல்

புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் செல்லுபடியற்றதாகத் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டால், இந்தப் போரினால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் பலத்த பாதிப்புக்குள்ளாக - கப்படுவர். இதனால் புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தை செல்லுபடியற்றது எனத் தீர்ப்பளிக்க வேண்டுமெனக் கோரித்தூக்கல் செய்துள்ள மனுக்களைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும். என்று இலங்கைக் கடற்படையின் ஒரு முன்னாள் தளபதியான ஜனகதேனுவர வழக்கில் இடையிட்டுத் தாக்கல் செய்துள்ள மனுவில் கோரியுள்ளார்.

கடற்படையின் முன்னாள் தளபதி ஜனக பெரேரா 1997 ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் முதல் திகதியிலிருந்து 1998 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 25 ஆம் திகதி வரை விடுதலைப் புலிகளின் பாதுகாப்பில் கைதியாக இருக்கிறார்.

கடற்படையில் தளபதியாக இருந்த காலத்தில் அவரது சேவையைப் பாராட்டி "ரணசூர" பூரண பூமி "வெரட்ட" போன்ற விருதுகள் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டவர் தளபதி ஜனக தேனுவர.

இப்பொழுது சமாதானத்தை விரும்பும் பெற்றோர்களின் அமைப்பின் தலைவராக த. ஜனக தேனுவர இருக்கிறார்.

இலங்கைப் பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவும் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பின் தலைவர் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனும் கையொப்பமிட்டு ஏற்றுக் கொண்ட புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தைச் செல்லுபடியற்ற தெனத் தீர்ப்பளிக்க வேண்டும்மெனக் கோரி மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் சிறுவலஉருமயவும் சிங்கள மகாசங்கமயவும் தாக்கல் செய்துள்ள மனுக்கள்

விசாரணைக்கு ஏற்றுக் கொள்ளவும் பட்டிருக்கின்றன. இந்த மனுக்கள் மீதான விசாரணை விரைவில் ஆரம்பமாக விருக்கின்றன.

இச்சமயத்தில் கடற்படையில் ஒரு தளபதியாக இருந்த ஜனக தேனுவர இடையில் ஒரு மனுவைத்தூக்கல் செய்திருக்கிறார்.

புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தம் செல்லுபடியற்ற தென்று தீர்ப்பளித்தால் இந்தப் போரினால் வெகுவாகப்பாதிக்கப்பட்டவர்கள் மேலும் பலத்த பாதிப்புக்குள்ளாவார்கள். எனவே 22.02.2002 ஆம் ஆண்டில் ரணில் விக்கிரமசிங்கவும் வேலுப்பிள்ளை பிரபாகரனும் கையொப்பமிட்டு ஏற்றுக் கொண்ட புரிந்துணர்வு ஒப்பந்தத்தை ரத்துச் செய்ய வேண்டுமெனக் கோரித் தாக்குதல் செய்த மனுக்களை நிராகரிக்க வேண்டும் என்று ஜனகதேனுவர கோரியிருக்கிறார்.

பல்லுப்பிடுங்கிய பாம்புகளின் படங்கள்

(தசக்கிரீவன்)

இலங்கையிலே 'சமாதானக் காற்று' வீச ஆரம்பமாகி நூறாவது நாளைத் தொட ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் திருகோணமலையில் அதுவும் குறிப்பாக நகர் பகுதிகளில் இன்னமும் படையினரின் 'உறுமல்கள்' குறைந்ததாக இல்லை. 'பல்லுப்பிடுங்கினாலும் படமெடுத்துக் கொத்தும் பாம்புகள் நாங்கள்' என்ற மிரட்டல்களை விட்டுக் கொண்டு படையினர்கள் நடந்து கொள்வதை தொடர்ந்தும் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

இலங்கையின் தலைநகரில் கூட 'பதிவு செய்தல்' என்ற முறையில் அரசால் மீறப்பட்டுவந்த மனித உரிமைகள் கூட இப்போ தளர்வு கண்டிருப்பதை அறிகிறோம்.

ஆனால், திருகோணமலை நகர் சூழ் பகுதிகளில் இதுவரைக்கும் இந்நிலை தளர்த்தப்பட்டதற்கான எதுவித அறிகுறிகளும் தென்படவில்லை. கடந்த பத்து வருடங்களுக்கும் மேலாக படையினரின் ஆதிக்கத்தில் பல 'பதிவு' செய்யும் முறைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

1) 1990ம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்ட நீலநிற மாவட்ட அடையாள அட்டை.

2) 2000ம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்ட வெள்ளை நிற மாவட்ட அடையாள அட்டை.

3) 1990ம் ஆண்டிலிருந்து இன்றுவரை வழங்கப்பட்டு வரும் ஆறுமாதங்களுக்கு மட்டும்

வழங்கப்படும் வெளியிடங்களிலிருந்து வருபவர்களுக்கான அனுமதிப் பத்திரம்.

கடந்த வன்செயல்களின் போது இடம் பெயர்ந்து வாழ்ந்தவர்கள், (இந்தியா, யாழ்ப்பாணம், மட்டுநகர் போன்ற பல இடங்கள்) மீண்டும் தமது சொந்த இடங்களில் மீள்குடியேறும் போது கிராம உத்தியோகத்தின் கையொப்ப உறுதிப்படுத்தலோடு ஆறுமாதங்களுக்கான அனுமதியை பொலிஸ் பிரிவினர் வழங்குவார்.

4) குடும்பவிபர பதிவு அட்டை விநியோகம். சொந்த வீட்டில் மீளக் குடியேறும் ஒவ்வொரு வரும் ஆறு மாதங்களுக்கு சொந்த வீட்டில் உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட அகதி போன்று வாழும் நிலை இன்று வரை உள்ளதுதான் நெஞ்சைப் பிளக்கும் வேதனையாகும்.

விடுதலைப் புலிகளை தடைசெய்ய மேற்கொள்ளப்பட்ட இந்த 'பதிவுகள்' இன்னமுமே தேவைதானா என்பதுதான் மக்கள் மத்தியில் எழும் பெரு வினா!

மழை விட்டும் துவானம் மாறா நிலை! இத்தீவிற்கான வழி யார்கையில் உள்ளது? மக்களின் பிரதிநிதிகள் இதைக் கண்டும் காணாமல் மௌன சாட்சிகளாக இருப்பதே? இதில் பெரும் வேடிக்கை என்னவென்றால், திருகோணமலை நாடாளுமன்ற உறுப்பினரின் வாசல் தலம் அமைந்துள்ள கிராம சேவகர் பிரிவில் கூட இந்த 'சித்து

வினையாட்டும்" இன்று வரை நடைபெற்று வருவதை தான்? நகரின் மத்தியிலே அமைந்துள்ள 'குவாட்டுலாப்பே' அன்னை மரியாள் ஆலயத்திற்கு அருகே உள்ள காவரலன் (பக்கமாக இந்து மயானம்) கெடுபிடிகள் இன்னமும் அபங்கவில்லை.

இறுதி சடங்கில் கலந்து கொண்டவர்கள் உட்பட பாதசாரிகள், சைக்கிளில் செல்வோர் அனைவரும் நெருக்கமாக அடைக்கப்பட்ட கம்பியினூடாக வரிசையாக செல்லல் வேண்டும். வெறுமனே தமது அதிகாரங்களை அடக்குமுறைகளையும் திணிக்கும் தன்மை. இதுதான் வடக்குகிழக்கு தலைநகரின் நிலை.

மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டவர்கள் மக்களின் நிலைகளை உணர்ந்து செயல்படவேண்டும். ஏனோதானே என்ற போக்கு வேண்டாம். இதற்கும் புலிகள் தான் "ஆணை" வழங்க வேண்டும் என்று "பம்மாத்து"க் காட்டி அவர்களின் தலையில் சுமத்திவிட்டு தப்பிக்கும் நிலையை மாற்ற வேண்டும்.

தமிழ் மக்களின் சுதந்திர வாழ்விற்காக சரியாக செயல்படும் எந்தக் காரியத்தையும் 'புலிகள்' ஏற்பாடுகள் என்ற நம்பிக்கை ஏற்படல் வேண்டும்.

இந்த 'தப்பித்தல்' முறையில் 'புலிகள்' மிகவும் அவதானமாக இருக்க வேண்டும் என்பது விடுதலை காத்து நிற்கும் ஒவ்வொரு தமிழ் மக்களின் உரிமையான நிலைப்பாடாகும்.

மட்டக்களப்பில் கண்டன ஆர்ப்பாட்டத்தின் போது

மட்டக்களப்பில் கடந்த மார்ச் 3ஆம் திகதியும் 10ஆம் திகதியும் அரசு படையைச் சேர்ந்தவர்கள் அத்துமீறி நடந்துகொண்ட சம்பவங்களுக்குக் கண்டனம் தெரிவித்து கடந்த 13ஆம் திகதி மட்டக்களப்பில் நடந்த எதிர்ப்புக் கூட்டத்தின் போது வந்தாறுமுலையில் கிழக்குப் பல கலைக் கழக மாணவர்கள் நடுவீதியில் அமர்ந்து தடைசெய்வதையும் அவர்கள் மத்தியில் கவச வாகனத்தைச் செலுத்திச் செல்ல முயன்ற இராணுவத்தினர் மாணவர்களையும் விரிவுரையாளர்களையும் தாக்க முற்பட்டபோது தடுத்து எதிர்த்து நின்றதையும் படத்தில் காணலாம்.